

සංඝයාගේ ආගමනාදායකය

(සංඝයාගේ ආගමනාදායකය)

ပိန္နဲအေးမြစေရန်

အရှင်ဇနကာဘိဝံသ

၏

အမှတ် (၂၅) ကျမ်းစာ

မူလတန်း အာသာရေး

သုတေသနစာကြည့်တိုက်
အာသာရေတော်ထွန်းကားပြန်ပွားရေးဦးစီးဌာန
ကမ္ဘာအေး၊ ရန်ကင်း။

၁၃၂၅ ခုနှစ်၊

ကုသလဝတီ ပုံနှိပ်တိုက်၊

၆၀-ရေကျော်လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့။

ပထမအကြိမ်—၁၉၆၃ ခုနှစ်

ပုံနှိပ် ထုတ်ဝေသူ— ရန်ကုန်မြို့၊ အမှတ် ၆၀၊ ရေကျော်လမ်း၊
ကုသလဝတီပုံနှိပ်တိုက်တွင် ဦးဘကျော် (၀၀၂၂) (၀၀၂၀)က
ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

၁။ ဘုရားရှင်တော်၊ မပွင့်ပေင်္ဂါလျှင်၊ လူတော်
 အများ၊ စိတ်ကောင်း ထားလည်း၊ ဤကား
 ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်နှင့်၊ ထိုထိုဘုံဘဝ၊ မသိရ၊
 များလှအပြစ်တွေ။

၂။ ဘုရားရှင်တော်၊ ပွင့်ထွန်းပေင်္ဂါ၍၊ ဟောဖေင်္ဂါ
 ညွှန်ကြား၊ မြတ်တရားကြောင့်၊ ဤကား
 ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်နှင့်၊ ထိုထိုဘုံဘဝ၊ သိကြရ၊
 များလှကျေးဇူးပေ။

မူလတန်း ဘာသာရေး

အခြေခံနိဒါန်း

၁။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် သတ္တာတို့၏ ချမ်းသာဘို့အကျိုးငှါ ပွင့်တော် မူလာ၏။ “ချမ်းသာ” ဟူရာ၌ နောက်ဘဝရောက်မှ ရရှိမည့် ချမ်းသာမျိုးသာမက ဤဘဝ၌ပင်ရနိုင်သောချမ်းသာမျိုးလည်း ပါဝင်ပါသည်။

၂။ ခေတ်လူအချို့က ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ တရားတော်သည် “ဟိုဟာ မလုပ်ရ၊ သည်ဟာမလုပ်ရ” ဟူသော ပညတ်ချက်တွေကြောင့် “လူတို့ကို မတက်ကြွစေဘဲ၊ ထုံထိုင်း ဖျင်းအ အောက်ကျ နောက်ကျဖြစ်စေ၏” ဟု ယူဆ၍ တိုင်းပြည်ထူထောင်ရာတွင် ဗုဒ္ဓတရားတော်ကို ဖယ်ကြဉ်လိုကြသည်။

၃။ ထိုသူတို့အား ဗိမ္ဗိသာရမင်း၊ ဓမ္မာသောကမင်း၊ ဒုဋ္ဌဂါမဏိ အဘယမင်းတို့နှင့် သီဟစစ်သူကြီး၊ မင်းကြီးရန်နောင် စသော ဗုဒ္ဓဘာသာခေါင်းဆောင်တို့ကို ညွှန်ပြလိုပါသည်။

ဗိမ္ဗိသာရမင်း။ ။ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် မိမိကိုယ်တိုင် သောတာပန် ဖြစ်ပြီးလျှင် ဘုရားရှင်ကို ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ကိုးကွယ် ကာကြီးစွာသောစစ်တပ်ဖြင့် တိုင်းပြည်ကိုအုပ်ချုပ်ခဲ့ပါသည်။

ထိုမင်းလက်ထက်၌—

- (က) သူပုန်ထသောကြောင့် စစ်တပ်ကိုလွှတ်ရသောကိစ္စ၊
- (ခ) သူပုန်အနှိမ်သွားခါနီးမှ ရဟန်းပြုကြသော စစ်သား အချို့၏ မတရားမှုကြောင့် ဥပဒေပြုရသောကိစ္စ၊

အခြေခံနိဒါန်း

- (ဂ) အခါကြီး နေ့ကြီးများ၌ “သားငါးမသတ်ရ” ဟုကြွေးကြော်ချသောကိစ္စ၊ [ဤကိစ္စကို ထောက်၍ နေ့ကြီးရက်ကြီး မဟုတ်သောနေ့များ၌ သားငါးနှင့်စပ်၍ဖြစ်ပုံကို စဉ်းစားနိုင်သည်။] ဤကိစ္စများဖြစ်ခဲ့ရသည်ပြင်
- (ဃ) တရားသူကြီးတို့က “ရာဇဝတ်သားကို တံကျင်လျှို၍ သတ်ရမည်” ဟုအမိန့်ချသောကြောင့် “ကာကဝလ္လိယဇာတ်” ဟုသိနေကြသော “ကာဠဝဠိယ” ဇာတ်လည်း ထိုမိမ္မိသာရမင်း၏လက်ထက်မှာပင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ဒုဋ္ဌဂါမဏိမင်း။ ။ ဒုဋ္ဌဂါမဏိအဘယမင်းကား မိမိကိုင်နေကျ လှံထိပ်ဝယ် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ ဓာတ်တော်ကို ထာပနာထားလေသည်။ ထိုမင်းသည်သာသနာ့အဆောက်အဦးတွေကိုဖျက်ဆီးနေသော သာသနာ့ ရန်သူများကို စစ်တိုက်ထွက်ခါနီးဝယ် အရွယ်ကောင်းသော ရဟန်းတော်ငါးရာတို့ကိုပင့်၍ သွားလေသည်။ ထိုအခါ၌ အမြဲမိဋ္ဌာန်သောဆောင်ပုဒ်ကား—

ငါ့တွက် မြားမြောက်၊ ချမ်းသာရောက်ဘို့၊
 ခုလောက်ကြီးကုတ်၊ အားမထုတ်ဘူး၊
 ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၊ သာသနာ၏၊
 ရှည်ကြာအခွန်၊ ရောင်လျှံကွန်ဘို့၊
 စွန့်စွန့်စားစား၊ ငါကြီးစားသည်၊
 ငါ့အား စိတ်ဝယ် အမြဲတည်း။

ဓမ္မာသောကမင်း။ ။ဓမ္မာသောကမင်းကား ဗုဒ္ဓတရားတော်ကို ယုံကြည်၍ သာသနာပြု မင်းဖြစ်သော အခါ လူနှင့်ဆိုင်သော ကိုယ်ကျင့်တရားကို အနွံအပြား ကျောက်တိုင်စိုက်စေပြီးခါမှ တိုင်ပြည် အုပ်ချုပ်ရာဝယ် ရှေးကထက် လွယ်ကူကြောင်းကို တွေ့ရပါသတဲ့။

စစ်သူကြီးနှင့်မင်းကြီး။ ။“ သီဟ”မည်သော စစ်သူကြီးကား မိမိက သောတာပန် ဖြစ်ပါသော်လည်း စစ်သေနာပတိ အဖြစ်ဖြင့် စစ်တပ်ကို ဥူးစီးခဲ့ပါသည်။ မင်းကြီးရန်နောင်၏ သာသနာဖျက် သူပုန်မင်းကို ဘာသာဝင် မှူးမတ်များနှင့်အတူ နှိမ်နင်း၍ ဗုဒ္ဓဘာသာကိုကယ်တင်ခဲ့ခြင်းမှာလည်း ရာဇဝင် အထင် အရှား ပင်တည်း။

ဤသို့ရှေးဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်၍အလုပ်လုပ်ပုံကို လေ့လာကြည့်သောအခါ ရှေးရှေးဓမ္မသတ်ဥပဒေအတိုင်း အုပ်ချုပ်ရာ၌၎င်း၊ ကယ်တင်မှုလုပ်ရာ၌၎င်း၊ ဗုဒ္ဓဘာသာက အနှောက်အရှက် မပေးခဲ့ကြောင်းကို တွေ့ရပါသည်။

၄။ ခေတ်လူအချို့ကား “ ဗုဒ္ဓတရားတော်သည် လောကီဘက်က တိုးတက်နေသော ယခုကမ္ဘာဝယ် လိုက်၍ မရှိနိုင်တော့ ” ဟု ယူဆကြ၏။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ တရားတော်တွင် မည်သည့်တရားက လောကီကြီးပွားရေးကို တားမြစ်ပါသနည်း။ “မင်္ဂလာတရား” ဟူသည် ခုဘဝ နောက်ဘဝ နှစ်ဌာနလုံး၌ပင် ကြီးပွားချမ်းသာ ကြောင်းတရားဖြစ်၏။ ထိုမင်္ဂလာတရားတော်တွင်....

(က) “ဗာဟုဿစ္စဉ္စ-အကြား အမြင် အတွေ့အကြုံ များရခြင်း”ဟု ပါရှိ၏။ ယခုခေတ် “သုတေသန” လုပ်ခြင်း မျိုးပင်တည်း။ ထို ဗာဟုဿစ္စမင်္ဂလာသည် “မည်ရွှေ

အခြေခံနိဒါန်း

မည်မျှသာ သုတေသန လုပ်ရမည်” ဟု ကန့်သတ်ချက် မရှိရကား သုတေသနလုပ်ရာ၌ ခေတ်အလိုက် ကျယ်ကျယ် ပြန့်ပြန့် လုပ်နိုင်ကြောင်း သိသာပါသည်။ ထို့ကြောင့် ယခုအခါ ကောင်းကင်၌ ဂြိုဟ်တုလွှတ်၍ သုတေသန ပြုခြင်း၊ မြေရေ တို့၌ သုတေသန ပြုခြင်း များသည် ဗာဟုဿစ္စမင်္ဂလာပင်ဖြစ်၏။

(ခ) “ သိပ္ပဉ္စု- သိပ္ပံပညာ အဖြာဖြာကို တတ်ရခြင်း ” ဟု လည်း ပါရှိ၏။ ထိုသိပ္ပံပညာတတ်မြောက်ခြင်းမင်္ဂလာ ၌လည်း “ မည်သည့်သိပ္ပံပညာ ” ဟု ပိုင်းခြားကန့်သတ် ချက် မရှိ။ “ ခေတ်အလိုက် ပေါ်ပေါက် လာသော ပညာ အရပ်ရပ် ကိုပင် တတ်မြောက် ရခြင်း ” ဟု ဟောတော်မူလိုရင်းဖြစ်၏။

၅။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ တရားတော်သည် လောကကြီးပွားရေးကို မတား မြစ်သည့်ပြင်၊ စံနစ်တကျ အားပေးသော တရားဖြစ်ကြောင်းကို နောက် လာ မည့် ကြီး ပွား ရေး တ ရား များ ဖြင့် သိ နိုင် ပါ လိမ့်မည်။

၆။ ထိုကဲ့သို့ ယခုဘဝကြီးပွားရေးကို အားပေးရုံသာမက သတ္တိနှင့် ဇွဲကိုလည်း အမြဲအားပေးရာရောက်ပါသည်။ ထင်ရှားစေဦးအံ့- ဗုဒ္ဓတရားတော်များ၌ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ အလောင်းတော်ဘဝတုန်း က (အများသိ ဖြစ်သော မဟော်သဓာတို့လို ဘဝတုန်းက) မကြောက်မရွံ့ ရဲဝံ့သော သတ္တိ၊ နောက်မဆုတ်သော လုလ္လဝီရိယ ဇွဲတို့ကို ကြားဘူး နေရသောကြောင့်၎င်း၊ အမရာဒေဝီ - မဒ္ဒိ မိဖုရားတို့၏လိမ္မာပုံ၊ သတ္တိရှိပုံကို ကြားနေရသောကြောင့်၎င်း၊ ထို အလိမ္မာ ထိုသတ္တိများ ကူးစက်နေရကား ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်

အခြေခံနိဒါန်း

အမျိုးသား အမျိုးသမီးတို့၌ အလိမ္မာနှင့် ဇွဲသတ္တိမှာ အခြား
ဘာသာဝင်များထက် များသောအားဖြင့်သာ တတ်ပါသည်။

၇။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏ အားအရဆုံး သတ္တိကား အကောင်း
အဆိုးလောကဓမ် ၂ မျိုးနှင့်တွေ့ကြုံလာလျှင်ခံနိုင်ခြင်း၊ သေရ
မည်မှ လွန်လွန် ကဲကဲ မကြောက်တတ်ခြင်းတည်း။ ထိုသို့ သတ္တိ
ရှိခြင်းမှာလည်း မိမိ၌ရှိသော သီလဒါနတို့ကို အားကိုးသည့်
အပြင် “အားလုံးအရာဝတ္ထု ရုပ်နာမ်အစုသည် ပျက်စီးရမည့်
အနိစ္စတရားချည်းသာ ဖြစ်၏” ဟု ကြားသိ နေရသော မိရိုး
ဖလာ ဘာဝနာကြောင့်လည်းဖြစ်၏။

ဤသို့လျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဖြစ်သူသည် တရားပြည့်ဝလေ သတ္တိ
ထက်လေ ဖြစ်ရကား ဗုဒ္ဓ တရားတော်သည် အရော့ဘက်
အပြော့ဘက်ကို အားမပေးဘဲ၊ စာရိတ္တနှင့်တကွ အတင်းဘက်
အတိုးဘက်ကိုသာ အားပေးပါသည်။

သို့ပါလျက် ဗုဒ္ဓ၏ အလိုတော်ကို မသိရသော လူအများသည်
မိခင်ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓတရားတော်ကိုကျော်၍ ဒွေးဒေါဝါဒတို့ဖြင့်
လွတ်လပ်ပြီးနိုင်ငံကို ထူထောင် လာခဲ့ကြရာ၊ ယခုတိုင်အောင်
အသားမကျသေးဘဲ စာရိတ္တပျက်မှုတည်း ဟူသော ဆူငြောင့်
တွေသာ ပြန့်ကြဲ၍ နေပါတော့သည်။

ထို့ကြောင့် “နိုင်ငံကိုထူထောင် ထိန်းသိမ်းရာဝယ် အထောက်အကူ
ရပါစေတော့” ဟု သဘောထား၍ ဝိုင်-အမ်-ဘီ-အေ အသင်း၏
လျှောက်ချက်အရ (ရန်ကုန်-မြို့မကျောင်းနှင့် တည်ထောင်မည့်
ဝိုင်-အမ်-ဘီ-အေ ကျောင်းတွင် သူငယ်အဆင့်မှစ၍ သင်ကြား
နှင့်ကျောင်းနေဆဲမဟုတ်သူများလည်း အဆင့်ဆင့်လေ့လာကြ
ဘို့ရန်) ဘာသာရေးကျမ်းစာကို စီစဉ်ရပါသည်။

ရေးသားပုံအစီအစဉ်

“ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်”ဖြစ်သူသည်—

- ၁။ ရှေးဥျားစွာ သရဏဂုံ ခါးပါးကို ဆောက်တည်ရ၏။
- ၂။ သရဏဂုံတည်လျှင်ငါးပါးသီလကိုလည်းစောင့်ထိန်းရ၏။
- ၃။ ဒုစရိုက်ကိုရှောင်၍ သုစရိုက်ကိုလည်းဆောင်ရ၏။
- ၄။ ဒါန သီလ ဘာဝနာ စသော ပုညကြိယာဝတ္ထု ၁၀ ပါးကိုလည်း နားလည်ရ၊ ပြုလည်းပြုကျင့်ရ၏။
- ၅။ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ နတ် စသော ပရလောကအကြောင်းကိုလည်း နားလည်ရ၏။
- ၆။ ဩကာသမှစ၍ ငါးပါး ရှစ်ပါးသီလများကိုခံယူတတ်ရ၏။
- ၇။ မေတ္တာ-စသော ဗြဟ္မာစိုရ်တရားကိုလည်း နားလည်ရ၏။
- ၈။ ရတနာ ၃ ပါးအကြောင်းကို နည်း နည်းပါးပါးမှ စ၍ များနိုင်သမျှများအောင် သိဘို့ရန်လည်း လေ့လာရ၏။
- ၉။ လူတို့၏ကျင့်ဘွယ် အတော်များစွာပါသော မင်္ဂလသုတ်အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်း အတော်အတန် နားလည်ရ၏။
- ၁၀။ ကံ၊ ကံ၏အကျိုးကိုလည်း ထိုက်တန်သမျှနားလည်ရ၏။

ဤမျှအထိ နားလည်လျှင် မိရိုးဖလာဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအတွက် ပြည့်စုံလုံလောက်ပါပြီ။ သို့သော် စွမ်းနိုင်လျှင် သံသရာအကြောင်း ကောင်းကောင်းသိဘို့ရာ တဆင့်တက်၍—

- ၁၁။ ရုပ်နာမ်တို့၏အဖြစ်အပျက်ကိုလည်း နားလည်ရ၏။
- ၁၂။ သံသရာကျင်လည်ရပုံ (ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်) နှင့် သံသရာမှ လွတ်မြောက်ပုံကိုလည်း နားလည်ရ၏။

အခြေခံနိဒါန်း

ထို့ကြောင့် ထို သိက္ခာများ အပြည့် အစုံ ပါသွားအောင် မူလအဆင့်အတန်းမှစ၍ အစဉ်အတိုင်းစီစဉ်ထားပါသည်။

အမှာ။ ။ မူလတန်းစာအုပ်၊ အလယ်တန်းစာအုပ်ဟု ၂ အုပ်ခွဲ၍ စီစဉ်ပြီးဖြစ်ပါသည်။ အထက်တန်းများအတွက် ကား သိက္ခာ ရုပ် နာမ် အကြောင်းအရာတွေ ကျယ်ဝန်း လာသောကြောင့် အဆင့်ဆင့် စာအုပ်များအဖြစ်ဖြင့် စီစဉ်ရပါလိမ့်မည်။

၁၃၂၅၊ ကဆုန်လ။

အရှင်ဇနကာဘိဝံသ။

အိုးမဖုတ်ခင်၊ အိုးလုပ်စဉ်ဝယ်၊ အိုးတွင် နှိပ်ခတ်၊
တံဆိပ်မှတ်ကား၊ မပြတ် မစဲ၊ အိုးပင် ကွဲလည်း၊
အမြဲတစေ၊ တည်ရှိ နေသို့၊ ထွေထွေ သွေးသား၊
ကလေးများ၌၊ ဘုရားတံဆိပ်၊ ဘာသာစိတ်ကို၊
ခတ်နှိပ်နိုင်မှ၊ သက်ဆုံးကျအောင်၊ ဗုဒ္ဓဝါဒီ၊ စွဲ၍
တည်မည်၊ ကိုယ်စီ ခတ်နှိပ်စေသတည်း။

သူငယ်တန်း

- ၁။ သရဏဂုံ ၃ ပါး (ပါဠိ-မြန်မာ။)
- ၂။ ငါးပါးသီလပျက်သူတို့ ငရဲခံရပုံ။
- ၃။ 'သီလရှိသူတို့ နတ်ပြည်၌ ခံရပုံ။
- ၄။ 'သီလပျက်သူ လူ့ဘဝ ပြန်ရောက်သော အခါ ရရှိသော မကောင်းကျိုး။
- ၅။ 'သီလရှိသူ လူ့ဘဝ ပြန်ရောက်သော အခါ ရရှိသော ကောင်းကျိုး။

အချုပ်။ ။ အိပ်ရာဝင်သော် သတိရလို့၊ ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ သံဃာရယ်၊
 ကိုးကွယ်ပါတယ် စိတ်မှာညွတ်လို့၊ နှုတ်ပါ တွတ်တွတ်
 ရွတ်ရတယ်။
 အိပ်ရာထပြန် တဖန် ထပ်၍၊ မှန်မှန် မပြတ် ရွတ်ပါ
 ကွယ်၊
 ဘေးအန္တရာယ် ရန်စွယ်ကင်းလို့၊ ကောင်းခြင်း သုခ
 ရလိမ့်မယ်။

၂

မူလတန်းဘာသာရေး

ပဌမတန်း

- ၁။ ဘုရားအဖြစ်တော်စဉ်။
- ၂။ ဘုရားဂုဏ်တော် ၉ ပါး ပါဠိ။
- ၃။ တရားဂုဏ်တော် ၆ ပါး ပါဠိ။
- ၄။ သံဃာ့ဂုဏ်တော် ၉ ပါး ပါဠိ။
- ၅။ မြန်မာလို သရဏဂုံ ၃ ပါးနှင့် ၅ ပါးသီလဆောက်တည်ပုံ။ (ဩကာသနှင့် သီလတောင်းမပါသေး)။
- ၆။ စူဠကမ္မဝိဘင်္ဂသုတ်သံပေါက်များ။

အချုပ်။ ။ ဗုဒ္ဓ ကြောင်းရာ ကောင်းစွာ သိမှ၊ ဗုဒ္ဓ ကိုလည်း
 ကြည်ညိုမည်၊
 ကြည်ညိုသူ က ဟော ညွှန် ပြုမှ၊ စိတ်က နှစ်ခြိုက်
 လိုက်ကြသည်။
 ဂုဏ်တော် တန် တန် မှန် မှန် ရလို့၊ ခဏခဏ
 ရွတ်သင့်သည်။
 အကျိုး နှင့် ကံ ဝေဘန်တတ်မှ၊ ကံကောင်း ကံမြတ်
 ပြုလိမ့်မည်။

ဒုတိယတန်း

- ၁။ ဘုရားဂုဏ်တော် ၉ ပါးအနက်။
- ၂။ အဟံဘန္တေ-စသော သရဏဂုံသီလတောင်း။
[မြန်မာလိုသင်ပေးရန်။]
- ၃။ ဒုစရိုက် ၁၀ ပါး။
- ၄။ သုစရိုက် ၁၀ ပါး။
- ၅။ ဆွမ်းတော်ကပ်နှင့် ဆုတောင်း။
- ၆။ ပန်းတော်ကပ်နှင့် ဆုတောင်း။
- ၇။ ရေတော်ကပ်နှင့် ဆုတောင်း။
- ၈။ မီးတော်ကပ်နှင့် ဆုတောင်း။

အချုပ်။ ။သရဏဂုံ တည်ရုံမျှဖြင့်၊ ဥပသက ဖြစ်ပါပြီ၊
 ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာ လုံခြုံကြသော်၊ ငါးပါးသီလ ပဉ္စသီ။
 ဒုစရိုက်တွေ ရှောင်သွေခွဲလို့၊ သုစရိုက်လဲ စုံအညီ၊
 ဆွမ်း ပန်း ရေတော် မီးတော်ကပ်၍၊ နေ့စဉ် မလပ်
 ပြုသင့်သည်။

တတိယတန်း

၁။ တရားဂုဏ်တော် ၆ ပါးအနက်။

၂။ သြကာသမှစ၍ ပါဠိလို သရဏဂုံနှင့်
ငါးပါးသီလယူပုံ။

၃။ ပုညကြိယ ဝတ္ထု ၁၀ ပါး။

[ပါဠိ-မြန်မာ ၂ မျိုးလုံး ရေတွက်တတ်
အောင် သင်ရန်]

အချုပ်။ ။တရားစစ်မှန် ကျင့်ကြံကြမှု၊ ချမ်းသာသုခ ရနိုင်မည်။
တရားတူတွေ ကျင့်နေကြလို့၊ ဆင်းရဲဒုက္ခ ရောက်ရ
သည်။
ယခု တဖန် အမှန်လမ်း သို့၊ အမြန် လှမ်းသို့
ချိန်တော်ပြီ။
သို့မှ တိုင်းပြည် ဘာသာရေး ကြောင့်၊ သာယာ
အေးဆေး ရှိလိမ့်မည်။

မူလတန်းဘာသာရေး

၅

စတုတ္ထတန်း

- ၁။ သံဃာ့ဂုဏ်တော် ၉ ပါးအနက်။
- ၂။ ရှစ်ပါးသီလ ခံယူနည်း။
- ၃။ မင်္ဂလသုတ် ပါဠိနှင့် မြန်မာလင်္ကာ။
- ၄။ ဗြဟ္မစိုရ်တရား ၄ ပါး။

အချုပ်။ ။မူလတန်းဝယ် သိက္ခာဆုံးလို့၊ နိဂုံး ဤ၌ အုပ်တော့
မယ်။

သိရုံမျှနယ် တယ်မကောင်းဘူး၊ လူကောင်းဖြစ်ဖို့
လိုကြတယ်။

လူကောင်းဖြစ်အောင် ဆရာမြတ်သို့၊ မကြာကပ်လို့
မေးပါကွယ်။

မေးသော် ဖြေရန် ဆရာကောင်းလဲ၊ တရွာတကျောင်း
ရှိသင့်တယ်။

၆

အတန်းတိုင်း၌ သင်နည်းညွှန်ပြချက်ကိုကြည့်၍
ဆရာများက သင်ပေးကြပါ။

သုငယ်တန်း သင်နည်း

အမှတ် ၁။ ။ဤသုငယ်တန်း၌ နှုတ်တက် ရသင့်သော စာများကို ဆရာက နှုတ်ဖြင့် ချပေးရပါမည်။

၁။ သရဏဂုံ ၃ ပါးကို အောက်ပါအတိုင်း အဖြတ်အတောက် မှန်ကန်စွာဖြင့် ဝီဝီသသ ဖြေးဖြေး ချပေးပါ။

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ = ဘုရားရှင်ကို ကိုးကွယ်ပါ၏။

ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ = တရားတော်ကို ကိုးကွယ်ပါ၏။

သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ = အရိယာသံဃာတော်ကို ကိုးကွယ်ပါ၏။

ဒုတိယမ္ပိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ = ၂ ကြိမ်မြောက်လည်း ဘုရားရှင်ကို ကိုးကွယ်ပါ၏။ ဒုတိယမ္ပိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ = ၂ ကြိမ်မြောက်လည်း တရားတော်ကို ကိုးကွယ်ပါ၏။ ဒုတိယမ္ပိ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ = ၂ ကြိမ်မြောက်လည်း အရိယာသံဃာတော်ကို ကိုးကွယ်ပါ၏။

တတိယမ္ပိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ = ၃ ကြိမ်မြောက်လည်း ဘုရားရှင်ကို ကိုးကွယ်ပါ၏။ တတိယမ္ပိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ = ၃ ကြိမ်မြောက်လည်း တရားတော်ကို ကိုးကွယ်ပါ၏။ တတိယမ္ပိ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ = ၃ ကြိမ်မြောက်လည်း အရိယာသံဃာတော်ကို ကိုးကွယ်ပါ၏။

မူလတန်းဘာသာရေး

ကလေးများ သရဏဂုံ ယူနိုင်ပုံ ကလေးများသည် ဘုရားတရား အရိယာသံဃာတော်များ၏ ဂုဏ်တော်ကို မသိသေးသော်လည်း သရဏဂုံ (ကိုးကွယ်မှု) စိတ်ကား ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ဗောဓိမင်းသား၏ မယ်တော်သည် မင်းသားကို ကိုယ်ဝန်ဆောင်စဉ် ဘုရားရှင်နှင့်တွေ့၍ “တပည့်တော်၏ ကိုယ်ဝန်သူငယ်သည် ဘုရား တရား သံဃာတော်ကို ကိုးကွယ်ပါ၏” ဟု ကိုယ်ဝန်အတွက် သရဏဂုံ ယူဘူး၏။ ထို့နောက် ဖွားမြင်ပြီး၍ အထိန်းတော်သည် မင်းသားကလေးနှင့်အတူ ဘုရားအထံ ရောက်သောအခါ “ ရင်ခွင်၌ ရှိသော ဗောဓိမင်းသားသည် ဘုရား တရား သံဃာတော်ကို ကိုးကွယ်ပါ၏” ဟု လျှောက်ပြန်၏။ ဤဝတ္ထုကို ထောက်လျှင် “ဂုဏ်တော်ကို မသိသော်လည်း သရဏဂုံယူသော ရှေးထုံးရှိ၏” ဟု သိနိုင်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓ။ ။ ဘုရားရှင်၏ အဖြစ်တော်စဉ် အကျဉ်းချုပ်ကို အောက်ပါ အတိုင်း ပိုင်းခြား၍ ပုံဝတ္ထုပြောသလို အေးအေး ဆေးဆေး ဖြေးဖြေးသက်သာ ပြောပေးပါ။

- (က) သုမေဓာဘဝ၌ စည်းစိမ်စွန့်၍ တောထွက်ပုံ အကျဉ်း။
- (ခ) ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားအထံတော်၌ ဗျာဒိတ်ခံပုံ အကျဉ်း။
- (ဂ) ဝေဿန္တရာမင်းဘဝ၌ ဒါနပြုပုံ အကျဉ်း။
- (ဃ) ဘူရိဒတ္တနဂါးမင်းဘဝ၌ အသက်စွန့်၍ သီလစောင့်ပုံ အကျဉ်း။
- (င) သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားဘဝ၌ ထီးနန်းစံတော်မူပုံ အကျဉ်း။
- (စ) သူအို, သူနာ, သူသေ ကို မြင်၍ ထီးနန်းစည်းစိမ်၌ ငြီးငွေ့နေတုန်းမှာ ကြည်ညိုဘွယ် ရဟန်းတော်ကိုမြင်ရ၍ တောထွက်တော်မူပုံ အကျဉ်း။

(ဆ) တောထည်း၌တရားကျင့်၍အသိဉာဏ်အထူးကိုရသဖြင့်
ဗုဒ္ဓဖြစ်တော်မူပုံကိုပြောပြပါ။

ထိုအကြောင်းအရာများကို တနေ့လျှင် တမျိုးစီမျှ ပြောပြ၍ ပြီးဆုံး
သောနေ့၌ “ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ = ဘုရားရှင်ကို ကိုးကွယ်
ပါ၏” ဟု သံပြိုင်ညီညီ လက်အုပ်ချီ၍ ကလေးများဆိုပါစေ။

ဓမ္မ။ ။ဗုဒ္ဓဖြစ်တော်မူပြီးသောအခါ လူအများ၏ချမ်းသာဘို့ရန်
နှင့် ကိုယ်ကျင့်ကောင်းကြဘို့ရန် တရားကို ဟောတော်မူ၏။ ထို
တရားတော်အတိုင်း နေထိုင်သူများသည် လက်တွေ့ ချမ်းသာ
မှုကို ရနိုင်၏။ ဥပမာ-“အသေဝနာစ ဗာလာနံ-လူမိုက်တို့ကို
မမှီခိုရ၊ မပေါင်းရ၊ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာ-လူလိမ္မာပညာရှိကို
မှီခိုရ၊ ပေါင်းရမည်” ဟု ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း လူမိုက်ကို
မပေါင်းဘဲ လူလိမ္မာကိုပေါင်းသူမှာ လက်တွေ့ ချမ်းသာကို
ရခြင်းမျိုးတည်း။ ထို့ကြောင့် ထိုတရားတော်များအတိုင်း
လိုက်နာ နေထိုင်ခြင်းသည် တရားကို ကိုးကွယ်ခြင်းပင်တည်း။
ဤသို့ ကလေးများ နားလည်ရုံ ပြောပေးပြီးသောနေ့၌ “ဓမ္မံ
သရဏံ ဂစ္ဆာမိ = တရားတော်ကို ကိုးကွယ်ပါ၏” ဟု သံပြိုင်
ညီညီ လက်အုပ်ချီ၍ ကလေးများကိုဆိုပါစေ။

ဗုဒ္ဓဘာသာ။ ။ဗုဒ္ဓ-ဘုရားရှင်၏ + ဘာသာ- ဟောတော်မူအပ်
သော တရားစကား၊ ထိုဘုရားစကားတော်ကို လိုက်နာသော
(ဘုရားတရားတော်ကို ယုံကြည်၍ ကိုးကွယ်သော) လူများကို
“ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်” ဟု ခေါ်သည်။

သံဃ။ ။ဗုဒ္ဓရှင်တော် ပွင့်တော်မူလာ၍ တရား ဟောတော်
မူသောအခါ “ဤ တရားတော်အတိုင်း အပြည့်အစုံ နေထိုင်
ဘို့ရန် လူဝတ်ကြောင်ဘဝ၌မလွယ်ကူ” ဟု ယူဆ၍ တရားကျင့်

လိုသောဆန္ဒဖြင့် ရဟန်းပြုလာသော ရဟန်းတော်အပေါင်းကို “သံဃ” ဟု ခေါ်၏။ ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီး၍ မကြာမီ ရှေ့ပိုင်းကာလ၌ သံဃာတော်များသည် တရားပေါက်၍ အရိယာဖြစ်ပြီးသော သံဃာတော်အစစ်များသာ ဖြစ်ခဲ့ကြပေသည်။

နောက်၌ကား “ တရားပေါက် - မပေါက်, တရား ကျင့်-မကျင့်” အားဖြင့် သံဃာအမျိုးမျိုး ရှိပေသည်။ ဘုရား တရားတော်ကို သံဃာတော်အများပင် မပျောက် မပျက်အောင် ယနေ့ အထိ ဆောင်တော်မူလာ ခဲ့သောကြောင့် ၎င်း, အဆင့်ဆင့် ပို့ချ၍ လူဝတ်ကြောင် တို့အား နားလည်အောင် ဟောပြော တော်မူသောကြောင့်၎င်း, ဤသံဃာတော်သည် အလွန်ကျေနပ်ဘွယ်ကောင်းလှပေပြီ။ တရားပေါက်ပြီး၍ အရိယာဖြစ်ပါမူကား စိတ်နေစိတ်ထား အလွန်ဖြူစင် သောကြောင့် ကိုးကွယ်ဘို့ရာ ရတနာတပါး ဖြစ်ပါပေသည်။ ဤသို့ပြော၍ ပြီးစီးသောနောက် “သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ = အရိယာသံဃာတော်ကို ကိုးကွယ်ပါ၏” ဟု သံပြိုင်ညီညီ လက်အုပ်ချီ၍ ကလေးများ ဆိုပါစေ။

သရဏဂုံတည်သူ။ ။ “သရဏ+ဂမန” ဟူသော ပါဠိကို “သရဏ+ဂုံ” ဟု ခေါ်၏။ သရဏ-ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ +ဂမန-သိသော စိတ်... ဘုရား တရား အရိယာ သံဃာတော်များကို ကိုးကွယ်စရာဟု သိသောစိတ်ကို “သရဏဂုံ” ဟု ခေါ်၏။ မိမိမှာ ထို သရဏဂုံစိတ်ရှိကြောင်းကို ထုတ်ဖော်ပြသောအားဖြင့် “ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ” စသည်ကို ဆိုရသည်။ ထိုစိတ်မပြောင်းသမျှ (ကိုးကွယ်ရာ မဘုတ်ဟု အယူမပြောင်းသမျှ) “ သရဏဂုံ တည်သူ” ဟု ခေါ်၏။ ထိုသို့ သရဏဂုံတည်ခြင်း၏ အကျိုးကို သိဘို့ရာ အောက်ပါဝတ္ထုကို ပြောပါ။

၁။ သရဏဂုံတည်သော အမျိုးသားအကြောင်း

အနောမဒဿီ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူရာအခါ၌ မျက်မမြင် မိဘတို့ကိုပြုစုလုပ်ကျွေးနေသောလူလင်တယောက်သည် သရဏဂုံ ၃ ပါးကို တသက်လုံးမပျက်အောင် ဆောက်တည်ခဲ့လေသည်။ ထိုလူလင်သည် ထိုဘဝမှသေလွန်လျှင် သရဏဂုံဆောက်တည်ထားသော ကောင်းမှုကြောင့် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နတ်သားဖြစ်ရလေသည်။ ထိုနတ်သားသည် ထိုဘဝမှစ၍ အပါယ် ၄ ပါးမလားရဘဲ နတ်မင်း စည်းစိမ် လူမင်းစည်းစိမ်ကို အကြိမ်များစွာ ခံစား၍ ငါတို့ဘုရား ပွင့်တော်မူလာသော အခါ သာဝတ္ထိ မြို့ဝယ် ဥစ္စာကြွယ်ဖို့ သဌေးမျိုး၌ ဖြစ်လာလေသည်။

ထိုသုဇယသည် ကစားဖော် သုဇယများ၏ ရှေ့သွား ခေါင်းဆောင်ဖြစ်၍ အခါတပါး၌ ရဟန်းတော်များ၏ ကျောင်းတိုက်သို့ ရောက်သွားလေရာ၊ ရဟန္တာတပါးက သရဏဂုံ ၃ ပါးကိုပေးလေလျှင်၊ ရှေးရှေးက ဝါသနာ ပါလာသူဖြစ်၍ ၇ နှစ် အရွယ် မှာပင် ရဟန္တာ ရဟန်းတော်ကလေး ဖြစ်ရလေသည်။

[သုဘူတိဝဂ္ဂ၊ သမဏဂမနိယထေရအပဒါနိပါဠိတော်။]

၂။ ငါးပါးသီလပျက်သူတို့ ငရဲခံရပုံ

အမှတ် ၁။ ။ဤအခန်း၌ ကလေးများအားတရက်လျှင်တပုံစီပြု၍ ဆရာက ထိတ်လန့်သည့်အမှုအရာဖြင့် ငရဲခံရပုံကိုပြောပေးပါ။

(က) သူတပါးကို ညှဉ်းဆဲ သတ်ဖြတ်သူ။ ။လူ့ဘဝ တုန်းက ဥစ္စာအင်အား အမျိုးအင်အား လက်နက်အင်အား အာဏာအင်အား ခွန်းအာဗလ အင်အား ရှိကြသူ တို့သည် မိမိတို့လောက် အင်အားမကောင်းသူတို့ကို ညှဉ်းဆဲကြ၊ ဆဲဆိုကြိမ်းမောင်းကြ၊ သတ်ဖြတ်ကြကုန်၏။ ထိုသူတို့သည် သေသောအခါ “ဝေတရဏီ” မည်သော ငရဲ၌ဖြစ်ကြရလေသည်။

သူ့အသက်သတ်မိသူတို့ ငရဲ၌ခံနေကြရပုံ

ငရဲ၏ တည်နေပုံ။ ။ “ဝေတရဏီငရဲ” ဟူသည် မြစ်ရေကဲ့သို့ စီးနေသော ငရဲမြစ်တည်း။ ထို ငရဲမြစ်ရေ၌ မီးအလုံ့တောက်၍ သင်တုန်းအသွားကဲ့သို့ ထက်သော ဆူးရှိသော ကြာဖက်တို့ ရှိကြ၏။ ထိုကြာဖက်တို့၏ အောက်၌ ကား မီးအလုံ့တောက်နေသော ဆားငံရေသည် တက်ရေကျရေကဲ့သို့ အထက်စီးလိုက် အောက်စီးလိုက် ဖြစ်နေ၏။ ထိုငရဲ၏ အထက် အမိုး၌မူ ခက်ရင်း(ခရင်း) ပမာဏ အဆူးထသော ကြိန်နွယ်တို့ဖြင့် ဖုံးလျက် နေလေသည်။

ငရဲခံရပုံ။ ။ ထိုငရဲအနီး၌ ရောက်လာသူတို့ကို မီးအလုံ့တောက်၍ နေသော သန်လျက်၊ ခက်ရင်း၊ တင်းပုတ် ကိုင်ထားသော ငရဲထိန်းကြီးတို့က ပဌမဆုံး သတ်ပုတ် ညှဉ်းဆဲကြကုန်၏။ ထိုအခါ ထိုအညှဉ်းဆဲကို မခံနိုင်၍ ပြေးကြသူတို့သည် ဝေတရဏီငရဲ၏ အမိုးဖြစ်သော မီးအလုံ့တောက်နေသော ခက်ရင်းအခွကဲ့သို့ အဆူးထနေသော ကြိန်နွယ်တို့အပေါ် ကျရောက်ကုန်၏။ ထို အမိုးပေါ်မှ တဖြည်းဖြည်း အောက်ခံရသို့ ရောက်ကြရလေသည်။ အောက်ခံရသိ မရောက်မီ မီးအလုံ့၏ ပူလောင်ခြင်း၊ အဆူးဒုက္ခ၏ ထိုးဆွခြင်းကိုခံ၍ အသားတွေ အပိုင်းပိုင်း ပြတ်ပြီးမှ မီးအလုံ့ ထနေသော အောက်ခံ ဆားငံရေဝယ် စုန်ချည် ဆန်ချည် မျောလျက် ပါဏာတိပါတ ကံ၏ အစွမ်း မကုန်မချင်း ခံကြရလေသည်။

ပုံကိုပြု၍ သြဝါဒ။ ။ ကလေးများသည် သူ့အသက်သတ်မှုကို ပြုသည့်အတွက် ငရဲခံရပုံကို ကြည့်ကြပါ။ သူ့အသက်ကို မသတ်ကြပါနှင့်၊ ကြက်ကလေး ငှက်ကလေးတို့ကိုမျှ မသတ်ကြပါနှင့်၊ သန်း၊ ကြမ်းပိုးတို့ကို မသတ်ကြပါနှင့်၊ သနားကြ၊ ညှာတာကြပါ။ ဆင်းရဲသူ၊ အားနည်းသူ၊ ကိုယ့်အောက်က လူများကို မနှိပ်စက်ဘဲ ကူညီကြပါ။

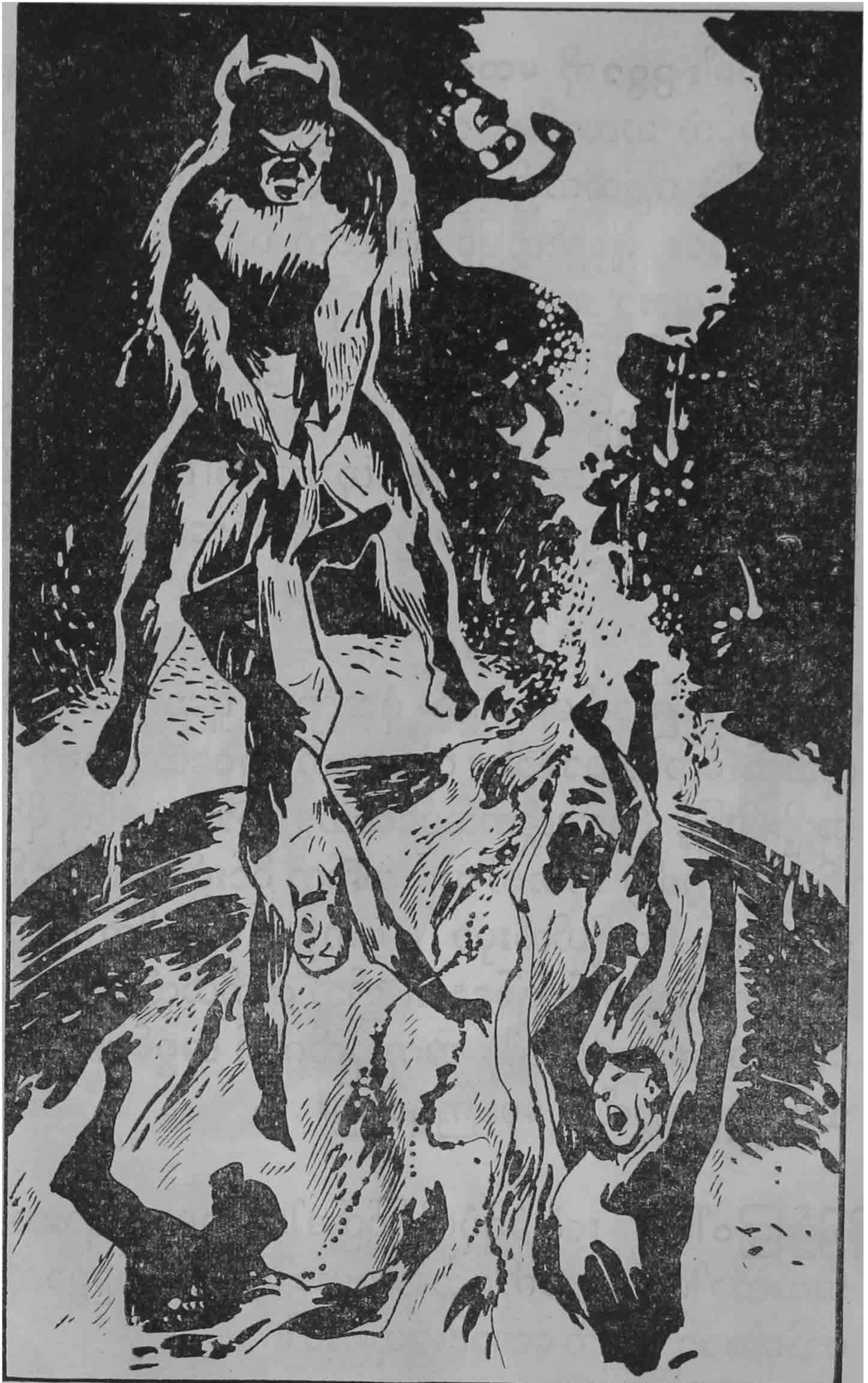

သုတပါးဥစ္စာကိုမတရားယူမိသူတို့ ငရဲ၌ခံနေကြရပုံ

(ခ) သူတပါး ဥစ္စာကို မတရား ယူသူ။ ။ကျေ ကျေ နပ် နပ် မပေးအပ်ဘဲ သူတပါး၏ သက်ရှိ ပစ္စည်း သက်မဲ့ ပစ္စည်းကို ခိုး၍ယူခြင်း၊ ဒမြဲတိုက်၍ယူခြင်း၊ အာဏာဖြင့်ယူခြင်း၊ အလေး တင်းတောင်း ချိန်ခွင်တို့ဖြင့် လိမ်လည် လှည့်စား၍ ယူခြင်း၊ ရောင်းကုန်များ၌ ရေဖြန်းမှု၊ ရေထိုးမှု၊ ဖွဲနု စသည် ရောမှု စသော အမှုကိုပြုခြင်း၊ ဖျင်းအသူတို့၏ ဥစ္စာကို ညာ၍ယူခြင်း၊ ချောက်လှန့်၍ယူခြင်း၊ နှိုက်၍ယူခြင်း စသောအားဖြင့် မတရား ယူမှုအားလုံးကို “အဒိန္နာဒါန” ဟု ခေါ်၏။ ထို အဒိန္နာဒါန အမှုကို လူ့ဘဝ၌ ပြုခဲ့သူသည် သေသောအခါ ငရဲ၌ဖြစ်ရ တတ်၏။

ငရဲခံရပုံ။ ။ကြောက်မက်ဘွယ် ပုံသဏ္ဍာန် ရှိသော ငရဲထိန်း တို့သည် ရောက်လာသော ငရဲသားကို လှံစသော လက်နက် အမျိုးမျိုးဖြင့် (မုဆိုးတို့ကသမင်စသော သားကောင်ကိုဝိုင်း၍ ထိုးကြသကဲ့သို့) ဟိုဘက် သည်ဘက်က ဝိုင်း၍ ထိုးကြကုန်၏။ ငရဲသား၏ တကိုယ်လုံးမှာ (ဖက်ရွက် အပေါက် ကဲ့သို့) အပေါက် အပေါက် ဖြစ်နေ၏။ ဤသို့ တကိုယ်လုံး ပေါက်နေ သော်လည်း အဒိန္နာဒါန အကုသိုလ်ကံ၏ အစွမ်းမကုန်သေး သမျှ ငရဲမှ မလွတ်ဘဲ ခံနေကြရသည်။

ပုံကိုဖြေ၍ သြဝါဒ။ ။ငရဲ ခံရပုံကို ကြည့်ပါ။ ကလေးများလည်း ဘယ်အခါမှ သူ့ဥစ္စာကို မတရားမယူပါနှင့်။ မိဘ၏ဥစ္စာကိုပင် မသိအောင် မယူဘဲ တောင်း၍ယူကြပါ။

သူ့သားမယားကိုကျူးလွန်မိသူတို့ငဲ့ငဲ့ခဲခဲနေကြရပုံ

(၈) ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ ။ ။ ကာ မဂုဏ် ခံစားရာ၌ မိမိပိုင် မယား၊ မိမိပိုင် လင်နှင့် ခံစားခြင်းမျိုး မဟုတ်ဘဲ၊ သူမယား နှင့်၎င်း၊ မိမိလင်မှ တခြား ယောက်ျားနှင့်၎င်း၊ ခံစားခြင်းကို “မိစ္ဆာစာရ-ယုတ်မာ သောအကျင့်” ဟု ခေါ်သည်။ ထိုသို့ ပြုကျင့်သော ယောက်ျား မိန်းမတို့သည် သေသောအခါ ငရဲ၌ ဖြစ်တတ်ကြသည်။

ယောက်ျားငရဲခံရပုံ။ ။ ငရဲ၌ မီးကျိုးတို့ဖြင့် ပြည့်နေသော ငရဲ တွင်းကြီးရှိ၏။ ရောက်လာသော ငရဲသားကို ငရဲထိန်းတို့သည် လက်နက်မျိုးစုံဖြင့် ခုတ်ကြ ထိုးကြလေရာ ငရဲသားသည် ပြေး လွှားရင်း ထိုငရဲတွင်းကြီးအနီးသို့ ရောက်သွားလေ၏။ ထိုအခါ ငရဲထိန်းတို့သည် ငရဲသားကို ဥျးခေါင်းစောက်ထိုးထား၍ ထို တွင်းကြီးထဲသို့ ပစ်ချကြလေသည်။

မိန်းမငရဲခံရပုံ။ ။ ငရဲသူမသည် တကိုယ်လုံးအသားတွေကွဲအက် နေ၏။ ကွဲအက်သော အသားမှ စီးကျနေသော အသွေးတွေ တကိုယ်လုံး ဖုံးနေ၏။ အလျှံတောက်နေသော သံမြေတွင်းဝယ် ခါးလောက်အထိ မြှုပ်၍ စိုက်ထား၏။ အရှေ့အရပ်မှ အလျှံ တောက်သော သံတောင်ကြီးတလုံးလိမ့်၍လာကာ ထိုငရဲသူမကို ကြိတ်၍ အနောက်သို့သွားလျှင် တောင်အရပ်မှသံတောင်ကြီးက လာ၍ ကြိတ်သွားပြန်၏။ ငရဲသူမကား လက် ၂ ဘက်တို့ကို မြှောက်ကာမြှောက်ကာဟစ်အော်၍ ခံရလေတော့သည်။

ပုံကိုပြ၍ ဩဝါဒ။ ။ မိမိမယား မိမိလင်ဖြင့် တင်းတိမ်ခြင်းသာ အကောင်းဆုံးဖြစ်ကြောင်းကို ဩဝါဒပေးပါ။

လိမ်လည်ပြောဆိုမိသောသူတို့ ငရဲ၌ခံနေကြရပုံ

(ဃ) မုသားပြောသူ။ ။ နှုတ်ဖြင့် ပြောသည်ဖြစ်စေ စာရေး၍ ဖြစ်စေ သူတပါး အထင်အမြင် အသိလွဲအောင် ပြောဆို ရေး သားခြင်းကို “မုသားပြောခြင်း” ဟု ခေါ်၏။ ထိုသို့ မုသား ပြောဆို ရေးသားသူသည် တစုံတခုသော ကိုယ်ကျိုးကိုလည်း မြှော်တတ် သေး ရ ကား သူများအကျိုး ပျက်စီး သ လောက် အပြစ် ကြီး၏။ ထို့ကြောင့် သေသောအခါ တချို့ မုသား အတွက် ငရဲ၌ ဖြစ်ရတတ်လေသည်။

ငရဲခံရပုံ ။ ။ ရောက်လာ သော ငရဲသားကို ငရဲထိန်း တို့သည် ထန်းပင်လုံး ပမာဏရှိသော မီးလျှံတောက်နေသော ငါးမြား ချိတ်ဖြင့် လျှာကိုဖောက်၍ ဆွဲငင်ကြကုန်၏။ ငရဲသားတို့သည် မီးလျှံတောက်နေသောသံမြေပြင်ပေါ်၌ လှဲကြကုန်၏။ ထိုအခါ (သားရေကြက်၍ နေပူလှမ်းသောအခါ သားရေကို ပတ်ပတ် လည်က စို့တံကျင်များစွာ စိုက်နက်သကဲ့သို့) ထို ငရဲသားကို စို့တံကျင်များစွာဖြင့် စိုက်ကြနက်ကြလေသည်။ ငရဲသားသည် အော်ကာဟစ်ကာ ခံရင်းပင် ပါးစပ်မှလည်း တံထွေးတွေကို တပြစ်ပြစ် ထွေးထုတ်ရလေသည်။

ပုံကိုပြု၍ သြဝါဒ။ ။ ကလေးအရွယ်သည် လိမ်၍ပြောလွယ်သော အရွယ်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် လိမ်ပြောတတ်သူ၏အပြစ်ကို ဆရာ တို့က များများ ပြောပေးပါ။ ဆရာမိဘတို့က မေးလျှင် မှန်မှန် ပြောပါဟု သြဝါဒပေးပါ။

ကျေးရွာ၌သောက်စားပုံ

မြင့်သောက်စားပုံ

(င) သေရည်အရက် သောက်သူ ။ ။ သေရည် အရက်သည်
စွဲလမ်းဘွယ် သဘောရှိ၏။ တခါသောက်မိလျှင် နောက်တခါ
နောက်တခါ သောက်ချင် သောက်ချင်လာ၏။ ထိုသို့ အသောက်
အားကြီး၍ မူးယစ်လာသောအခါ အချင်းချင်းဖြစ်စေ အခြား
သူကိုဖြစ်စေ ရိုက်မှု သတ်မှု ပါဏာတိပါတမှုကို ပြုတတ်၏။

ကျေးရွာများ၌ ထန်းရည်မူးတို့သည် ထန်းတော၌ သောက်စား၍
ပြန်လာသောအခါ မိမိကိုယ်ကိုမထိန်းနိုင်ဘဲ ဒဿိမ်းဒယိုင်နှင့်
လာကြ၏။ ပါးစပ်ကလည်း မတော်တာတွေပြောကြ၏။ ကိုယ့်
အပြစ်ကိုပင် ဖော်ပြောတတ်၏။ အမူးသမားချင်း စကားပြော
မတွဲ၍ ရိုက်မှု သတ်မှုများပင် ဖြစ်ကြလေသည်။

မြို့ကြီးများ ၌လည်း လူကြီး လူကောင်း ဆိုသူနဲ့ အထက် တန်း
အမျိုးသွီး ဆိုသူတို့သည် ကလပ်တက်၍ အရက်ကို အလွန်
အကျွံသောက်လျှင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ သူများ
မယား၊ မိမိ၏ လင်မဟုတ်သော အခြား ယောက်ျားနှင့်
ပျော်ပါးမှုတွေဖြစ်တတ်လေ၏။ ရှင်ဘုရင်တဥျားကား သေရည်
မူးနေချိန်မှာ ပွဲဘော်ဆက်လာလျှင် အသားဟင်း မပါသော
ကြောင့် ရင်ခွင်ထက်က သားကလေးကို သတ်၍ချက်စေသတဲ့။

ပုံကိုပြု၍သြဝါဒ။ ။ သေရည်အရက်ဆိုတာသောက်ရုံသက်သက်
ဖြင့်ရပ်မနေဘဲ နောက်ထပ်မခကောင်းမှုတွေပါလာစေတတ်၏။
ထို့ကြောင့် ကလေးများလဲ မူးယစ်စေတတ်သော အစာ
ဟူသမျှကိုဘိန်း ကဇော်မှစ၍ရှောင်ကြပါ။

၃။ သီလရှိသူတို့ နတ်ပြည်၌ ဝံရပုံ

သီလရှိသော အမျိုးသား။ ။ အနောမဒဿိ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်၌ လုလင် တယောက်သည် ဆင်းရဲ နွမ်းပါး၍ အလုပ်သွားဘဝဖြင့် နေရသော်လည်း ရဟန္တာတပါး၏ အထံ၌ ငါးပါးသီလခံယူ၍ အမြဲလုံခြုံအောင် စောင့်ထိန်းခဲ့ လေသည်။ တသက်လုံး ထိုသီလကို စောင့်ထိန်း၍ သေခါနီးသော် ထိုသီလ ကိုပင် အမှတ်ရစွာ စုတေကာဖြင့် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရ လေသည်။ ထိုနတ်သားလည်း အပါယ် ၄ ပါးမလားရဘဲ လူနတ် စည်းစိမ်ကို အကြိမ်များစွာခံစား၍ ငါတို့ဘုရား လက်ထက်တော် ၌ ဝေသာလီမြို့ဝယ် အထက်တန်းအမျိုး၌ ဖြစ်လာလေသည်။

ထိုသုဇယသည် ငါးနှစ်သားအရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ မိဘ ၂ ပါးတို့ ငါးပါးသီလ ခံယူသံကို ကြားရ၍ ရှေးဝါသနာ ပါလာ သောကြောင့် ထိုနေရာမှပင် သူ၏သီလကို သတိရသဖြင့် ရဟန်း ပြုကာ ရဟန္တာတပါးဖြစ်သွားလေသည်။

[သုဘူတိဝဂ္ဂ, ပဉ္စသီလသမာဒါနိယထေရအပဒါနိပါဠိတော်။]

ပုံကိုပြ၍ ဩဝါဒ။ ။ ဤ သု ဇယ ၏ ရှေးဘဝက သီလ ထိန်းခဲ့၍ နတ်ပြည်၌ စည်းစိမ်ခံစားရပုံကို ကြည့်ပါ။ နောက်ဆုံးဘဝ၌ ရဟန္တာဖြစ်လာရတာလဲ သီလထိန်းခဲ့တဲ့ကုသိုလ်ဟာ အရင်း ခံဘဲ၊ ဒါ့ကြောင့် ကလေးတို့လဲ ယခုလိုငယ်ငယ်ကစ၍ ငါးပါး သီလ မပျက်ရအောင် စောင့်ထိန်းလျက် လူတော် လူကောင်း ကလေးဖြစ်အောင် ပညာကို ကြိုးစားကြပါ။

နတ်စည်းစိမ်ခံစားပုံ

၄။ သီလပျက်သူ၏အကျိုးရ။ ။သီလပျက်သူသည် ငရဲမှလွတ်၍ ပြိတ္တာဖြစ်ရတတ်သေး၏။ ပြိတ္တာဖြစ်ပြီး၍ လူ့ဘဝရသောအခါ အင်္ဂါချိုယွင်းခြင်းစသော အပြစ်များနှင့် တွေ့ကြရလေသည်။

၅။ သီလရှိသူ၏အကျိုးရ။ ။သီလရှိသူသည် နတ်ပြည်၌ဖြစ်ပြီး နောက် လူ့ဘဝ ပြန်ရောက်သောအခါ မျက်စိ နား နှာခေါင်း စသော ကိုယ်အင်္ဂါ ပြည့်စုံသူများ ဥစ္စာကြွယ်ဝသူများ ဖြစ်ရ တတ်လေသည်။

လင်္ကာများ။ ။အောက်ပါလင်္ကာများကိုရအောင် တနေ့တနေ့ နည်းနည်းစီချပေး၍ အဓိပ္ပါယ်ကိုလည်း ပြောပေးပါ။ ရတနာ့ ဂုဏ်ရည် စာအုပ်၌ ထိုလင်္ကာများ၏ အဓိပ္ပါယ် ပါပါသည်။ ထိုလင်္ကာများသည် သာရတ္ထသင်္ဂဟကျမ်းမှ ထုတ်၍ ဝိသုဒ္ဓါရုံ အဆုံးအဖြတ်၌ ပြုအပ်သော လင်္ကာများ ဖြစ်ပါသည်။

ပါဏာတိပါတ။ ။ပါဏာတိပါတ်၊ သူ့သက်သတ်က၊ ချို့တတ် အင်္ဂါ၊ မွဲပြာရုပ်သွင်၊ အားအင်ယိုယွင်း၊ လျင်ခြင်းလည်းဝေး၊ ဘေးကို ကြောက်တတ်၊ အသတ် ခံရာ၊ အနာ များလျက်၊ ခြွေရံ ပျက်၍၊ အသက်တိုလျှင်၊ ပြစ်များစွာသည်... ရှောင်က အပြန် အကျိုးတည်း။

အဒိန္နာဒါန။ ။အဒိန္နာဒါ၊ ခိုးမိပါမူ၊ ဥစ္စာနည်းမွဲ၊ ဆင်းရဲ ငတ်တိ၊ လိုရှိ မရ၊ ဘောဂ ပျက်စီး၊ ရေ-မီး-သူခိုး၊ မွေခံဆိုးနှင့် မင်းဆိုး အပြား၊ ရန်မျိုး ငါးကြောင့်၊ ပျက်ပြားဥစ္စာ၊ ပြစ်များ စွာသည်... ရှောင်ခါအပြန် အကျိုးတည်း။

ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ။ ။မိစ္ဆာစာရ၊ လွန်ကျူးကလည်း၊
မုန်းကြသူများ၊ ရန်သူပွား၍၊ ရှားပါးလာဘိတိတ်၊ ချမ်း
သာဆိတ်၏။ ဣတ္ထိပဏ္ဍုက်၊ မျိုးယုတ်ခါခါ၊ မျက်နှာ
မလှ၊ အရှက်ရလျက်၊ လက္ခဏာဣန္ဒြေ၊ ယွင်းသွေချိုသိမ်၊
စိုးရိမ်များစွာ၊ ချစ်သူကွာသည်... ရှောင်ခါအပြန်အကျိုး
တည်း။

မုသာဝါဒ။ ။မုသာဝါဒကား၊ ပြောဆိုငြားမှု၊ စကားမပြီ၊
သွားမညီတည်း၊ ပုပ်ညှိပါးစပ်၊ ခြောက်ကပ်ကိုယ်ရေ၊
ဣန္ဒြေနှောက်၊ ပုံယွင်းဖောက်၏။ မရောက်သြဇာ၊ နှုတ်လျှာ
ကြမ်းထော်၊ လျှပ်ပေါ်လော်လီ၊ စိတ်မတည်သည်...
ရှောင်ကြဉ်အပြန်အကျိုးတည်း။

သုရာမေရယ။ ။သေရည်သောက်လင့်၊ သင့်မသင့်၌၊ ရေးခွင့်
မသိ၊ ပျင်းရိမေ့ရှား၊ ကျေးဇူးမဆပ်၊ ဟိရောတ္တပ်ကင်း၊
ခပင်းများထို၊ အကုသိုလ်ကို၊ မငြိုလွယ်စွာ၊ ပြုကျင့်ရာ
သည်... ရှောင်ခါအပြန်အကျိုးတည်း။

အမှာ။ ။ ဤမျှတိုင်အောင် သင်ပြီးရာနေ၌ သူငယ်တန်းဝယ်
ပြုထားသော အချုပ်ကဗျာကို အသံအနေအထားကောင်း
မွန်စာဖြင့် သံပြိုင်ညီညီ ကလေးများ ရွတ်ဆိုပါစေ။

သူငယ်တန်းသင်နည်း ညွှန်ပြချက်
ပြီး၏။

နတ်မြဟ္မာတို့ ညီညာရုံးစု တောင်းပန်မှု

ရှမ်းမြို့ကြည့်ဖြူသန္ဓေယူသည်

ပဌမ တန်း သင် နည်း

၁။ ဘုရားအဖြစ်တော်စဉ်။ ။ သူငယ်တန်း၌ နည်းနည်းပါးပါး သိရခဲ့သော ဘုရားအကြောင်းကို ပို၍သိအောင် ပို၍ သင်ပြ စေရပါသည်။ ဤ အတန်း၌ လည်း ကလေးများ စာမဖတ် တတ်သေးသောကြောင့် ပုံများကိုပြလျက် သင်သင့်ပါသည်။ လယ်တီဆရာတော်ဘုရား၏ လင်္ကာများကို အသံနေ အသံ ထားဖြင့် ချပေး၍ ထိုလင်္ကာအတိုင်း ပုံကိုပြ၍ပြောပါ။

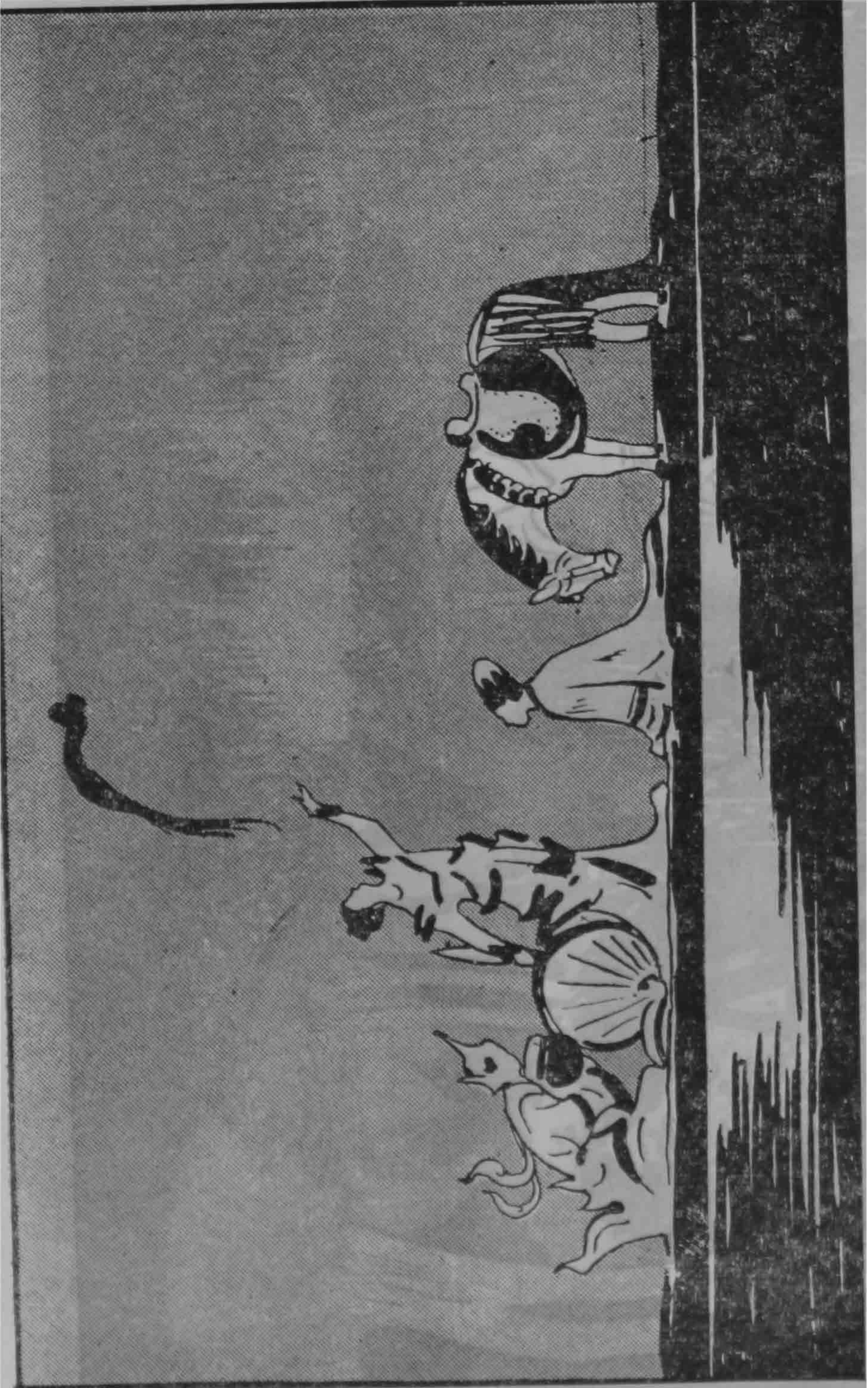
(က) သုံးလူရှင်ပင်၊ ကျွန် ထိပ်တင်၊ သောင်းခွင် စကြာဝဠာ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့၊ ညီညာရုံးစု၊ တောင်းပန် မှုကြောင့်၊ ရတု နဂိုရ်၊ ရှန်းရွန်းစိုသည်၊ ဝါဆိုလပြည့်၊ ကြက်မင်းနေ့ဝယ်၊ ချမ်းမြေ့ ကြည် ဖြူ၊ သန္ဓေ ယူ သည်.... နတ် လူ ငြိမ်း ဘို့ ကိန်းပါကို။

(ခ) သန္ဓေယူခါ၊ ဆယ်လကြာသော်၊ မဟာသက္ကရာဇ်၊ ခြောက် ဆယ်ရှစ်ကြိ၊ ကဆုန်လပြည့်၊ သောကြာနေ့ဝယ်၊ ချမ်းမြေ့ စုံညီ၊ လုမ္ဗိနီ၌၊ မဟီလိုက်ဆူ၊ ဖွားတော်မူသည်.... နတ်လူ အောင်မြို့ လမ်းပါကို။

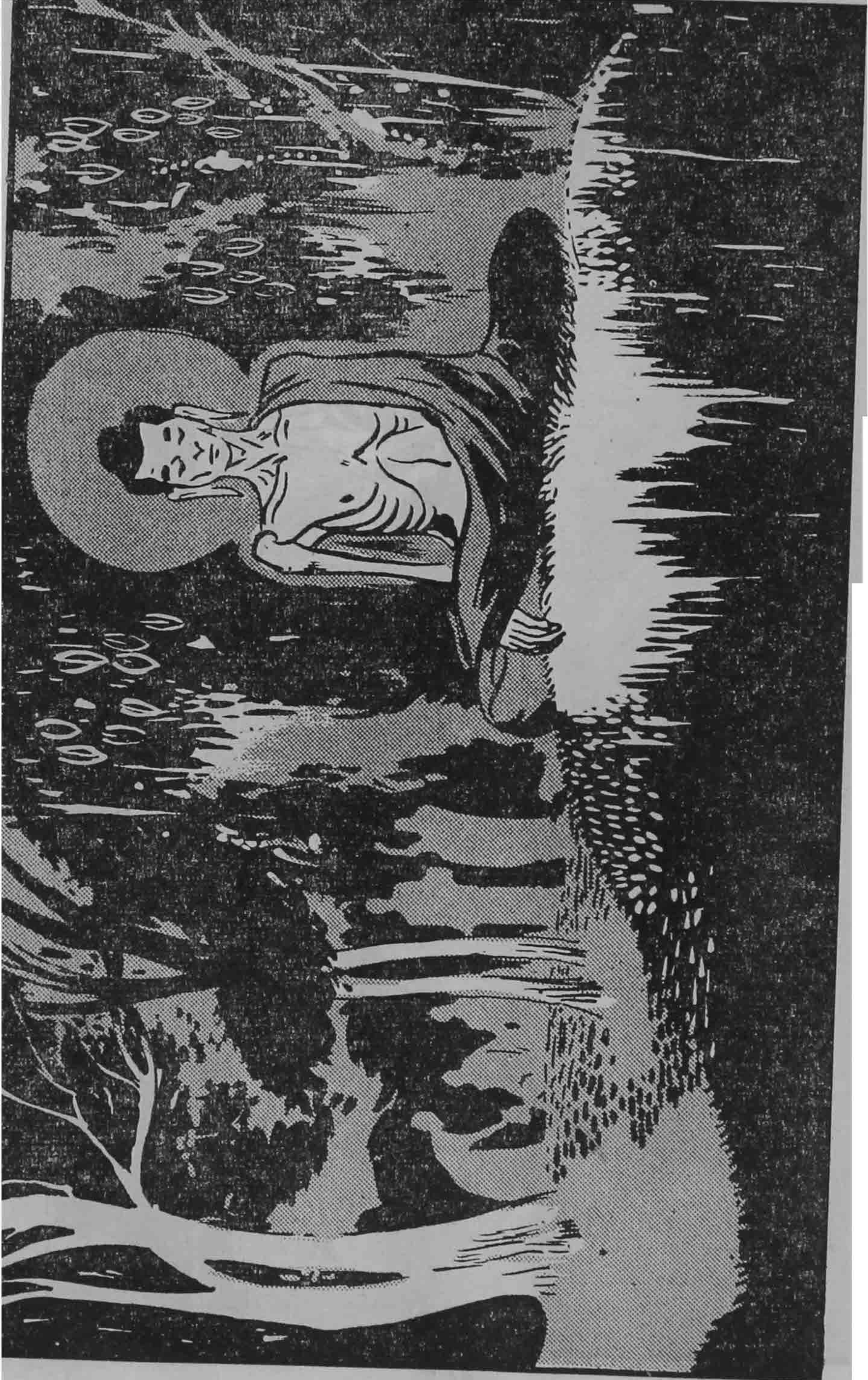
(ဂ) ဖွားမြင်မြောက်သော်၊ ဆယ့်ခြောက်နှစ်ရွယ်၊ ပျိုနုနယ်၌၊ သုံး သွယ် ရွှေ နန်း၊ သိမ်းမြန်းပြီးလစ်၊ ဆယ့်သုံးနှစ်လျှင်၊ ဘုန်းသစ် လျှံလူ၊ စံတော်ယူ၍၊ ရွယ်မူ နုဖြိုး၊ နှစ်ဆယ့်ကိုး ဝယ်၊ လေးမျိုးနိမိတ်၊ နတ်ပြဟိတ်ကြောင့်၊ ရွှေစိတ်ငြင်ငြိ၊ သံဝေဒိက၊ ဝါဆိုလပြည့်၊ ကျားမင်း နေ့ဝယ်၊ ချမ်းမြေ့ ရဂုံ၊ တောရပ်လှံသည်.... စုံမြိုင်ပင်ရိပ်ခမ်းမှာကို။

ချမ်းမြေ့ရုံ တောရပ်လှံသည်

ဆံတော်ကိုပယ်ပုံ

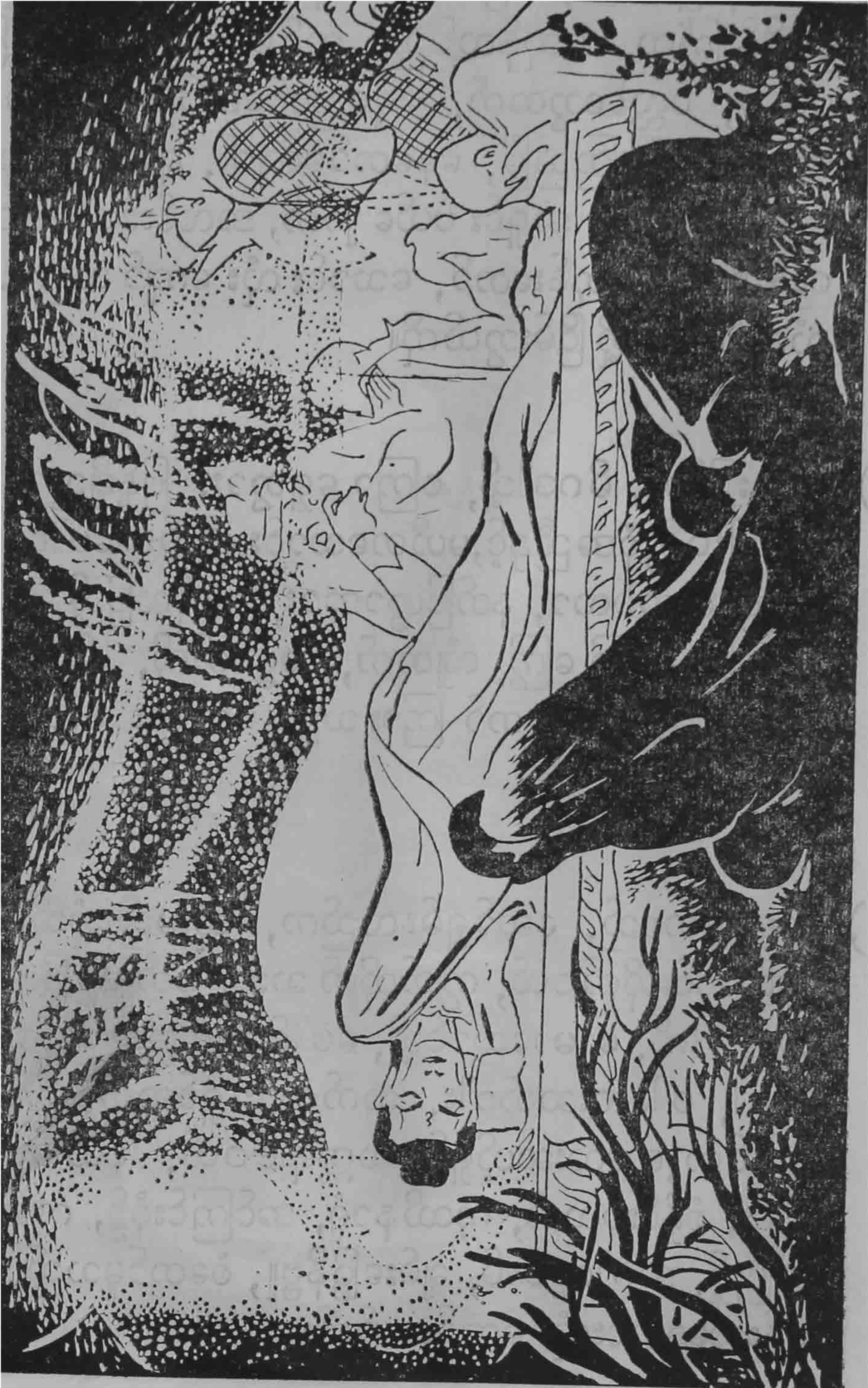
တောရပ်မြိုင်ပေါ် မြောက်နှစ်ပျော်၍
 တောရပ်မြိုင်ပေါ်

ပဌမတန်းသင်နည်း

(ဃ) တောရပ်မြိုင်ပေါ်၊ ခြောက်နှစ်ပျော်၍၊ ခါတော် တဖုံ၊
 ပွင့်ချိန် ကြိုက၊ ကဆုန်လပြည့်၊ ဆင်မင်း နေ့ဝယ်၊ မြေ
 ပရမေ၊ ပလ္လင်ဘွေထက်၊ ရွှေညောင်တော်ကြီး၊ ဗိတာန်
 ထီးနှင့်၊ မငြီးကြည်ဖြူ၊ နေတော်မူလျက်၊ ရန်သူ ခပင်း၊
 အမိုက်သင်းကို၊ အရှင်း ပယ်ဖျောက်၊ အလင်းပေါက်က၊
 ထွန်းတောက် ဘုန်းတော်၊ သောင်းလုံး ကျော် သည်၊....
 သုံးဘော် လူတို့ ငြိမ်းဘွယ်ကို။

(င) ဘုရားဖြစ်ခါ၊ မိဂဒါသို့၊ စကြာ ရွှေဘွား၊ ဖြန့်ချိသွား၍၊
 ငါးပါးဝဂ္ဂီ၊ စုံအညီနှင့်၊ မဟိတသောင်း၊ တိုက်အပေါင်းမှ၊
 ခညောင်းကပ်လာ၊ နတ်ဗြဟ္မာအား၊ ဝါဆိုလပြည့်၊ စနေ
 နေ့ဝယ်၊ ကြွေကြွေ လျှံတက်၊ ဓမ္မစက်ကို၊ မိန့်မြွက်
 ထွေပြား၊ ဟောဘော် ကြားသည်၊ တရား နတ် စည်
 ရွမ်းတယ်ကို။

(စ) တရားနတ်စည်၊ ဆော်ရွမ်းလည်က၊ သုံးမည် ဘုံသိုက်၊
 တသောင်းတိုက်ဝယ်၊ ကျွတ်ထိုက် သသူ၊ နတ် လူ ဗြဟ္မာ၊
 သတ္တဝါကို၊ ဒေသာသောင်သို့၊ ဖေါင်ကူးတို့ဖြင့်၊ ဆောင်ပို့
 ပြီးခါ၊ ဝါလေးဆယ့်ငါး၊ သက်ကား ရှစ်ဆယ်၊ စုံပြည့်
 ကြွယ်က၊ ရာလေးဆယ့်ရှစ်၊ သက္ကရာဇ်ဝယ်၊ နယ် မညွှာ
 တိုင်း၊ စံနှိုင်းမယုတ်၊ ကုသိနာရုံ၊ အင်ကြင်းစုံ၌၊ ကဆုန်
 လပြည့်၊ အင်္ဂါနေ့ဝယ်၊ ချမ်းမြေ့နိဗ္ဗာန်၊ စံတော်မူသည်၊....
 ဝှန်းဆူသောင်းလုံး ကျော်တယ်ကို။

ချမ်းမြေ့စွာတော်မူသည်

(ဆ) နိဗ္ဗာန်စံပြီ၊ ရှုမအိသား၊ သိင်္ဂီရွှေလျော်၊ အလောင်းတော်
ကို၊ ထိုရော်ကဆုန်၊ လဆုတ်ကြံ့၍၊ ဝဠုန်နေ့ဝယ်၊ ခိုးငွေ
မနှော၊ ဓာတ်တေဇောလျှင်၊ ရှင်စောဉာဏ်စက်၊ ဓိဋ္ဌာန်
ချက်ဖြင့်၊ လျှံတက်ကော်ရော်၊ မီးပူဇော်သည်၊ မွေတော်
ရှစ်စိတ် ကြွင်းတယ်ကို။

ဓာတ်တော်ဝေပုံ။ ။ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာ၏ အရိုးတော် များကို
ဓာတ်သဘောများ ဖြစ်သောကြောင့် “ဓာတ်တော်” ဟု၎င်း၊
ဘုရားရှင်က ကိုးကွယ်ဘို့ရာ အမွေပေးခဲ့သောကြောင့် “မွေတော်”
ဟု၎င်း၊ ခေါ်ကြ၏။ ထို ဓာတ်တော်များကို ရှင်ဘုရင်တို့၏ ဆရာ
ဖြစ်ခဲ့ဘူးသော ဒေါဏ ပါမောက္ခကြီးသည် ရှစ်စုံခွဲ၍ အဇာတ
သတ်မင်းစသော မင်းတို့အားဝေပေးလေသည်။ [ပုံပြု၍ပြောပါ။]

စေတီရုပ်ပွားတော်။ ။ထိုသို့ ဓာတ်တော်ဝေရာမှ ရရှိသော
ဓာတ်တော်များကို ရန်သူတို့ မဖျက်နိုင်အောင် စေတီတည်၍ ထို
စေတီအတွင်း၌ ထာပနာ သွင်းထားရပုံ၊ ထို ဘုရားရှင်၏ ရုပ်ပုံ
တော်ကို ကိုးကွယ်သူ လူအမျိုးမျိုးတို့က ပုံတူပြု၍ ကိုးကွယ်ကြပုံ၊
ရေးသူ ထုလုပ်သူတို့၏ လက်စွမ်း အားလျော်စွာ သပ္ပာယ်သော
ပုံဘော်အမျိုးမျိုး ဖြစ်နေပုံကို ပြောပြ၍ စေတီတော် ရုပ်တုတော်ကို
ပူဇော်ရာ၌ သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်က ဘုရားကိုရည်မှန်း၍ ပူဇော်
ရပုံ၊ ရေချမ်း ပန်း ဆီမီးတို့ကို သန့်သန့်ရှင်းရှင်း ပူဇော်ကြမှသာ
နောက်ဘဝ၌ စိတ်ရောကိုယ်ပါ သန့်သန့်ရှင်းရှင်း အကျိုးရနိုင်ပုံကို
ကလေးတို့အား ပြောပြပါ။

မြေထောင့်ရှစ်ထပ်ကြွင်းတယ်ကို

၂။ ဘုရားဂုဏ်တော်ပါဠိ

ဣတိပိ + သော ဘဂဝါ၊
 အရဟံ။ ။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ။
 ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ဗန္ဓော။
 သုဂတော။ ။လောကဝိဒူ။
 အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ။
 သတ္တာ ဒေဝမနုဿာနံ။
 ဗုဒ္ဓေါ။ ။ဘဂဝါ။

ဤသို့ သူ့ နေရာနှင့်သူ ဖြစ်၍ ဂုဏ်တော်ပါဠိကို ကျကျနန ချပေးပါ။
 ဂုဏ်တော် ၉ ပါးကိုလည်း ရေတွက်တတ်ပါစေ။

၃။ တရားဂုဏ်တော် ပါဠိ

သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော။
 သဒ္ဓိဋ္ဌိကော။ ။အကာလိကော။
 ဟိပဿိကော။ ။ဩပါနေယျိကော။
 ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညူဟိ။

ဤသို့ သူ့ နေရာနှင့်သူ ဖြစ်၍ ဂုဏ်တော်ပါဠိကို ကျကျနန ချပေးပါ။
 ဂုဏ်တော် ၆ ပါးကိုလည်း ရေတွက်တတ်ပါစေ။

၄။ သံဃာ့ ဂုဏ်တော် ပါဠိ

သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊
 ဥဇုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊
 ဣယပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊
 သာမိစိပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊
 ယဒိဒံ စတ္တာရိ ပုရိသယုဂါနိ အဋ္ဌ ပုရိသပုဂ္ဂလာ၊
 သေ ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊
 အာဟုနေယျော။ ။ ပါဟုနေယျော၊
 ဒက္ခိဏေယျော။ ။ အဗ္ဘုလိကရဏီယျော၊
 အနုတ္တရံ ပုညက္ခေတ္တံ လောကဿ။

ဤသို့ သူ့နေရာနှင့်သူဖြတ်၍ ဂုဏ်တော်ပါဠိကို ချပေးပါ။
 ဂုဏ်တော် ၉ ပါးကိုလည်း ရေတွက်တတ်ပါစေ။

၅။ မြန်မာလို သရဏဂုံနှင့် ၅ ပါးသီလ

အမှာ။ ။ မြန်မာလိုဆိုခြင်းသည် သာဓ်နားလည်၏။ ထို့ကြောင့်
 သရဏဂုံနှင့် ငါးပါးသီလ ဆောက်တည်ပုံကို မြန်မာလို
 နှေးဥျားစွာချပေးပါ။ တပါးဆောက်တည်ထားလျှင် ကိုးကွယ်
 လိုသောစိတ် မပျက်သမျှ သရဏဂုံ မပျက်ပါ။ သူ့အသက်
 သတ်မှုစသော တပါးပါးကို မကျူးလွန်သမျှ သီလမပျက်ပါ။
 တပါး ကျူးလွန်လျှင်လည်း တပါးသာ ပျက်၏။ ပျက်သော
 သီလကိုထပ်၍ ဆောက်တည်ရပါသည်။

သရဏဂုံ။ ။ဘုရားရှင်ကိုကိုးကွယ်ပါ၏။ တရားတော်ကိုကိုးကွယ်
ပါ၏။ အရိယာသံဃာတော်ကို ကိုးကွယ်ပါ၏။

၂ ကြိမ်မြောက်လည်း ဘုရားရှင်ကိုကိုးကွယ်ပါ၏။ ၂ ကြိမ်မြောက်
လည်း တရားတော်ကို ကိုးကွယ်ပါ၏။ ၂ ကြိမ်မြောက်လည်း
အရိယာ သံဃာတော်ကို ကိုးကွယ်ပါ၏။

၃ ကြိမ်မြောက်လည်း ဘုရားရှင်ကိုကိုးကွယ်ပါ၏။ ၃ ကြိမ်မြောက်
လည်း တရားတော်ကို ကိုးကွယ်ပါ၏။ ၃ ကြိမ်မြောက်လည်း
အရိယာ သံဃာတော်ကို ကိုးကွယ်ပါ၏။

- ငါးပါးသီလ။ ။(က) သူ့အသက်သတ်ခြင်းမှရှောင်ကြဉ်ပါ၏။
- (ခ) သူ့ဥစ္စာကို မတရားယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်
ပါ၏။
- (ဂ) မိမိမယား (မိမိလင်) မှ တပါးသူနှင့်
ကာမဂုဏ်ကျင့်မှုမှ ရှောင်ကြဉ်ပါ၏။
- (ဃ) မုသားပြော ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါ၏။
- (င) သေရည်အရက် ဘိန်းကဇော်လှော်ဇာ
တို့ကို သောက်ခြင်း စားခြင်းမှ ရှောင်
ကြဉ် ပါ၏။

၆။ ကမ္မဝိဘင်္ဂသုတ် သံပေါက်များ

အမှာ။ ။ကလေးများကို ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် ကံနှင့် ကံ၏အကျိုးကို အတော်အတန်နားလည်စေသင့်၏။ ထို့ကြောင့် သံပေါက်များကိုချပေး၍ အဓိပ္ပာယ်ပြောပေးပါ။

နံပါတ်စဉ်အတိုင်း ဆောင်ပုဒ်များ

- ၁။ သူများအသက်၊ သတ်သည့်တွက်၊ အသက် ကိုယ့်မှာတို့။
- ၂။ မသတ်ရှောင်ရှား၊ ထိုသူများ၊ ရှည်လျား အသက်ကို။
- ၃။ နှိပ်စက်ကလူ၊ ညှဉ်းဆဲသူ၊ ပြောထူရောဂါဆို။
- ၄။ သနားစိတ်သွင်း၊ မနှိမ်နင်း၊ ကင်းရှင်း ရောဂါကို။
- ၅။ ထန်ပြင်းဒေါသ၊ ကြီးတတ်က၊ အလှ ပျက်မည်ဆို။
- ၆။ ဒေါသကင်းစင်၊ မေတ္တာယှဉ်၊ ကြည်လင် လှသကို။
- ၇။ မနာလိုပြန်၊ ဣဿာထန်၊ ခြံရံကင်းမည်ဆို။
- ၈။ ဣဿာမထား၊ ဝမ်းမြောက်ငြား၊ ပေါများခြွေရံကို။
- ၉။ မလှူမဒါန်း၊ မပေးကမ်း၊ ခြောက်ခန်း ဥစ္စာဆို။
- ၁၀။ စွန့်ကြဲလေ့တုံ၊ ပြုပါကုန်၊ ကုံလုံကြွယ်ဝလို။
- ၁၁။ မာန်မာနကြွယ်၊ ထိုသူဝယ်၊ မျိုးနွယ် ညံ့မည်ဆို။
- ၁၂။ ထိုက်သူရိုကြီး၊ မာန်ကိုချီး၊ အမျိုးမြတ်သကို။
- ၁၃။ သိက္ခာဟူသမျှ၊ မမေးက၊ ဖျင်း အ-ပညာဆို။
- ၁၄။ ကြားမြင်များအောင်၊ မေးလေ့ဆောင်၊ ခုနောင် တတ်သိလို။

ဩဝါဒပေး။ ။ကလေးများ...သံပေါက်လက်ဖျားကို ရရုံတွင် မပြီးစေဘဲ၊ သံပေါက်မှာပါသော အကြောင်းအရာကို ရွတ်ဆိုတိုင်း သတိထားကြပါ။ လူတွေက “အသက်ရှည်ရပါလို့၏၊ အနာကင်းရပါလို့၏၊ အဆင်းလှရပါလို့၏၊ အမျိုးကောင်းရပါလို့၏၊ ဥစ္စာပေါရပါလို့၏၊ ပညာတတ်ရပါလို့၏” ဟု ဆုတောင်းကြတယ်။ ဒီလို ဆုတောင်းသော်လဲ “သူ့အသက် သတ်၊ သူ့ကို ညှဉ်းဆဲ၊ သူ့ဥစ္စာကို မတရားယူ၊ ဒေါသကြီး၊ ကိုယ့်ထက်သာလျှင် မနာလိုငြူစူ၊ မရှိဆင်းရဲသူကို မပေးကမ်း၊ ကိုယ့်ထက်တတ်သူကို မမေးဘဲ” နေလျှင် အခါတရားမက၊ အာပေါက်အောင် ဆုတောင်းပေမဲ့ မရနိုင်ဘူးလို့ မှတ်ထားကြပါ။

သူ့အသက် မသတ်ဘဲ သနား ကြင်နာ မေတ္တာ ကရုဏာ ရှိလျှင် သူများချမ်းသာတာကို ဝမ်းမြောက်လျှင် စွန့်ကြဲပေးကမ်းလျှင် ပညာသင်နေလျှင် ကိုယ့်ထက်တတ်သူကိုမေးလျှင် ဆုမတောင်းပေမဲ့ သက်ရှည် ဆင်းလှ ချမ်းသာရ၍ ပညာတတ် လူလိမ္မာ ဖြစ်ရမည်မှာ သေချာပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီသံပေါက်မှာပါတဲ့ အတိုင်းပြုကျင့်ကြပါ။

အမှာ။ ။ဤမျှအထိသင်ပြီးရာနေ့၌ ပဌမတန်းဝယ်ပြုထားသော အချုပ်ကဗျာကို အသံအနေအထားကောင်းမွန်စွာဖြင့် သံပြိုင်ညီညီ ကလေးများ ရွတ်ဆိုပါစေ။

ပဌမတန်း သင်နည်း ညွှန်ပြချက် ပြီး၏။

ဒုတိယတန်းသင်နည်း

၁။ ဘုရားဂုဏ်တော် ၉ ပါးအနက်။ ။ရှေးဥျားစွာ ဂုဏ်တော် ၉ ပါးပါးကို ရွတ်စေ၍ တနေ့လျှင် ဂုဏ်တော်တပါးအတွက် အနက်ကို ဖတ်ပါစေ။ ဘဂဝါ ဂုဏ်တော်၌ကား အနက်တွေ များ၏။ တနေ့တပိုဒ်သာ ပြောပေးပါ။ ဆရာက အဓိပ္ပါယ်ကို အကျဉ်းမျှသာ ပြောပေးပါ။ အရမကျက်နိုင်လျှင် အရမကျက် ပါစေနှင့်။ စာအုပ်ကြည့်၍ ဘုရားရှိခိုးနိုင်ကြောင်းကို ပြောပါ။

(က) ဣတိပိ သောဘဂဝါ အရဟံ

သောဘဂဝါ-ထိုရွှေဘုန်းတော်သခင်၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ ဣတိပိ ဣမိနာစ ကာရဏေန- တထောင့်ငါးရာ၊ ကိလေသာ တို့၊ ဝါသနာဓလေ့၊ အထုံငွေ့မျှ၊ မငွေ့မရိပ်၊ ဝင်းဝင်းဖိတ်သို့၊ ရွှေစိတ်ပြန်သင်း၊ လွန်သန်ရှင်း၍၊ မင်းမင်း ပြည်သူ၊ ကြည်ဖြူ ကော်ရော်၊ အလှူတော်မှန်၊ အပူဇော်ကို ခံတော်မူထိုက်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ - အရဟံ ဟူသော ဂုဏ် တော်ကြီးဖြင့်၊ အံ့ချီး၍မကုန်၊ ပြဟ္မာဘုံတိုင်အောင်၊ ပြန်လှိုင် ကျော်ကြား၊ ထင်ရှားတော်မူပါပေသည် တကား။

(ခ) ဣတိပိ သောဘဂဝါ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ

သောဘဂဝါ-ထိုရွှေဘုန်းတော်သခင်၊ ရှင်တော် မြတ်ဘုရားသည်။ ဣတိပိ ဣမိနာစ ကာရဏေန- သဗ္ဗဉာဏ်အား၊ စွမ်းပကားဖြင့်၊ များသင်္ခါရ၊ ဝိကာရနှင့်၊ လက္ခဏာပညတ်၊ နိဗ္ဗာန်ဓာတ်ဟု၊ ငါး ရပ်သိရန်၊ ဥပယုဓမ္မကိုဖောက်ပြန်မရှိ၊ ကိုယ်တော်တိုင်သိတော် မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ-သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဟူသောဂုဏ်တော်ကြီးဖြင့်၊ အံ့ချီး၍မကုန်၊ ပြဟ္မာဘုံတိုင်

အောင်, ပြန်လှိုင်ကျော်ကြား, ထင်ရှားတော် မူပါပေသည် တကား။

(ဂ) ဣတိပိ သောဘဂဝါ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော

သောဘဂဝါ - ထိုရွှေဘုန်းတော်သခင်, ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။
ဣတိပိ ဣမိနာစ ကာရဏေန - သုံးပါး ရှစ်ပါး, ၂ မျိုးအား
ဖြင့်, ဟောထား ပညာ, ဉာဏ်ဝိဇ္ဇာ တည်း, နိဗ္ဗာန်ဓာတ်,
အမြှောက်ရပ်သို့, ဆိုက်ကပ်ရန်ဖြင့်, အမှန် ဖင့်သည့်, အကျင့်
စရဏ, ဆွဲငါးဝနှင့်, တကွ ဥသယံ, ပြည့်စုံတော် မူသော ဤ
အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော - ဝိဇ္ဇာစရဏ
သမ္ပန္နဟူသော ဂုဏ်တော်ကြီးဖြင့်, အံ့ချီး၍ မကုန်, ပြဟ္မဒ္ဒဘုံ
တိုင်အောင်, ပြန်လှိုင်ကျော်ကြား, ထင်ရှားတော် မူပါပေသည်
တကား။

(ဃ) ဣတိပိ သောဘဂဝါ သုဂတော

သောဘဂဝါ - ထိုရွှေဘုန်းတော်သခင်, ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်
ဣတိပိ ဣမိနာစ ကာရဏေန - ဒီပင်္ကရာ, ထွဋ်ချာ သနင်း,
ခြေတော်ရင်းမှ, မှန်ကင်းသိရီ, ဗောဓိ မဏ္ဍိုင်, ခန်းဝါပိုင်
အောင်, ဆယ်ခိုင် ပါရမီ, စုံဖြည့် ညီလျက်, သုံးလီဘဝ, များ
သတ္တ၏, သုခစီးပွား, ကျင့်သော အားဖြင့်, မိုက်မှား အယူ,
မိစ္ဆာဟူက, ဆံမြူ တစ်, မကပ် ပြီး, သတိ သမ္ပဇဉ်, မပြတ်
ယှဉ်လျက်, သဗ္ဗညုဉာဏ်တော်, ရကြောင်းရော်၍, ကြွတော်
မူခဲ့သော ဤ အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သုဂတော - သုဂတ
ဟူသော ဂုဏ်တော်ကြီးဖြင့်, အံ့ချီး၍ မကုန်, ပြဟ္မဒ္ဒဘုံတိုင်
အောင်, ပြန်လှိုင်ကျော်ကြား, ထင်ရှားတော် မူပါပေသည်
တကား။

(င) ဣတိပိ သောဘဂဝါ လောကဝိဒ္ဓ

သောဘဂဝါ-ထိုရွှေဘုန်းတော်သခင်၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်၊ ဣတိပိ ဣမိနာမ ကာရဏေန - သတ္တောကာသ၊ သင်္ခါရ ဟု၊ လောကသုံးဘုံ၊ အလုံးစုံကို၊ အာရုံထင်စွာ၊ ပိုင်းခြားကာဖြင့်၊ ကောင်းစွာကုန်စင်၊ သိမြင်တော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ လောကဝိဒ္ဓ - လောကဝိဒ္ဓဟူသော ဂုဏ်တော်ကြီးဖြင့်၊ အံ့ချီးမြှင့်မကုန်၊ ဗြဟ္မာ့ဘုံ တိုင်အောင်၊ ပြန်လှိုင် ကျော်ကြား၊ ထင်ရှားတော်မူပါပေသည် တကား။

(စ) ဣတိပိ သောဘဂဝါ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ

သောဘဂဝါ-ထိုရွှေဘုန်းတော်သခင်၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်၊ ဣတိပိ ဣမိနာမ ကာရဏေန- ဆုံးမသင်ရန်၊ သတ္တမာမှန်သော်၊ ချောက် တန် လျှင် ချောက်၊ မြှောက် တန် မြှောက် ၍၊ အောက်အောက် ထက်ဂုဏ်၊ ဆင့်ဆင့်စုံဘို့၊ ဖုံဖုံ သင်ပေး၊ အစဉ်ပေးချက်၊ ယဉ်ကျေးလေအောင်၊ သွေးဆောင် ဆုံးမတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အနုတ္တရောပုရိသ ဒမ္မသာရထိ - အနုတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ ဟူသော ဂုဏ်တော်ကြီးဖြင့်၊ အံ့ချီးမြှင့်မကုန်၊ ဗြဟ္မာ့ဘုံတိုင်အောင်၊ ပြန်လှိုင်ကျော်ကြား၊ ထင်ရှားတော်မူပါပေသည် တကား။

(ဆ) ဣတိပိ သောဘဂဝါ သတ္ထာ ဒေဝမနုဿာနံ

သောဘဂဝါ - ထိုရွှေဘုန်းတော်သခင်၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်၊ ဣတိပိ ဣမိနာမ ကာရဏေန - သတ္ထဝါဟော်၊ ကုန်သည်ကျော်သည်၊ ဖေါဠောရဿိယာ၊ နောက်ပါများကို၊ ရေရှားဘေး၊ ကန္တာရမှ၊ ခေမမြေငှ၊ ထုတ်ကယ်ယူသို့၊ ထို့တူတစ်

ခဲယဉ်း ဘိသည့်၊ ဇာတိ ဇရာ၊ မရဏာဟု၊ ကန္တာရကြမ်း၊
ခရီးလမ်းမှ၊ ရွှေနန်းမြေငူ၊ ပြည်နိဗ္ဗာန်သို့၊ နတ်လူမြဟွာ၊ သတ္တာ
ကို၊ ကောင်းစွာ ဆောင်ယူ၊ ကယ်တင်တော် မူတတ်သော ဤ
အကြောင်း ကြောင့်လည်း၊ သတ္တာ ဒေဝ မနုဿာနံ - သတ္တာ
ဒေဝမနုဿာနံ ဟူသော ဂုဏ်တော်ကြီးဖြင့်၊ အံ့ချီး၍ မကုန်၊
မြဟွာဘုံ တိုင်အောင်၊ ပြန်လှိုင် ကျော်ကြား၊ ထင်ရှားတော်
မူပါပေသည် တကား။

(ဇ) ဣတိပိ သောဘဂဝါ ဗုဒ္ဓေါ

သောဘဂဝါ - ထိုရွှေဘုန်းတော်သခင်၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်၊
ဣတိပိ ဣမိနာစ ကာရဏေန - ဒုက္ခသမုဒယ၊ နိရောဓနှင့်၊ မဂ္ဂ
မည်သာ၊ လေးသစ္စာကို၊ ဥပုသ်ပိုင်ပိုင်၊ သိမြင် နိုင်၍၊ သုံးဆိုင်
ဝေနေ၊ များပိုလ်ခြေကို၊ မသွေအတူ၊ သိစေတော်မူနိုင်သော
ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ - ဗုဒ္ဓဟူသော ဂုဏ်တော်
ကြီးဖြင့်၊ အံ့ချီး၍ မကုန်၊ မြဟွာဘုံတိုင်အောင်၊ ပြန်လှိုင်ကျော်
ကြား၊ ထင်ရှားတော်မူပါပေသည် တကား။

(ဈ) ဣတိပိ သောဘဂဝါ ဘဂဝါ

သောဘဂဝါ - ထိုရွှေဘုန်းတော်သခင်၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်၊
ဣတိပိ ဣမိနာစ ကာရဏေန - အဏုမြူသဘွယ်၊ ပျောက်ကွယ်
သိမ်မွေ့၊ မမြင် တွေ့အောင်၊ ရုပ်ဆောင် ဖန်ဆင်း နိုင်သော
“အဏိမာ” ဘုန်းတော်....၊

စိတ်၏ အလား၊ ကောင်းကင် ဖျား၌၊ ပေါ့ပါး လျင်မြန်၊ ဈာန်ပျံ
ကြွသွားနိုင်သော “လဿိမာ” ဘုန်းတော်....

ကိုယ်တော်သဏ္ဌာန်၊ ပုံဟန် တိုင်းငြား၊ မနှိုင်းအားဘို့၊ ကြီးမား
လေအောင်၊ ရုပ်ဆောင် ဖန်ဆင်း နိုင်သော “မဟိမာ”
ဘုန်းတော်၊....

ဆီးတားကွယ်ကာ၊ မရှိပါဘဲ၊ လိုရာတိုင်းပေါက်၊ တခဏလောက်
ဖြင့်၊ ကြွရောက်နိုင်သော “ပတ္တိ” ဘုန်းတော်၊....

အဆင်းအတန်တန်၊ ပုံသဏ္ဌာန်ကို၊ စိမ့်ဖန်တီး၊ တခဏတည်းဖြင့်၊
ပြီးစီးနိုင်သော “ပါကမ္မ” ဘုန်းတော်၊....

ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ စိတ်ဓာတ်တော်မှ၊ စ၍မကြွင်း၊ လူနတ်မင်းကို၊
ပိုင်နင်းအုပ်စိုး၊ လွှမ်းမိုးနိုင်သော “ဤသိတာ” ဘုန်းတော်၊....

သမာပတ်ဈာန်၊ အဘိညာဏ်ကို၊ ဝင်စံ လိုက၊ တခဏချင်းပိုင်၊
ဝင်စားနိုင်သော “ဝသိတာ” ဘုန်းတော်၊....

ကိစ္စတခု၊ ပြုစုတုန်းပင်၊ ပြီးဆုံးချင်သော်၊ ဆောလျင်မသွေ၊ ပြီးဆုံး
စေနိုင်သော “ယတ္ထကာမာဝသာယိတာ” ဘုန်းတော်၊....

ရှစ်ဖေါအပြား၊ ဤသို့အားဖြင့်၊ ထင်ရှားလေဘိ၊ “ဣဿရိယ”
ဘုန်းတော်၊....

ကိလေသာရန်၊ ပယ်ဖျက်လှန်ဘို့၊ နိဗ္ဗာန်ဖိုလ်မဂ်၊ ကိုးချက်အပြား၊
လောကုတ္တရာတရားဟူသော “ဓမ္မ” ဘုန်းတော်၊....

ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၍၊ ကမ္ဘာတိုက်ပေါင်း၊ သောင်း
လောကဓာတ်၊ ပဲ့တင်ထပ်မျှ၊ နှံ့စပ် သတင်း၊ ကျော်စောခြင်း
ဟူသော “ယသ” ဘုန်းတော်၊....

ရွှေမျက်နှာတော်, လက်ခြေတော်မှ, စ၍မကြွင်း, ပင်လုံးဝင်းသည်,
ပန်းမင်းအနေ,....ကြက်သရေမင်္ဂလာ, စုဝေးကာဖြင့်, လွန်စွာ
တင့်တယ်, သပ္ပာယ်တော်မူသော “သိရီ” ဘုန်းတော်,....

အလိုတော်အတိုင်း, တောင့်တတိုင်းပင်, မဆိုင်းမကွ, ပြီးစီးရသည်,
“ကာမ” ဘုန်းတော်,....

တလောကလုံး, ညွတ်ရုံး ကိုးစား, အားထား ဘိုရာ, လွန်စွာ
ကြီးကုတ်, အားထုတ်တော်မူသော “ပယတ္တ” ဘုန်းတော်,....

ဤ ခြောက်ဖေဂီရုဏ်, ဘုန်းတော်ဟုန်နှင့်, ပြည့်စုံတော်မူသော
ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ-ဘဂဝါဟူသော ရုဏ်
တော်ကြီးဖြင့်, အံ့ချီး၍မကုန်, ဗြဟ္မာ့ဘုံ တိုင်အောင်, ပြန်လှိုင်
ကျော်ကြား, ထင်ရှားတော်မူပါပေသည် တကား။

၁။ ဘုရားရှိခိုးဂါထာ

ဧဝံ နဝဟိ ဂုဏေဟိ၊ လောကမ္ဘိ ကိတ္တိဗျာပိတံ။
အတုလံ ဓမ္မရာဇာနံ၊ ဝန္ဒာမိ တီဟိ သာဒရံ။ ။

ဧဝံ နဝဟိ ဂုဏေဟိ- ဤအရဟတဘဝ၊ အစလာသည့် ကိုးဖြာ
သော ဂုဏ်တော်တို့ဖြင့်၊ လောကမ္ဘိ - ဘဝင် ဆုံးအောင်၊ ဘုံသုံး
ဆောင်၌၊ ကိတ္တိဗျာပိတံ - သိမ့်သိမ့် တုန်ခပ်၊ ပဲ့တင်ထပ်မျှ၊ နှိပ်
ကျော်စောတော်မူထသော၊ အတုလံ-သီလခေါင်ထိ၊ သမာဓိနှင့်၊
ကြီးဘိပညာ၊ လွန်ကဲသာ၍၊ ပြိုင်လာနိုင်သည့် အတုလည်းရှိတော်
မမူထသော၊ ဓမ္မရာဇာနံ - သုံးဘုံ မကိုင့်၊ သုံးဘိုက်သရဖူ၊ သုံးလူ
သင်းကျစ်၊ ဓမ္မရာဇ် ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်မြတ် ဘုရားကို၊ တီဟိ-
လက်အုပ်အဉ္ဇလီ၊ နှုတ်သံချီလျက်၊ ရှင်ကြည်မနော၊ သုံးပါးသော
ဒွါရတို့ဖြင့်၊ သာဒရံ-လေးမြတ်ကြည်ညို၊ ရိုသေခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဝန္ဒာမိ-ဂုဏ်တော်ထုံမွမ်း၊ ပုံတော်မှန်းလျက်၊ ချီးမွမ်းထောမနာ၊
ပဏာညွတ်ကျိုး၊ လက်စုံမိုး၍၊ ရှိခိုး....ကန်တော့ပါ၏ ဘုရား။

၂။ အဟံ ဘန္တေစသော သရဏဂုံ သီလတောင်း

သရဏဂုံနှင့် ငါးပါးသီလတောင်းကို မြန်မာလို ဆိုပါစေ။
“နမော တဿ” အတွက်ကား ပါဠိ မြန်မာ ၂ မျိုး
လုံးကို ဆိုပါစေ။

(က) အရှင်ဘုရား.... တပည့်တော်သည် (တပည့်တော်မသည်)
သရဏဂုံ ၃ ပါးနှင့်တကွ ငါးပါးသီလ သိက္ခာပုဒ်ကို တောင်း
ပါ၏။ ချီးမြှောက်သောအားဖြင့် တပည့်တော်အား (တပည့်
တော်မအား) သီလပေးတော်မူပါဘုရား။

(ခ) အရှင်ဘုရား.... တပည့်တော်သည် (တပည့်တော်မသည်) သရဏဂုံ ၃ ပါးနှင့်တကွ ငါးပါးသီလ သိက္ခာပုဒ်ကို ၂ ကြိမ် မြောက် တောင်းပါ၏။ ချီးမြှောက်သောအားဖြင့် တပည့်တော် အား(တပည့်တော်မအား)သီလပေးတော်မူပါ ဘုရား။

(ဂ) အရှင်ဘုရား.... တပည့်တော်သည် (တပည့်တော် မသည်) သရဏဂုံ ၃ ပါးနှင့်တကွ ငါးပါးသီလ သိက္ခာပုဒ်ကို ၃ ကြိမ် မြောက် တောင်းပါ၏။ ချီးမြှောက်သောအားဖြင့် တပည့်တော် အား(တပည့်တော်မအား) သီလပေးတော်မူပါ ဘုရား။

[ထိုအခါ သီလပေးပုဂ္ဂိုလ်က “ယမဟံ ဝဒါမိ တံ ဝဒေဟိ=ငါ ဆိုတာကို လိုက်ဆို” ဟု ပြောလိမ့်မည်။ “အာမဘန္တေ=မှန်ပါ ဘုရား” ဟု လိုက်ရသည်။ ဤသို့ပြောပေးပါ။]

နမော+တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊
(ပါဠိ)။ အရဟံဂုဏ်တော် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်နှင့် ပြည်စုံ တော်မူသော ထိုမြတ်စွာ ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ (မြန်မာလို) ၃ ခေါက်ဆိုပါစေ။

အမှာ။ ။ထို့နောက် ပဌမတန်း၌ ပြခဲ့သော သရဏဂုံ ငါးပါး သီလကို ဆက်၍ဆိုရသည်။ ဆရာက ဆိုနည်းကို သင်ပေးပါ။ ဘုရားရှေ့တော်စသည်၌ မိမိဘာသာ သရဏဂုံသီလ ဆောက် တည်လျှင် အထက်၌ပြခဲ့သော သရဏဂုံ သီလခတောင်း နမော တဿ တို့ကို ဆိုဘွယ် မလိုကြောင်း ကိုလည်း ပြောပေးပါ။ သို့သော် ဆိုသည့်အတွက် အပြစ်မရှိပါ။

၃။ ဒုစရိုက် ၁၀ ပါး

[ဒု=မကောင်းသော+စရိတ်=စရိုက် (အကျင့်)]၊ မကောင်းသောအကျင့် (မကောင်းသော ကိုယ်မှုနှုတ်မှုစိတ်မှုကို) “ဒုစရိုက်” ဟု ခေါ်၏။ ထို ဒုစရိုက်သည် ၁၀ ပါးရှိ၏။

ဒုစရိုက် ကာယကံ ၃ ပါး

- ၁။ ပါဏာတိပါတ = သူ့ အသက်သတ်မှု။
- ၂။ အဓိန္ဒာဒါန = သူ့ ဥစ္စာခိုးမှု။
- ၃။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ = ကာမဂုဏ် တို့၌ ကဲ့ရဲ့ ထိုက်စွာ ယုတ်ယုတ်မာမာကျင့်မှု။

ဒုစရိုက် ဝစီကံ ၄ ပါး

- ၄။ မုသာဝါဒ = မုသားပြောမှု။
- ၅။ ပိသုဏဝါစာ = ချောပစ် ကုန်းတိုက်မှု။ [ချစ်သူ ၂ ဥား ကွဲသွားအောင်၊ သို့မဟုတ် မိမိအား ချစ်လာအောင် ချစ်သူ ၂ ဥားကို ရန်တိုက်ပေးမှု။]
- ၆။ ဖရုသဝါစာ = အယုတ်တမာ ဆဲဆိုမှု။
- ၇။ သမ္ပပ္ပလာပ = ပိန်ဖျင်းသော စကားကို ပြောဆိုမှု။

[စပါးပိန် စပါးဖျင်းသည် အတွင်း၌ အနှစ်အဆံ မရှိ သကဲ့သို့၊ အနှစ်လည်း မဘက်၊ အနက်အဓိပ္ပာယ်လည်း မဟုတ် မမှန်၊ ဒဏ္ဍာရီဝတ္ထု သွား “ရွှေယုန်နှင့် ရွှေကျားတို့ သက်ကယ်ရိတ် သွားရောတဲ့” စသော စကားမျိုးတည်း။ မဟုတ်သော်လည်း ဥပမာ သဘောမျိုးဖြင့် အကျိုးရှိအောင် ပြောဆို ရေးသားမှုမျိုးမှာ “သမ္ပပ္ပလာပ” မဟုတ်။]

ဒုစရိုက် မနောကံ ၃ ပါး

၈။ အဘိဇ္ဈာ = သူ တ ပါး စည်းစိမ်ကို “ငါ့ ဟာ ဖြစ်လျှင် ကောင်းလေစွ” ဟု မတရား ကြံစည်မှု၊ [တောင်း၍ ၎င်း၍ ဝယ်၍ယူမည်ဟု ကြံစည်မှုမှာ အဘိဇ္ဈာအဖြစ်မရှိ။]

၉။ ဗျာပါဒ = သေကြေပျက်စီးသွားလျှင် ကောင်းလေစွဟု သူတပါးကို ပြစ်မှားမှု။

၁၀။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ = အယူမှားမှု၊ [ကံ ကံ၏အကျိုး မယုံမှု။]

ဤ ဒုစရိုက် ၁၀ ပါးကို “အကုသလကမ္မပထ” ၁၀ ပါး ဟုလည်း ခေါ်သည်။ “အပါယ်ရောက်ကြောင်း မကောင်းသော လမ်းခရီးဖြစ်သော အကုသိုလ်ကံများ” ဟုလို၊ ထို ဆယ်ပါးကို.... (၁)ကိုယ်တိုင်ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော “သာဟတ္ထိက”၊ (၂)သူတပါးကို အပြုခိုင်းခြင်းဟူသော “အာဏတ္ထိက”၊ (၃)ဒုစရိုက်ပြုလျှင် ရနိုင်မည့် လောကီကျိုးကိုပြောပြခြင်းဟူသော “ဝဏ္ဏဘာသန”၊ (၄) သူတပါးတို့အလိုအလျောက်ပြုနေသည်ကိုဝမ်းမြောက်သဘောတူခြင်း ဟူသော “သမနုည” ဤ ၄ မျိုးဖြင့် မြောက်ပွားလျှင် ၄၀ ဖြစ်၏။

[ဆောင်] ၁။ သက်သတ် ခိုးမှု၊ ကာမေသု၊ သုံးခု ကာယကံ။

၂။ လှည့်စား ရန်တိုက်၊ မိုက်မိုက် ကာဏ်းကာဏ်း နှုတ်ကြမ်း လေခြင်း၊ ပိန်ဖျင်း စကား၊ ပြောဆိုငြား၊ လေးပါးဝစီကံ။

၃။ သူ့ဥစ္စာမှန်၊ မတရားကြံ၍၊ ဖောက်ပြန်သေကြေ၊ ပျက်စေလိုငြား၊ အယူမှား၊ သုံးပါး မနောကံ။

၄။ သုစရိုက် ၁၀ ပါး

[သု=ကောင်းသော+စရိတ=စရိုက်(အကျင့်။)]ကောင်းသော အကျင့်ကို“သုစရိုက်”ဟု ခေါ်၏။ဤသုစရိုက်လည်း ၁၀ ပါးရှိ၏။

သုစရိုက် ကာယကံ ၃ ပါး

- ၁။ ပါဏာတိပါတိရတိ = ပါဏာတိပါတမှ ရှောင်မှု။
- ၂။ အဒိန္နာဒါနိရတိ = အဒိန္နာဒါနမှ ရှောင်မှု။
- ၃။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရိရတိ = ကာမေသုမှ ရှောင်မှု။

‘ သုစရိုက် ဝစိကံ ၄ ပါး

- ၄။ မုသာဝါဒိရတိ = မုသာဝါဒမှ ရှောင်မှု။
- ၅။ ဝိသုဏဝါစာရိရတိ = ဝိသုဏဝါစာမှ ရှောင်မှု။
- ၆။ ဖရုသဝါစာရိရတိ = ဖရုသဝါစာမှ ရှောင်မှု။
- ၇။ သမ္ဗပ္ပလာပရိရတိ = သမ္ဗပ္ပလာပမှ ရှောင်မှု။

သုစရိုက် မနောကံ ၃ ပါး

- ၈။ အနဘိဇ္ဈာ = အဘိဇ္ဈာကို မပြုခြင်း။
- ၉။ အဗျာပါဒ = ဗျာပါဒကို မပြုခြင်း။
- ၁၀။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ = ကောင်းသောအယူကို ယူခြင်း။

ဤသုစရိုက် ၁၀ ပါးကို“ကုသလကမ္မပထ” ၁၀ ပါးဟုလည်း ခေါ်၏။ [ကုသလ=ကုသိုလ်+ကမ္မ=ကံ+ပထ=လှုပ်ပြည် နတ်ပြည် သို့ရောက်ကြောင်း။](၁)ကိုယ်တိုင်ပြုခြင်း,(၂)သူများကို ပြုဘို့ရန် စေခိုင်းခြင်း, (၃) သုစရိုက်၏ အကျိုး ကျေးဇူးကို ပြောပြခြင်း, (၄)သုတပါးတို့ အလိုအလျောက် ပြုနေသည်ကို သဘောကျခြင်း, ဤ ၄ မျိုးဖြင့်မြှောက်လျှင် သုစရိုက် ၄၀ ဖြစ်၏။

၅။ ဆွမ်းတော်ကပ်လှူပုံ

ဘုန်းတော် အနန္တ၊ ကံတော် အနန္တ၊ ဉာဏ်တော် အနန္တနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မဟာကရုဏာသခင် ရှင်တော် မြတ်ဘုရား အား ဤမွန်မြတ်သော ဆွမ်းတော်ကို လှူဒါန်း ဆက်ကပ်ပါ၏ အရှင်မြတ် ဘုရား၊ ဤဆွမ်း လှူရသော ကောင်းမှုကြောင့် နိဗ္ဗာန်ကို လျင်မြန်စွာ မျက်မှောက် ပြုရပါလို၏ အရှင်မြတ် ဘုရား။

ကလေးများဆုတောင်း။ ။ ရသာ မွှေးကြူ၊ ဆွမ်း ဖွေးဖြူကို၊ ပေးလှူပါရ၊ ဤပုညကြောင့်၊ ဘဝတိုင်းဝယ်၊ ပညာကြွယ် လျက်၊ မြဲနယ်ရွှေနှင့်၊ အနေတင့်၊ ဆင့်ဆင့် မြင့်ရလို။

ဆွမ်းတော်လှူရကျိုး။ ။ ဤကမ္ဘာမှပြန်၍ ရေတွက်သည်ရှိသော် ၉၄ ကမ္ဘာထက်၌ “သိဒ္ဓတ္ထ” ဘုရားရှင် ပွင့်တော် မူခဲ့ လေသည်။ အခါတပါး၌ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ ဝါဝင်းသော အဆင်းတော်ဖြင့် တင့်တယ်စွာ ဆွမ်းခံကြွတော်မူလာသော ဘုရားရှင်ကို အမျိုးသားတယောက်သည် အလွန်ကြည်ညို သည်ဖြစ်၍ အိမ်သို့ပင့်ပြီးလျှင် ဆွမ်းတော်ကပ်လှူလေ၏။

ထို အမျိုးသားသည် ထိုဘဝမှ စုတေလတ်သော် ထိုဆွမ်းလှူ ရသော ကောင်းမှုကြောင့် နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရလေသည်။ ထို ကဲ့သို့ နတ်စည်းစိမ် လူ့စည်းစိမ်ကို အကြိမ်ကြိမ် ခံစား၍ အပါယ် ၄ ပါး၌ မဖြစ်ခဲ့ရဘဲ ငါတို့ ဘုရားရှင်လက်ထက် တော်ဝယ် အမျိုးကောင်းသား ဖြစ်ပြီးလျှင် အရွယ်ရောက် လတ်သော် ရဟန်းပြု၍ ရဟန္တာ ဖြစ်လေသည်။

[သုဘူတိဝဂ္ဂ၊ အန္ဓသံသာဝကထေရအပဒါန်ပါဠိတော်။]

ဆွမ်းအကျိုး ရရှိ။ ။ထမင်းမစားရလျှင် အသက် မရှည်၊ ခန္ဓာ ကိုယ်ညှိုး၍ အဆင်းမလှ၊ ကိုယ်စိတ် မချမ်းသာ၊ ခွန်အားလည်း မရှိ၊ ဉာဏ်လည်းမထွက်၊ ထမင်းစားရမှ သက်ရှည် ဆင်းလှ ချမ်းသာရ၍ ခွန်အားဗလ တိုးလျက် ဉာဏ်လည်း ထွက်၏။ ထို့ကြောင့် ဆွမ်းလှူသူ ထမင်းပေးသူ တိုင်းမှာ တူသော အကျိုးကို ရမြဲဖြစ်သည်။

[ဆောင်] သက်ရှည်-ဆင်းလှ၊ ချမ်းသာရ၊ ဗလ ဉာဏ်ပညာ။
ဆွမ်းလှူအကျိုး၊ ဤငါးမျိုး၊ တန်ခိုးကြီးလှစွာ။

အမှာ။ ။စေတီတော် ရုပ်ပွားတော်အား ဆွမ်းတော် ကပ်လှူ သော အခါ နေ့စဉ် မတတ်နိုင်လျှင် ဥပုသ်နေ့ စသည် ၌သာ ကပ်လှူပါ။ ဘုန်းကြီးတပါးအားဆွမ်းကပ်သကဲ့သို့ တော်တော် များများပြင်၍ သက်တော်ထင်ရှားဘုရားရှင်ကို စိတ်ဖြင့်မှန်း၍ ကပ်လှူသင့်ပါသည်။ ထိုဆွမ်းကိုလည်း မစွန့်လိုက်မပစ်လိုက်ဘဲ ရုပ်ပွားတော် စေတီတော်ကို တံမြက်လှည်းမှ စသည် ပြုနေ သောသူအား ပေးသင့်ပါသည်။ ထိုသူမျိုးမရှိလျှင် တယောက် ယောက်ကို ဝတ်ပြုခိုင်း၍ ထိုသူအား ပေးသင့်ပါသည်။ ဒိဗိ ကိုယ်တိုင်လည်း ဘုရား နေရာတော်ကို ရှင်းလင်း ပြင်ဆင်၍ ဘုရား၏ ဝေယျာဝစ္စပြုသူ ဖြစ်စေပြီးလျှင် စားနိုင်၊ ကလေးတို့ အားလည်း ပေးနိုင်ပါသည်။ ဤအတိုင်း ကျမ်းစာတို့၌ ဆိုထား ၏။ ထို့ကြောင့် ဤအတိုင်းဝတ်ပြု၍ စားကြပါ။ “ ဆွမ်းတော် ကပ်ပြီးကို စားလျှင် ဘုန်းနိမ့်သည်” ဟူသော အယူကို မမှတ် သင့်ပါ။

၆။ ပန်းတော် ကပ် ရှာပုံ

ဘုန်းတော် အနန္တ၊ ကံတော် အနန္တ၊ ဉာဏ်တော် အနန္တနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မဟာကရုဏာသခင် ရှင်တော် မြတ်ဘုရား အား ဤတင့်တယ်လှပသော ပန်းတော်ကို လှူဒါန်း ဆက်ကပ် ပါ၏ အရှင်မြတ်ဘုရား၊ ဤပန်းလှူရသော ကောင်းမှုကြောင့် နိဗ္ဗာန်ကို လျင်မြန်စွာ မျက်မှောက် ပြုရပါလို၏ အရှင်မြတ် ဘုရား။

ကလေးများဆုတောင်း။ ။ အနံ့လည်းသင်း၊ အဆင်းလည်းလှ၊ ပန်းလှူရ၍၊ ဘဝတိုင်းဝယ်၊ ပညာကြွယ်လျက်၊ သွယ်သွယ် ဂုဏ်နှင့်၊ အစုံတင့်၊ ထုံသင့် ကြိုင်ရလို။

ပန်းလှူရသော အကျိုး။ ။ ငါတို့ဘုရား လက်ထက်၌ တန်ခိုးကြီး အရာဝယ် အသာဆုံး ဖြစ်တော်မူသော အရှင် မောဂ္ဂလ္လာန် မထေရ်သည် နတ်ပြည်သို့ ဒေသစာရီ လှည့်လည်တော် မူရာ ရေ၌ပွင့်သော ကြာပန်းအမျိုးမျိုးနှင့် ကုန်း၌ပွင့်သော ပန်းမျိုး စုံတို့အလယ်၌ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော ဗိမာန်ကို မြင်တော်မူရ လေသည်။ ထိုဗိမာန် အတွင်းဝယ် နတ်သွီးများစွာ ခြံရံလျက် ပျော်စံနေသော နတ်သွီးကို မြင်ရပြန်လျှင် ရှေးဘဝ ကုသိုလ်ကံ ကို မေးမြန်းတော်မူလေသည်။

ထိုအခါ နတ်သွီးက သူ၏ ရှေးဖြစ်ဟောင်းကို လျှောက်သည်မှာ - တပည့်တော်မသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်၏ အရှေ့ နာဠကရွာ၌ နေသော “ပေသဝတီ” နာမည်ရှိသော အမျိုးသွီး ဖြစ်ခဲ့ပါ သည်။ တနေ့သ၌ ဥပတိဿ (အရှင်သာရိပုတြာ) အမည်ရသော ရဟန္တာ အရှင်မြတ်ကိုမြင်၍ ကြည်လင်ရှင်လန်းသော စိတ်ဖြင့်

ပန်းများစွာကို လှူဒါန်းပူဇော်ခဲ့ပါသည်။ ထိုကောင်းမှုကြောင့် ဤဗိမာန်ကို ရ၍ ချမ်းသာ မြေစွာ စံစားနေရ ပါသည်-ဟု လျှောက်လေသည်။

[ပါရိဆတ္တက, တတိယဝဂ္ဂ, ပေသဝတီ ဝိမာနဝတ္ထုပါဠိတော်။]

ပန်းလှူသော အမျိုးသား။ ။ အမျိုးသား တယောက် သည် ပရိ နိဗ္ဗာန် စံတော်မူပြီးသော ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရား၏ အလောင်း တော်ကို မီးသင်္ဂြိုဟ်ရာ နံ့သာထင်းပုံပေါ၌ ပဒုမ္မာ ကြာပန်းကို တင်လွှမ်း ပူဇော်လေသည်။ ထိုအမျိုးသားသည် ထိုကောင်းမှု ကြောင့် လူနတ် စည်းစိမ်ကို အကြိမ်ကြိမ် ခံစား၍ ငါတို့ဘုရား လက်ထက်တော်ဝယ် “ပဒုမစ္ဆာဒနိယ” မည်သော ရဟန္တာ မထေရ် ဖြစ်လာလေသည်။

၇။ ရေတော်ကပ် လှူပုံ

ဘုန်းတော် အနန္တ, ကံတော် အနန္တ, ဉာဏ်တော် အနန္တနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မဟာကရုဏာသခင် ရှင်တော် မြတ်ဘုရား အား ဤ ကြည်လင် သန့်ရှင်းသော ရေချမ်းတော်ကို လှူဒါန်း ဆက်ကပ်ပါ၏ အရှင်ဘုရား၊ ဤ ရေ လှူ ရသော ကောင်းမှု ကြောင့် နိဗ္ဗာန်ကို လျင်မြန်စွာ မျက်မှောက်ပြုရပါလို၏ အရှင် မြတ်ဘုရား။

ကလေးများ ဆုတောင်း။ ။ ကြည်လင်မြေ, ရေလှူရ၍, ဘဝ တိုင်းဝယ်, ပညာကြွယ်လျက်, ကိုယ်ဝယ်တွင်းပြင်, ညစ်ကြေးစင်, ကြည်လင် မြေလို။ [ကိလေသာကို “အတွင်းအညစ်အကြေး” ဟု ဆိုသည်။]

ရေလှူရသောအကျိုး။ ။ပဒုမုတ္တိရ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပြီးသောအခါ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် လူအပေါင်း တို့သည် ဗောဓိပင်ကို ရေစင်ရေကောင်းတို့ဖြင့် သွန်းလောင်းပူဇော်ကြ လေသည်။ ထိုအခါ အမျိုးသား တယောက်သည် လှပသော ရေအိုး၌ နံ့သာ ထိုထားသော ရေတို့ကိုထည့်၍ ဗောဓိပင်ကို သွန်းလောင်း ပူဇော်လေသည်။ ထိုအမျိုးသားသည် ထိုဘဝမှ စုတေသော် တုသိတာ နတ်ပြည်၌ဖြစ်၍ ထိုဘဝမှ နောက်၌ လူမင်းစည်းစိမ် နတ်မင်းစည်းစိမ်ကို အကြိမ်ကြိမ် ခံစားကာ ငါတို့ဘုရား လက်ထက်တော် အခါဝယ် “ဂန္ဓောဒကိယ မထေရ်” မည်သော ရဟန္တာ ဖြစ်လာ လေသည်။

[ဗိဇနီဝဂ္ဂ,ဂန္ဓောဒကိယတ္ထေရအပဒါနိပါဠိတော်။]

ရေအကျိုးရရှိ။ ။ရေမသောက်ရလျှင် အသက်မရှည်၊ အဆင်း မလှ၊ ချမ်းသာ မရ၊ ခွန်အားဗလ မရှိ၊ ဉာဏ်လည်း မရှိ၊ ရေမချိုးရလျှင် မစင်ကြယ် မသန့်ရှင်း၊ ထို့ကြောင့် ရေလှူသူ ရေပေးသူ တို့၌ အသက် ရှည်ခြင်း စသော အကျိုးများ ရနိုင်သည်။

[ဆောင်] သက်ရှည်၊ ဆင်းလှ၊ ချမ်းသာရ၊ ဗလ၊ ဉာဏ်ပညာ။ စင်ကြယ်သန့်ရှင်း၊ ကျော်စောခြင်း၊ ခပင်းခြွေရုံကာ။ ရေမငတ်ငြား၊ လျင်မြန်သွား၊ ဆယ်ပါးရေကျိုးလာ။

၈။ မီးတော်ကပ်လှူပုံ

ဘုန်းတော် အနန္တ၊ ကံတော် အနန္တ၊ ဉာဏ်တော် အနန္တ နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မဟာကရုဏာသခင် ရှင်တော်မြတ်ဘုရား အား အမှိုက်မှောင်ကိုပယ်ဖျောက်၍ ထွန်းလင်းတောက်ပသော ဤဆီမီးကို (ဤဓာတ်မီးကို) လှူဒါန်း ပူဇော် ပါ၏ အရှင်မြတ် ဘုရား၊ ဤမီးလှူရသောကောင်းမှုကြောင့် နိဗ္ဗာန်ကို လျင်မြန်စွာ မျက်မှောက် ပြုရပါလို၏ အရှင်မြတ်ဘုရား။

ကလေးများဆုတောင်း။ ။ ထွန်းလင်း တောက်ပ, မီးလှူရ၍, ဘဝတိုင်းဝယ်, ပညာကြွယ်လျက်, လနယ်နေနှင့်, အသရေတင့်, ဆင့်ဆင့်ထွန်းတောက်လို့။

မီးလှူရသောအကျိုး။ ။ ပဒုမုတ္တိရ မြတ်စွာ ဘုရား လက်ထက် တော်၌ အမျိုးသားတယောက်သည် ဗောဓိပင်ကိုဝိုင်း၍ ဆီမီး (ငါးပွင့်) ဖြင့် ပူဇော်ခဲ့လေသည်။ ထိုအမျိုးသားသည် ထိုဘဝမှ စုဟေသော် ထို ဆီမီးလှူရသောကောင်းမှုကြောင့် လူ့ပြည် နတ်ပြည်၌ အဆက်ဆက်ဖြစ်ရ၍ ဖြစ်လေရာဘဝဝယ် အကာ အကွယ်ရှိသောနေရာတို့ကို ထွင်းဖောက်လျက် ယူဇနာတရာ လောက်ကိုမြင်နိုင်သော မျက်စိကို ရရှိလေသည်။ ငါတို့ဘုရား လက်ထက်တော်၌ကား “ပဉ္စဒီပကမထေရီ” ဟူသောအမည် အားဖြင့် ထင်ရှားသောရဟန္တာတပါးဖြစ်လေသည်။

[ဗိဇနိဝဂ္ဂ, ပဉ္စဒီပကထေရအပဒါနိပါဠိတော်။]

သတိပြု။ ။ စေတီတော် ရုပ်ပွားတော်ရှေ့ဝယ် ရေစသည်ကပ်လှူ ရာ၌ ရှေ့တော်မှာ ရေဘွေစိုမနေအောင်, ပန်းမှိုက်တွေ့ရုပ်မနေ အောင်, ဖရောင်းစက်တွေ့ကျမနေအောင်, သန့်သန့်ရှင်းရှင်း

ကပ်လှူပူဇော်ပါ။ အိမ်မှလည်း သန့်ရှင်းပါစေ။ အိမ်၌ မီးပူဇော်သောအခါ ဖရောင်းတိုင်ဖြစ်လျှင် ဘုရားရှိခိုးတုန်းသာ ညှိထွန်းပါ။ မိမိက တခြားနေရာသွားလိုလျှင် မီးကိုငြိမ်းခဲ့ပါ။ ထိုသို့မငြိမ်းဘဲသွားလျှင် ဖရောင်းတိုင်လဲ၍ဖြစ်စေ၊ လေတိုက်သောကြောင့်ဖြစ်စေ၊ အိမ်ကိုမီးလောင်တတ်ပါသည်။

ခါးဝတ်ပမာ။ ။သရဏဂုံ ၃ ပါး တည်သူကို “ဥပါသကာ-ဥပါသိကာမ” ဟုခေါ်၏။ ထို ဥပါသကာ-ဥပါသိကာမသည် ငါးပါးသီလကို ခါး၌ဝတ်ထားအပ်သော အဝတ်ကဲ့သို့ လုံလုံခြုံခြုံရှိအောင် ထိန်း၍၊ ဒုစရိုက် ၁၀ ပါးကို ရှောင်ပြီးလျှင် သုစရိုက် ၁၀ ပါးကိုဆောင်ရသည်။ ထို့ကြောင့် ဥပါသကာ၏ ကိုယ်ကျင့်များပြည့်စုံအောင် ဤအတန်း၌ ဒုစရိုက် သုစရိုက်များကို၎င်း၊ ကလေးများ (အထူးအားဖြင့် မိန်းကလေးများ) ဝါသနာပါအောင်ဆွမ်းတော်ကပ်စသည်များကို၎င်း ပြထားပါသည်။

အမှတ်။ ။ဤမျှအထိ သင်၍ပြီးရာနေ့၌ ဒုတိယတန်း အချုပ်ကဗျာကို အသံအနေအထားဧကောင်းမွန်စွာဖြင့် သံပြိုင်ညီညီ ကလေးများကို ရွတ်ဆိုပါစေ။

ဒုတိယတန်းသင်နည်း ညွှန်ပြချက်
ပြီး၏။

တတိယတန်းသင်နည်း

၁။ တရားဂုဏ်တော် ၆ ပါးအနက်။ ။ရှေးဦးစွာ ဂုဏ်တော် ၆ ပါးပါဠိကို ရှုတ်စေ၍ တနေ့လျှင် ဂုဏ်တော်တပါးအတွက် အနက်ကို ဖတ်ပါစေ။ ဆရာက ရတနာ့ဂုဏ်ရည်၌ပါသော အဓိပ္ပာယ်ကိုအကျဉ်းမျှသာပြောပေးပါ။ အရမကျက်ပါစေနှင့်။ ဘုရားရှေ့တော်မှာ စာအုပ်ကြည့်၍ ဂုဏ်တော်အနက်ကိုဖတ်ပြီး ရှိခိုးပါစေ။

(က) သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော။ ။ဘဂဝတာ- ရွှေဘုန်းတော်သခင်၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ ဓမ္မော- မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာဟု ဆယ်တန်သော တရားတော်မြတ်ကို၊ သွာက္ခာတော-ကြားနာရုံပင်၊ အပူစင်၍၊ ကျင့်လျှင်ချမ်းသာ၊ ကျင့်ပြီးခါလည်း၊ လွန်စွာငြိမ်းချမ်း၊ နိဗ္ဗာန်နန်းနှင့်၊ စခန်းသင့်အောင်၊ မှန်းလင့်ရည်ရော်၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်ပါပေ၏။

(ခ) သန္တိဋ္ဌိကော။ ။ဓမ္မော- မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်၊ ကိုးတန်သော တရားတော် မြတ်သည်။ သန္တိဋ္ဌိကော - ဟောပြု သလောက်၊ ကျင့်တိုင်း ပေါက်၍၊ မဂ်ခရာက ဖိုလ်ထိ၊ ပညာရှိသည့်၊ များအရိယာ၊ သူတော်စွာတို့၊ သူတကာပြော၊ ယုံကြည်သော ကြောင့်၊ သဘော နှင်းထပ်၊ မဆည်းကပ်ဘဲ၊ တတ်အပ်ထင်ထင်၊ ကိုယ်တိုင်လည်း သိမြင်ထိုက်ပါပေ၏။

(ဂ) အကာလိကော။ ။ဓမ္မော-သောတာပတ္တိ၊ စရှိဆင့်တက်၊ လေးချက်အပြား၊ မဂ်တရားသည်။ အကာလိကော- ငါးရက် ခုနစ်ရက်၊ စသည်တက်၍၊ ငုံ့လျက်ရှည်ဝေး၊ အကျိုးပေးရာ၊

အခါမငဲ့, အခြားမဲ့ဖိုလ်, အကျိုးကိုလည်း, ပေးတော်မူတတ်
ပါပေ၏။

(ဃ) ဧဟိပဿိကော။ ။ဓမ္မော-မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်, ကိုးတန်သော
တရားတော်မြတ်သည်။ ဧဟိပဿိကော - ဝေဟာတက်ထွန်း,
ယုဂန်စွန်း၌, လဝန်းအလား, ပတ္တမြားသဘွယ်, စင်ကြယ်
ထင်ရှား, ရှိသည်များကြောင့်, အားရရွှင်လန်း, လိုက်ခဲ့စမ်းပါ,
ရှုစမ်းပါဟု, သံသာချိုမြ, ဖိတ်ခေါ်ပြီဘို့, မုချကေန, အမှန်
သင့်လျော်, ထိုက်တန်တော်မူပါပေ၏။

(င) ဩပနေယျိကော။ ။ဓမ္မော-မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်, ကိုးတန်သော
တရားတော်မြတ်သည်။ ဩပနေယျိကော-မိမိစိတ်တွင်, တကြိမ်
ထင်က, လေးခွင်အပါယ်, ဝဋ်မီးကွယ်သဖြင့်, ကိုယ်ဝယ်
ထုံးနှောင်, ဆံဥသျှောင်ကို, မီးလောင်သော်ငြား, မငြိမ်း
အားဘဲ, တရားမျက်ရှင်, စိတ်စွဲထင်အောင်, ကျင့်ဆောင်ခြင်းငှါ,
ထိုက်တန်တော်မူပါပေ၏။

(စ) ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညူဟိ။ ။ဓမ္မော- မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်,
ကိုးတန်သောတရားတော်မြတ်ကို၊ ဝိညူဟိ-ပုထုဇန်နှင့်, မတန်
သင့်စွာ, လေးသစ္စာကို, ကောင်းစွာမြင်သိ, ပညာရှိအပေါင်း,
အရိယာသူတော်ကောင်းတို့သည်။ ပစ္စတ္တံဝေဒိတဗ္ဗော-ကိုယ်စီ
ကိုယ်င, လိုတိုင်းရ၍, နိဗ္ဗာန်ဓာတ်, သမာပတ်ဖြင့်, မပြတ်
သိပိုင်, ခံစားနိုင်ပါပေ၏။... [အရိယာဖြစ်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်
သည် နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြု၍ တရားအရသာကို ခံစားနိုင်၏။]

တရားရှိခိုးဂါထာ

ဣစ္စေဝံ ဆဟိ ဂုဏေဟိ၊ ပါကဋံ ဇိနပူဇိတံ၊
သမ္ပတ္တိဒါယကံ ဓမ္မံ၊ ဝန္ဒာမိ တီဟိ သာဒရံ။ ။

ဣစ္စေဝံ ဆဟိ ဂုဏေဟိ - ဤ သွာက္ခာတတာ၊ အစလာသည့်၊
ခြောက်ဖြာသော ဂုဏ်တော် တို့ဖြင့်၊ ပါကဋံ - တိတ္ထိတို့ဘောင်၊
လွန်မြားမြောင်သည့်၊ ဟန်ဆောင်တရား၊ အစားစားထက်၊
မားမားစွင့်စွင့်၊ ဂုဏ်ရည်တင့်၍၊ ကြီးမြင့်ထင်ရှားပေထသော၊
ဇိနပူဇိတံ- ကိုယ်တိုင်သိငြား၊ ကိုယ့်တရားလည်း၊ ငါးပါးမာရ်နှိမ်၊
မာရ်ဇိန်ပင်၊ ကြိမ်ကြိမ်လေးမြတ်၊ မှီဝဲပူဇော်တော်မူအပ်ထသော၊
သမ္ပတ္တိဒါယကံ - ကျင့်ကြံ လိုက်နာ၊ ဝေနေယျာအား၊ လူ့ရွာ
နတ်ဌာန်၊ နိဗ္ဗာန်အထိ၊ သမ္ပတ္တိကို မိမိရရ၊ ပေးစွမ်းနိုင်ပေထသော၊
ဓမ္မံ- မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်၊ ဓမ္မက္ခန်ဟု၊ ဆယ်တန်သောတရားတော်
မြတ်ကို၊ တီဟိ- လက်အုပ်အဉ္စလီ၊ နှုတ်သံချီ၍၊ ရှင်ကြည်မနော၊
သုံးပါးသော ဒွါရတို့ဖြင့်၊ သာဒရံ- လေးမြတ်ကြည်ညို၊ ရိုသေခြင်း
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝန္ဒာမိ - စိတ်ဖြင့်ဥူးတန်း၊ ဂုဏ်တော်မှန်းလျက်၊
ချီးမွမ်းထောမနာ၊ ... ပဏာညွတ်ကျိုး၊ လက်စုံမိုး၍၊ ရှိခိုး
ကန်တော့ပါ၏ဘုရား။

၂။ သြကာသမှစ၍ မါဠိလို သရဏဂုံနှင့်ငါးပါးသီလယူပုံ
အများထုံးစံဖြစ်နေ၍သင်ပေးသင့်သောကြောင့် ထည့်လိုက်ရသည်။
ဆရာက ထုံးစံအတိုင်း ဆိုတတ်အောင်သင်ပေးပါ။

လူများ။ ။ သြကာသ သြကာသ၊ ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံ
တည်းဟူသော သုံးပါးသောကံတို့တွင် တပါးပါးသောကံကို
ပြစ်မှားမိသည်ရှိသော် ပျောက်ပါစေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပဌမ

တတိယတန်းသင်နည်း

ဒုတိယ တတိယ တကြိမ်နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ဘုရား ရတနာ တရားရတနာ သံဃာရတနာ၊ ရတနာမြတ်သုံးပါး တို့ကို ရှိသေ့မြတ်နိုးလက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမျှော်မာန်လျှော့ ကန်တော့ပါ၏။... ကန်တော့ရသော အကျိုးအားကြောင့် အပါယ်လေးပါး ကပ်သုံးပါး ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး ရန်သူမျိုးငါးပါး ဝိပတ္တိတရားလေးပါး ဗျာသနတရားငါးပါးတို့မှ အခါခပ်သိမ်း ကင်းလွတ်ငြိမ်းသည် ဖြစ်၍ မဂ်တရား ဖိုလ်တရား နိဗ္ဗာန် တရားတော်မြတ်ကို လျင်မြန်စွာ ရပါလို၏ဘုရား။

ဘုန်းကြီး။ ။ “ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမျှော်မာန်လျှော့ ကန်တော့ရသော ကုသိုလ်ကံ စေတနာတို့ကြောင့်” စသည်ဖြင့်ဆို၍ ဆုကိုပေး။

လူများ။ ။ အဟံ ဘန္တေ၊ တိသရဏေန သဟ၊ ပဉ္စသီလံ ဓမ္မ ယာစာမိ၊ အနုဂ္ဂဟံ ကတွာ၊ သီလံ ဒေထ မေ ဘန္တေ၊... ဒုတိယမိ အဟံ ဘန္တေ၊ တိသရဏေန သဟ၊ ပဉ္စသီလံ ဓမ္မ ယာစာမိ၊ အနုဂ္ဂဟံ ကတွာ၊ သီလံ ဒေထ မေ ဘန္တေ၊... တတိယမိ အဟံ ဘန္တေ၊ တိသရဏေန သဟ၊ ပဉ္စသီလံ ဓမ္မ ယာစာမိ၊ အနုဂ္ဂဟံ ကတွာ၊ သီလံ ဒေထ မေ ဘန္တေ။

[မဆိုတတ်လျှင် ဘုန်းကြီးက ချပေးသည်။]

ဘုန်းကြီး။ ။ ယ မဟံ ဝဒါမိ၊ တံ ဝဒေထ။

လူများ။ ။ အာမ ဘန္တေ။

ဘုန်းကြီး။ ။ “နမော တဿ ဘဂဝတော” စသည် တခေါက်ချ။

လူများ။ ။ “နမော တဿ ဘဂဝတော” စသည် ၃ ခေါက် လိုက်ဆို။

ဘုန်းကြီး။ ။ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ- စသည် ချပေး။

လူများ။ ။ လိုက်ဆို။

ဘုန်းကြီး။ ။ဒုတိယမ္ဘိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ-စသည် ချပေး။

လူများ။ ။လိုက်ဆို။

ဘုန်းကြီး။ ။တတိယမ္ဘိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ-စသည် ချပေး။

လူများ။ ။လိုက်ဆို။

ဘုန်းကြီး။ ။သရဏဂမနံ ပရိပုဏ္ဏံ။

လူများ။ ။အာမ ဘန္တေ။

ဘုန်းကြီး။ ။“ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ” ဟု ချပေး။

လူများ။ ။လိုက်ဆို။

ဘုန်းကြီး။ ။“အဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ”၊....

ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ၊....

မုသာဝါဒါဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ၊....

သုရာမေရယ မဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ” ဟု အစဉ်အတိုင်းချပေး။

လူများ။ ။လိုက်ဆို။

ဘုန်းကြီး။ ။တိသရဏေန သဟ၊ ပဉ္စ သီလံ ဓမ္မံ၊ သာဓုကံကတ္တာ၊ အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေထ။

လူများ။ ။အာမ ဘန္တေ။

အမှာ။ ။ဘုရားရှေ့ စသည်၌ မိမိဘာသာသီလယူသောအခါ ဘုန်းကြီးက ချပေးခြင်းမရှိသောကြောင့် “အာမ ဘန္တေ” ဟု ဆိုဘွယ်မလိုကြောင်းကို ပြောပေးပါ။ ဩကာသ စသည်တို့၏ အဓိပ္ပါယ်ကိုလည်း ဆရာက ရတနာ့ဂုဏ်ရည်ကြည့်၍ ဗျာသန ၅ ပါးအထိ ပြောပေးပါ။

၃။ ပုညကြိယဝတ္ထု ၁၀ ပါး

ပုည=ကောင်းမှု+ကြိယ=ပြုထိုက်သော+ဝတ္ထု=စီးပွားချမ်းသာ၏ တည်ရာ၊... ယခုဘဝ၌ စိတ်ကောင်းခြင်း၏တည်ရာ၊ နောင် သံသရာ၌ စီးပွားချမ်းသာ၏တည်ရာအကြောင်းဖြစ်၍ စင်စစ် ပြုထိုက်သောကောင်းမှုများကို “ပုညကြိယဝတ္ထု” ဟုခေါ်၏။ [ထို ကောင်းမှုများ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ဆရာက ကလေးများ နားလည်ရုံ နည်းနည်းစီ ပြောပေးပါ။] ထိုကောင်းမှု ၁၀ ပါးကား—

- ၁။ ဒါန=စွန့်ကြဲပေးကမ်းလှူဒါန်းမှု။
- ၂။ သီလ=ဆိုင်ရာသီလများကိုစောင့်ထိန်းမှု။
- ၃။ ဘာဝနာ=ဘုရားဂုဏ်တော် စသည်ကို အာရုံပြုနေမှု။
(ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်မှု။)
- ၄။ အပစာယန=ရိုသေထိုက်သူကို ရိုသေမှု။
- ၅။ ဝေယျာဝစ္စ=သူတပါး၏ ကုသိုလ်ကိစ္စ၌ ကူညီမှု။
- ၆။ ပတ္တိဒါန=ခိမိကုသိုလ်အဘို့ကို အမျှပေးဝေမှု။
- ၇။ ပတ္တာနုမောဒနာ=သူတပါးက အမျှဝေလျှင် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ သာဓုခေါ်မှု။
- ၈။ ဓမ္မဿဝနာ=တရားစကားကို နားထောင်မှု။
- ၉။ ဓမ္မဒေသနာ=ပစ္စည်းလာဘ်မငဲ့ဘဲ တရားဟောမှု။
- ၁၀။ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မ=အယူကိုဖြောင့်မှန်စွာယူမှု။ [ကံ-ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်မှု။]

[ဆောင်] ၁။ ဒါန, သီလ, ဘာဝနာနှင့်, အပစာယနာ, ရိုသေစွာ, ဝေယျာဝစ္စဖြင့်။

၂။ ပတ္တိဒါန - အမျှပေးဝေ, ခေါ်လေသာရ - ပတ္တာ
နမော, ဟောလေသမျှ-နာယူက, ဓမ္မဿဝနနှင့်။

၃။ ကိုယ်တိုင်ဟောပြု-ဓမ္မဒေသနာ, ဖြောင့်စွာယူမှု-
ဒိဋ္ဌိဇုကမ်, ဤဆယ်တန်, မှတ်ရန်အဆင့်ဆင့်။

အမှာ။ ။ ဘာဝနာနေရာ၌ သမထဘာဝနာ, ဝိပဿနာဘာဝနာ
ဟု ၂ မျိုးရှိကြောင်း, ဘုရားဂုဏ်တော်အာရုံပြုမှု, မေတ္တာပို့မှု
များနှင့် ထွက်သက်ဝင်သက် ရှုမှတ်မှုများကို သမထဘာဝနာ
(သမာဓိအလုပ်) ဟု၎င်း, ခန္ဓာကိုယ်၌ ရုပ်နာမ်ခွဲ၍ အနိစ္စ
ဒုက္ခ အနတ္တ ဟု ရှုမှုကို ဝိပဿနာဘာဝနာ (ပညာအလုပ်)
ဟု၎င်း ခေါ်ကြောင်း ဆရာကပြောပေးပါ။ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ
သဘောကိုလည်း နည်းနည်းပါးပါးပြောပါ။

နိဂုံး။ ။ သွားကွာတဂုဏ်တော်၌ ပြုထားသည့် အတိုင်း တရား
တော်သည် ရွတ်ဖတ်သံကိုကြားနာနေရုံဖြင့်၎င်း, တရားတော်
အတိုင်းနေထိုင်ရုံဖြင့်၎င်း, ချမ်းသာစေနိုင်ပါသည်။ ယခုအခါ၌
တရားကို အပျော်သဘောမျိုးဖြင့် နားထောင်ကြခြင်း, တရား
အတုတွေကို လိုက်နေကြခြင်းတို့ကြောင့် ချမ်းသာဖြစ်ရမည့်
အစား ဆင်းရဲဖြစ်နေရပါသည်။

တရားတော်သည် တရားတော်အတိုင်း ကျင့်ကြံ ပြုလုပ် အားထုတ်
နေထိုင်သူကိုသာ စောင့်ရှောင် ကယ်မ နိုင်ပါသည်။ တရား
အတုတွေလိုက်စား၍ ဟန်သမားတို့ကို မကယ်နိုင်ပါ။ ဘာသာ
အရေးကြောင့် တိုင်းသူပြည်သားတို့ ချမ်းသာစေလိုလျှင် နေရာ
တိုင်း၌ အစစ်အမှန်ဖြစ်အောင် ပြုပြင်သင့်ပါသည်။

တတိယတန်း သင်နည်း ညွှန်ပြချက်
ပြီး၏။

စတုတ္ထတန်းသင်နည်း

၁။ သံဃာ့ဂုဏ်တော်အနက်။ ။ရှေးဥျားစွာ ဂုဏ်တော် ၉ ပါး ပါဠိကိုရွတ်ပါစေ၊ ထို့နောက် တနေ့လျှင် ဂုဏ်တော်တပါး တပါး အတွက် အနက်ကို ဖတ်စေ၍ ဆရာက အကျဉ်းမျှ အဓိပ္ပါယ်ပြောပေးပါ။ အရမကျက်ပါစေနှင့်၊ ဘုရားရှေ့တော် မှာ စာအုပ်ကြည့်၍ ဂုဏ်တော်အနက်များကိုဖတ်ပြီး ရှိခိုးနိုင် ကြောင်းကိုပြောပေးပါ။

(က) သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော။ ။ဘဂဝတော-ရွှေဘုန်းတော်သခင်၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ သာဝက သံဃော - ဆိုးမထားဟန်၊ တရားမှန်ကို၊ နာခံလိုက်နာ၊ အရိယာဟု၊ သင်္ချာရှစ်ဘော်၊ သံဃာတော်အပေါင်း၊ သူတော်ကောင်းသည်။ သုပ္ပဋိပန္နော - တရားသဖြင့်၊ ဆိုးမသင့်ရာ၊ သာသနာဝယ်၊ လျော်စွာထုံးပြ၊ ဆိုးအမကို၊ လုံးဝလိုက်နာ၊ ကောင်းမွန်စွာလည်း၊ ကျင့်တော်မူတတ်ပါပေ၏။

(ခ) ဥဇုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော။ ။ဘဂဝတော-ရွှေဘုန်းတော်သခင်၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ သာဝက သံဃော - ဆိုးမထားဟန်၊ တရားမှန်ကို၊ နာခံလိုက်နာ၊ အရိယာဟု၊ သင်္ချာရှစ်ဘော်၊ သံဃာတော်အပေါင်း၊ သူတော်ကောင်းသည်။ ဥဇုပ္ပဋိပန္နော - စဉ်းလဲသမှု၊ မာယာစုဖြင့်၊ ဖုဖုထစ်ထစ်၊ မကောက်ကျစ်ဘဲ၊ စင်စစ်နိဗ္ဗာန်၊ လမ်းခဖြောင့်မှန်အောင်၊ လျော်ကန် ချင့်မြော်၊ ကျင့်ကြံတော် မူတတ်ပါပေ၏။

(ဂ) ဣယပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော။ ။ဘဂဝတော-ရွှေဘုန်းတော်သခင်, ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ သာဝကသံဃော- ဆုံးမထားဟန်, တရားမှန်ကို, နာခံလိုက်နာ, အရိယာဟု, သင်္ချာရှစ်ဘော်, သံဃာတော်အပေါင်း, သူတော်ကောင်းသည်။ ဣယပ္ပဋိပန္နော- ကိုယ်ဝယ်ဝတ်နှောင်, ဆံဥသျှောင်ကို, မီးလောင်သော်ငြား, မငြိမ်းအားဘဲ, ကြီးမားလောင်မီး, ဒုက္ခကြီးတို့, အပြီးကေန, ငြိမ်းရာမှန်သည်, နိဗ္ဗာန် အလို့ငှါ, ကျင့်တော်မူတတ်ပါပေ၏။

(ဃ) သာမိစိပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော။ ။ဘဂဝတော - ရွှေဘုန်းတော်သခင်, ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ သာဝကသံဃော- ဆုံးမထားဟန်, တရားမှန်ကို, နာခံလိုက်နာ, အရိယာဟု, သင်္ချာရှစ်ဘော်, သံဃာတော်အပေါင်း, သူတော်ကောင်းသည်။ သာမိစိပ္ပဋိပန္နော- ရိုသေသမှု, လူတို့ပြုသည်, သာမိစိကံ, လျော်ထိုက်တန်အောင်, ကျင့်ကြံတော်မူတတ်ပါပေ၏။

(....) ယဒိဒံ စတ္တာရိ ပုရိသယုဂါနိ အဋ္ဌပုရိသပုဂ္ဂလာ။ ။စတ္တာရိ- မဂ် ဖိုလ် နှစ်ပါး, တစုံအားဖြင့်, လေးပါးကုန်သော၊ ယဒိဒံ ပုရိသယုဂါနိ- အကြင်ယောက်ျားအစုံတို့သည်။ အဋ္ဌ- အသီးအခြား, ခွဲသော အားဖြင့်, ရှစ်ပါး ကုန်သော၊ ပုရိသပုဂ္ဂလာ- ပုရိသပုဂ္ဂလ, ခေါ်ကြထိုထို, မြင့်မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ပါပေတည်း။

(င) အာဟုနေယျော။ ။ဘဂဝတော- ရွှေဘုန်းတော်သခင်, ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ သေ သော သာဝကသံဃော- အစုံလေးပါး, သီးခြားရှစ်ဖေ, သံဃာတော်အပေါင်း, ဤအရိယာ

သူတော်ကောင်းသည်။ အာဟုနေယျော- တုံ့ပြန် ကြီးလေး၊ အကျိုးပေးသဖြင့်၊ အဝေးမှယူ၊ ဆောင်ရွက်မှုလည်း၊ ကြည်ဖြူလေးမြတ်၊ ပူဇော်အပ်သည့်၊ လာဘ်သပ်ပကာ၊ အဖြာဖြာကို၊ ကောင်းစွာသိမ်းပိုက်၊ ခံယူခြင်းငှါလည်း ထိုက်တော်မူပါပေ၏။

(စ) ပါဟုနေယျော။ ။ဘဂဝတော - ရွှေဘုန်းတော်သခင်၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ ဒေ ဒေသော သာဝကသံဃော- အစုံလေးပါး၊ သီးခြားရှစ်ဖော်၊ သံဃာတော်အပေါင်း၊ ဤအရိယာ သူတော်ကောင်းသည်။ ပါဟုနေယျော-ဝေးရပ်မျိုးနွယ်၊ များညွှံ့သယ်ဘို့၊ ရည်ရွယ်မှန်းထား၊ ပစ္စည်းများကို၊ ဘုရားတဆူ၊ ပွင့်တော်မူမှ၊ ပေါ်လာကြသည့်၊ ကမ္ဘာ့ညွှံ့ကောင်း၊ သူတော်ပေါင်းမို့၊ အကြောင်းတိုက်စွာ၊ ပေးလှူခြင်းငှါလည်း ထိုက်တော်မူပါပေ၏။

(ဆ) ဒက္ခိဏေယျော။ ။ဘဂဝတော- ရွှေဘုန်းတော်သခင်၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ ဒေ ဒေသော သာဝကသံဃော- အစုံလေးပါး၊ သီးခြားရှစ်ဖော်၊ သံဃာတော်အပေါင်း၊ ဤအရိယာ သူတော်ကောင်းသည်။ ဒက္ခိဏေယျော-တမလွန်စခန်း၊ ကြီးပွားလမ်းဘို့၊ မြှော်မှန်းရည်ရွယ်၊ ပေးလှူဘွယ်ကို၊ ရည်ရွယ်သမျှ၊ အကျိုးရသဖြင့်၊ တစမချန်၊ အလှူခံခြင်းငှါလည်း ထိုက်တော်မူပါပေ၏။

(ဇ) အဗ္ဗလိကရဏီယော။ ။ဘဂဝတော- ရွှေဘုန်းတော်သခင်၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ ဒေ ဒေသော သာဝကသံဃော- အစုံလေးပါး၊ သီးခြားရှစ်ဖော်၊ သံဃာတော်အပေါင်း၊ ဤအရိယာသူတော်ကောင်းသည်။ အဗ္ဗလိကရဏီယော-လောကအားလုံး၊ ကိုင်းညွှတ်ရုံးလျက်၊ ရှင်ပြုံးကြည်ညို၊ ရိုသေမြတ်နိုး၊ လက်အုပ်မိုး၍၊ ရှိခိုးခြင်းကိုလည်း ထိုက်တော်မူပါပေ၏။

(ဈ) အနုတ္တရံ ပုညက္ခေတ္တံ လောကဿ။ ။ ဘ ၈၀ တော-
 ရှေ့ဘုန်းတော် သခင်၊ ရှင်တော်မြတ် ဘုရား၏၊ သေ သေသာ
 သာဝကသံဃော-အစုံလေးပါး၊ သီးခြားရှစ်ဖော်၊ သံဃာတော်
 အပေါင်း၊ ဤအရိယာသူတော်ကောင်းသည်။ လောကဿ-
 လူ နတ် ဗြဟ္မာ၊ သတ္တုအပေါင်း၏။ အနုတ္တရံ - အတုမရှိ၊
 မြတ်ခေါင်ထိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ - ကုသိုလ်ကောင်းမှု၊ မျိုးစေ့စု၏၊
 ကြီးထူမြင့်မား၊ စွင့်စွင့်ကားလျက်၊ ဖွင့်ထားဘွယ်ရာ၊ လယ်ယာ
 မြေကောင်းအတူ၊ ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။

သံဃာ့ရှိခိုးဂါထာ

ဧဝံ နဝဟိ ဂုဏေဟိ၊ လောကမိ ဝိဿုတံ ဂဏံ၊
 သာသနံ စိရဓာတာရံ၊ ဝန္ဒာမိ တီဟိ သာဒရံ။ ။

ဧဝံ နဝဟိ ဂုဏေဟိ-ဤသုပ္ပဋိပန္နတာ၊ အစလာသည်၊ ကိုးဖြာ
 သောဂုဏ်တော်အပေါင်းတို့ဖြင့်၊ လောကမိ-ဘဝဂ်ဆုံးအောင်၊
 ဘုံသုံးဆောင်၍၊ ဝိဿုတံ-တိတ္ထိတို့ဘောင်၊ လွန်မြားမြောင်သည့်၊
 ဟန်ဆောင်သံဃာ၊ အဖြာဖြာထက်၊ အရာရာဖြင့်၊ ဂုဏ်ရည်တင့်၍၊
 ကြီးမြင့်ထင်ရှားပေထသော၊ သာသနံ-ကမ္ဘာ့ ကမ္ဘာ၊ လွန်လေ
 ပါလည်း၊ တခါတဖန်၊ ကြိုရန်ခဲကပ်၊ အမြတ်ရတနာ၊ ဤသာသနာ
 တော်မြတ်ကြီးကို၊ စိရဓာတာရံ-ဘုရားလက်ထက်၊ အဆက်ဆက်မှ၊
 မပျက်ရအောင်၊ ပို့ချသင်ယူ၊ ဆောင်ရွက်တော်မူလာပေထသော၊
 ဂဏံ-အတွင်းစိတ်ဓာတ်၊ မြင့်မြတ်ကြည်လင်၊ သူတော်စင်ကောင်း၊
 အရိယာ သံဃာတော် အပေါင်းကို၊ တီဟိ-လက်အုပ်အဉ္စလီ၊
 နှုတ်သံချီ၍၊ ရှင်ကြည်မခနာ၊ သုံးပါးသော ဒွါရတို့ဖြင့်၊ သာဒရံ-
 လေးမြတ်ကြည်ညို၊ ရိုသေခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝန္ဒာမိ-ဂုဏ်တော်

ထုံမွမ်း၊ ပုံတော်မှန်းလျက်၊ ချီးမွမ်းထောမနာ၊ ပဏာညွတ်ကျိုး၊
လက်စုံမိုး၍၊ ရှိခိုးကန်တော့ပါ၏ဘုရား။

(၂) ရှစ်ပါးသီလခံယူနည်း

- (က) ဩကာက ဩကာသ စသည်ဆို။
- (ခ) အဟံဘန္တေ စသည်ဆို။
- (ဂ) နမောတဿ စသည်ဆို။
- (ဃ) ဗုဒ္ဓံ သရဏံ စသည်ဆို။
- (င) “ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ”
စသည်ဆို။

အမှာ။ ။(ခ)နှင့် (င) အတွက် အသစ်ဖြစ်သောကြောင့် ပြုလတ်
အတိုင်း ဆိုပါ။

အဟံဘန္တေ၊ တိသရဏေန သဟ၊ အဋ္ဌင်္ဂံ သမန္ဓာဂတံ၊ ဥပေါ
သထသီလံ၊ ဓမ္မံ ယာစာမိ၊ သနုဂ္ဂဟံ ကတွာ၊ သီလံ ဒေထ
မေ ဘန္တေ။

ဒုတိယမ္ပိအဟံ ဘန္တေ၊ တိသရဏေန သဟ၊ အဋ္ဌင်္ဂံ သမန္ဓာဂတံ၊
ဥပေါသထသီလံ၊ ဓမ္မံ ယာစာမိ၊ သနုဂ္ဂဟံ ကတွာ၊ သီလံ ဒေထ
မေ ဘန္တေ။

တတိယမ္ပိ အဟံ ဘန္တေ၊ တိသရဏေန သဟ၊ အဋ္ဌင်္ဂံ သမန္ဓာဂတံ၊
ဥပေါသထသီလံ၊ ဓမ္မံ ယာစာမိ၊ သနုဂ္ဂဟံ ကတွာ၊ သီလံ
ဒေထ မေ ဘန္တေ။

- ၁။ ပါဏာတိပါတာ၊ ၂။ အဒိန္နာဒါနာ၊
- ၃။ အဗြဟ္မစရိယာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ၄။ မုသာဝါဒါ၊ ၅။ သုရာမေရယ၊
- ၆။ ဝိကာလဘောဇနာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ၇။ နစ္စ ဂီတ ဝါဒိတ္တံ ဝိသုက ဒဿန မာလာဂန္ဓံ ဝိလေပန ဓေရုဏ မဏ္ဍန ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ၈။ ဥစ္စာသယန မဟာသယနာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

ဆရာကပြောဆိုရာများ

- (က) အဗြဟ္မစရိယသိက္ခာပုဒ်၊
 - (ခ) ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်၊
 - (ဂ) နစ္စ ဂီတ သိက္ခာပုဒ်၊
 - (ဃ) ဥစ္စာသယန မဟာသယနသိက္ခာပုဒ်၊
- ဤ သိက္ခာပုဒ် များ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ရတနာ့ဂုဏ်ရည်မှ ယူ၍ ဆရာက ပြောပေးပါ။

x x x x x

- (က) ဥပုသ်စောင့်ပုံ အစီအစဉ်၊
- (ခ) ဥပုသ်အမျိုးမျိုး၊
- (ဂ) ဥပုသ်စောင့်ရကျိုး၊

ဤ အကြောင်းအရာ များကိုလည်း ရတနာ့ဂုဏ်ရည်မှ ယူ၍ ဆရာက ပြောပေးပါ။

ထို့ပြင် - ဘုရားရှေ့တော်၌ မိမိဘာသာ ရှစ်ပါးသီလယူပုံကို၎င်း၊ ရဟန်းတော်များအထံ၌ ရှစ်ပါးသီလ ယူပုံကို၎င်း လက်တွေ့ သင်ပြပေးပါ။

၃။ မင်္ဂလာသုတ် ပါဠိနှင့် မြန်မာ

အမွန်းတင်ဂါထာ

ယံ မင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ၊ စိန္တယိံသု သဒေဝံကာ၊
သောတ္ထာနံ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ အဋ္ဌတိံသဉ္စ မင်္ဂလံ။ ။

ဒေသိတံ ဒေဝဒေဝေန၊ သဗ္ဗပါပ ဝိနာသနံ၊
သဗ္ဗလောကဟိတတ္ထာယ၊ မင်္ဂလံ တံ ဘဏာမဟေ။ ။

အမွန်းတင်။ ။မင်္ဂလာကောင်းကြောင်း အဘိုးတန်ကြောင်း ချီးမွမ်းသောစကားကို “အမွန်း” ဟု ခေါ်၏။ “ယံ မင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ” စသော ၂ ဂါထာသည် အမွန်းတင် ဂါထာ များတည်း။ ရှေးဆရာကြီးများသည် မင်္ဂလာသုတ်ကို ရွတ်ချင်လာအောင် ရွတ်ရာ ဌလည်း ရှင်ရှင်ပျပျ အားတက်သရောရှိကြလေအောင် ထိုအမွန်းတင် ၂ ဂါထာကို ဥးဥးဖျားဖျား ထည့်သွင်းထားကြလေသည်။ ထို ၂ ဂါထာကို အောက်ပါအတိုင်း မြန်မာလိုမှတ်ပါ။

နတ်နှင့် တကွသော လူတို့သည် ၁၂ နှစ်လောက် ကြာအောင် အကြင်မင်္ဂလာကို စဉ်းစားခဲ့ကြပါကုန်ပြီ။ (သို့သော်) စီးပွား ချမ်းသာဖြင့် တည်နေနိုင်ကြောင်း ကောင်းသောမင်္ဂလာကို မသိနိုင်ကြပေ။ နတ်တို့၏ကိုးကွယ်ရာ နတ်မင်းသဘွယ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် မကောင်းမှုအားလုံးကို ပယ်ဖျောက်နိုင်သော ၃၀ ဖြာ မင်္ဂလာကို အားလုံးသော သတ္တာတို့၏စီးပွားအလို့ငှါ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ထိုမင်္ဂလာကို ငါတို့ ရွတ်ကြပါစို့။ ။

(က) ဧဝံ မေ သုတံ။

(ခ) ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ

ဇေတဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။ ။

(က) ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီးနောက် ၃ လကျော်လောက် အကြာမှာ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်၌ ရဟန္တာကြီးများ စည်းဝေး၍ ဘုရားတရားတော်များကို စီကာ စဉ်ကာ သဘောတူရာပေါင်းစုထားကြ၏။ ထိုအခါ၌ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဟောတော်မူကြောင်း သေချာဘို့ရာ အရှင် မဟာကဿပထေရ်သည် အရှင် အာနန္ဒာအား မေးတော်မူ၏။ မေးတော်မူပုံကား- “အာနန္ဒာ....မင်္ဂလသုတ်ကို ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် ဘယ်နေရာမှာ ဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဟောတော်မူသနည်း”။

ဤသို့ မေးသောအခါ အရှင်အာနန္ဒာသည် မိမိကြားနာ မှတ်သားလိုက်ရသော အကြောင်းအရာကို လျှောက်လို၍ “ဧဝံ မေ သုတံ” ဟု စကား စချီလေသည်။ “အရှင် ဘုရား....တပည့်တော်သည် မင်္ဂလသုတ်ကို ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ မျက်မှောက်တော်၌ ဤနည်းအတိုင်း ကြားနာ မှတ်သားလိုက်ရပါသည်”။

[“ဤမှ နောက်၌ မင်္ဂလသုတ် စကားအားလုံးသည် အရှင်အာနန္ဒာက လျှောက်နေသော စကားများဖြစ်သည်” ဟု မှတ်ပါ။]

(ခ) အခါတပါး၌ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် သာဝတ္ထိမြို့တော် အနီးဝယ် အနာထပိဏ္ဍိကဌေး၏ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးတော်မူပါသည်။

(ဂ) အထခေါ အညတရာ ဒေဝတာ အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ အဘိက္ကန္တ ဝဏ္ဏာ ကေဝလကပ္ပံ ဇေတ ဝနံ ဩဘာသေတွာ ယေနဘဂဝါ တေနပသင်္ကမိ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ကေမန္တံ အဋ္ဌာသိ။

(ဃ) ကေမန္တံ ဋီတာခေါ သာဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အဇ္ဈဘာသိ။

၁။ ဗဟူ ဒေဝါ မနုဿာစ၊ မင်္ဂလာနိ အစိန္တယုံ၊
အာကင်္ခါနာ သောတ္တာနံ၊ ဗြူဟိ မင်္ဂလမုတ္တမံ။ ။

(ဂ) ထိုအခါ နာမည်မထင်ရှားသော နတ်သားတယောက် သည် ညဉ့်ဥယျာဓိ လွန်ပြီးသော သန်းခေါင်ယာဓိ အချိန်ဝယ် အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက် တရပ်လုံးကို ကိုယ်ရောင်ဖြင့် လင်းစေလျက် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ရှိရာသို့ ချဉ်းကပ်၍ ဝပ်ချပြီးလျှင် သင့်တော်သောနေရာ၌ ရပ်နေပါသည်။

(ဃ) သင့်တော်ရာ အရပ်၌ ရပ်နေသော ထိုနတ်သားသည် မြတ်စွာဘုရားကို ဂါထာဖြင့် လျှောက်ထားလေသည်။

၁။ များစွာ ကုန်သော နတ်လူတို့သည် ကြီးပွားခြင်း ချမ်းသာခြင်း ကို လိုလားတောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍ မင်္ဂလာတို့ကို စဉ်းစား ကြံစည်ခဲ့ပါကုန်ပြီ။ ရှင်ခေတ်မြတ်ဘုရားသည် ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာကို ဟောတော်မူပါ။ ဤသို့ နတ်သားက လျှောက်ထား လေသည်။

၂။ အသေဝံနာစ ဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာ၊
ပူဇာစ ပူဇနိယာနံ၊ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။

၂။ လူမိုက်တို့ကို မပေါင်းခြင်း၊ လူလိမ္မာတို့ကို ပေါင်းခြင်း၊ ပူဇော်
ထိုက်သူတို့ကို ပူဇော်ခြင်း၊ ဤ ၃ ပါးသည် ကောင်းမြတ်သော
မင်္ဂလာဖြစ်၏။

[ဆောင်] လူမိုက်မှန်လျှင် ရှောင်ကြဉ်ကြလို့၊ လိမ္မာသူမှ ပေါင်းကြလေ၊
မိဘ မျိုးဆွေ ကြီးသူများနှင့်၊ တရားသံဃာ့ မြတ်ဇိနော။
အမြဲပုံသေ ပူဇော်ထိုက်လို့၊ သိုက်သိုက်မြိုက်မြိုက်ပူဇော်လေ၊
အဲဒီ ၃ ဖြာ မင်္ဂလာမြတ်လို့....စိတ်၌ စွဲမှတ် မြဲကြစေ။

X X X X X

၃။ ပဋိရူပ ဒေသဝါသောစ၊ ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတံ၊
အတ္တသမ္မာပဏိဓိစ၊ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။

၃။ သင့်တော်သော အရပ်၌ နေရခြင်း၊ ရှေးရှေးဘဝက ကုသိုလ်
ကောင်းမှုပြုခဲ့ခြင်း၊ မိမိကိုယ် မိမိစိတ်ကိုကောင်းစွာထားခြင်း၊
ဤ ၃ ပါးသည် ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာဖြစ်၏။

[ဆောင်] ကုသိုလ် ဥစ္စာ ပညာရအို့၊ သင့်ရာဒေသ နေရတယ်၊
ရှေးရှေးပုဗ္ဗေ ဘဝဟောင်း၌၊ ကောင်းမှုကလည်းကြွယ်။
ကိုယ် စိတ် ၂ သွယ် အပြစ် ကင်းအောင်၊ ကောင်းခြင်း နိစ္စ
ထားရမယ်၊
အဲဒီ ၃ ဖြာ မင်္ဂလာမြတ်လို့....စိတ်၌ စွဲမှတ် မြဲကြကွယ်။

၄။ ဗာဟုဿစ္စန္ဓ သိပ္ပန္န၊ ဝိနယောစ သုသိက္ခိတော၊
သုဘာသိတာစ ယာဝါစာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။

၄။ အကြားအမြင် အတွေ့အကြုံ များခြင်း၊ လက်မှုပညာကို
တတ်ခြင်း၊ ကိုယ်ကျင့် ဝိနည်းကို ကောင်းစွာ သင်ခြင်း၊
စကားကို ကောင်းစွာ ပြောဆိုခြင်း၊ ဤလေးပါးသည်
ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာဖြစ်၏။

[ဆောင်] ကြားမြင် များအောင် သုတေသနနှင့်၊ လက်မှုသိပ္ပံတတ်ကြစေ၊
ဝိနည်းခေါ်ထွေ ကိုယ်ကျင့်ပေါင်းလဲ၊ ကောင်းကောင်းရှင်ပျ
သင်ကြလေ။

စကားအရာ လိမ္မာကြဘို့၊ သံသာချိုမြိ နှုတ်ကချေ၊
အဲဒီ ၄ ဖြာ မင်္ဂလာမြတ်လို့...စိတ်၌ စွဲမှတ် မြဲကြစေ။

X X X X X X

၅။ မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ၊ ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော၊
အနာကုလာစ ကမ္မန္တာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။

၅။ မိဘတို့ကို ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်း၊ သားသမီးနှင့်ဇနီးတို့ကို ချီးမြှောက်
ခြင်း၊ မရှုပ်မထွေးရအောင် ရှင်းရှင်း အလုပ် လုပ်ခြင်း၊
ဤ ၃ ပါးသည် ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာတည်း။

[ဆောင်] မွေးမယ်ဘခင် နေ့စဉ်ပြုလို့၊ သားကြီးရွှေဥ သွီးမေ၊
ဇနီးအဆွေ ချစ်သူမြင့်အောင်၊ နည်းနှင့်စည်းနှင့်ချီးမြှင့်လေ။

လုပ်ငန်းထွေထွေ ပွေမရှုပ်ဘို့၊ ပြုလုပ်သမျှ ရှင်းရပေ၊
အဲဒီ ၃ ဖြာ မင်္ဂလာမြတ်လို့...စိတ်၌ စွဲမှတ် မြဲကြစေ။

၆။ ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာစ၊ ဉ္စတကာနဉ္စ သင်္ဂဟော၊
အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။

၆။ စွန့်ကြဲ ပေးကမ်း လှူဒါန်းခြင်း၊ သုစရိုက်တရားကို ကျင့်ခြင်း၊
ဆွေမျိုးတို့ကို ထောက်ပံ့ခြင်း၊ အပြစ်မရှိသော အလုပ်တို့ကို
လုပ်ခြင်း၊ ဤ ၄ ပါးသည် ကောင်းမြတ်သောမင်္ဂလာတည်း။

[ဆောင်] ပေးကမ်းငှဝေ လှူဒါနနှင့်၊ တရားလမ်းကျ ကျင့်တတ်စေ၊
မိဘမျိုးဆွေ အောက်မကျဘို့၊ ထောက်ကြ ပင့်ကြ မြှင့်ကြလေ။
အပြစ်ထွေထွေ ပွေမနှောတဲ့၊ အလုပ်သဘောလုပ်ရပေး၊
အဲဒီ ၄ ဖြာ မင်္ဂလာမြတ်လို့၊...စိတ်၌စွဲမှတ် မြဲကြစေ။

X X X X X

၇။ အာရတီ ဝိရတီ ပါပါ၊ မဇ္ဇပါနာစ သံယမော။
အပ္ပမာဒေါစ ဓမ္မေသု၊ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။

၇။ မကောင်းမှုမှ စိတ်ဖြင့်ရှောင်ခြင်း (အာရတီ) ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်
ရှောင်ခြင်း ဝိရတီ ၁ ပါး၊ သေရည်အရက် သောက်ခြင်းမှ
စောင့်စည်းခြင်း ၁ ပါး၊ ကုသိုလ်တရားတို့၌ မမေ့ခြင်း ၁ ပါး၊
ဤသုံးပါးသည် ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာတည်း။

[ဆောင်] မကောင်းမှုဆို ယိုအယုတ်ဖြင့်၊ စိတ်ရော ကိုယ် နှုတ် ရှောင်
ပါကွယ်၊
ဘိန်းဘင်း ကဇော် လှော်ဇာ ဖက်လို့၊ သေရည် အရက်
သောက်မှုပယ်။

ကုသိုလ်ဆိုင်ရာ ယူသော်ဇွေလိမ့်၊ သူတော်ဓလေ့ မမေ့ဘွယ်၊
အဲဒီ ၃ ဖြာ မင်္ဂလာမြတ်လို့၊...စိတ်၌စွဲမှတ် မြဲကြကွယ်။

စတုတ္ထတန်းသင်နည်း

၈။ ဂါရဝေါစ နိဝါတောစ၊ သန္တုဋ္ဌိစ ကတညတ၊
ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။

၈။ ရိုသေလေးစားထိုက်သူကို ရိုသေလေးစားခြင်း၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို
နှိပ်ချခြင်း၊ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲခြင်း၊ သူ့ကျေးဇူးကို သိတတ်ခြင်း၊
သင့်လျော်သော အခါ တရားနာယူခြင်း၊ ဤ ၅ ပါးသည်
ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာတည်း။

[ဆောင်] သက်ကြီး ဂုဏ်ရှင် ရိုသေကြ၍၊ မာန်မာနလည်း နှိပ်ချကွယ်
မရတာကို ပိုမတဘို့၊ ကိုယ်အရနှင့် ရောင့်ရဲလွယ်။

ကျေးဇူးတင်ဟာ အခါအားဖြင့်၊ နာတရားနှင့်နေရမယ်၊
အဲဒီ ၅ ဖြာ မင်္ဂလာမြတ်လို့...စိတ်၌ စွဲမှတ်မြဲကြကွယ်။

X X X X X

၉။ ခန္တိစ သောဝစဿတာ၊ သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ၊
ကာလေန ဓမ္မသာကစ္ဆာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။

၉။ သည်းခံခြင်း၊ ပြောဆိုဆုံးမ၍ နားထောင်လွယ်ခြင်း၊ ငြိမ်သက်
သော ရဟန်းတော်များကို ဖူးမြင်ခြင်း၊ သင့်တော်သောအခါ၌
တရားစကားကို ဆွေးနွေး မေးမြန်းခြင်း၊ ဤ ၄ ပါးသည်
ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာတည်း။

[ဆောင်] မခံသာအောင် ဆဲဆိုရိုက်လဲ၊ သည်းခံလိုက်ကြမောင်တို့ရယ်၊
ကျိုးရှိဆိုမူ နာယူမှတ်လို့၊ ရဟန်းရှင်မြတ် ဖူးရမယ်။

သင့်တော်ခါတွင် နားဇေးဇေးနှင့်၊ တရားဆွေးနွေးမေးရတယ်၊
အဲဒီ ၄ ဖြာ မင်္ဂလာမြတ်လို့...စိတ်၌ စွဲမှတ် မြဲကြကွယ်။

၁၀။ တပေါစ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ အရိယသစ္စာန ဒဿနံ၊
နိဗ္ဗာန သစ္စိကိရိယာစ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။

၁၀။ အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်း၊ မေထုန်မှရှောင်ခြင်း၊ အရိယသစ္စာကို
မြင်ခြင်း၊ အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက် ပြုခြင်း၊
ဤ ၄ ပါးသည် ကောင်းမြတ်သောမင်္ဂလာတည်း။

[ဆောင်] ၆ ပါးဣန္ဒြေ စောင့်ထွေချုပ်လို့၊ လုလ္လထုတ်၍ တပေါကြွယ်၊
ဗြဟ္မစာရီ မေထုန်ကင်းလျက်၊ သာသနာတွင်းကျင့်ရမယ်။
သစ္စာ ၄ အင် အမြင်ရတော့၊ ဖိုလ်အရဟ နိဗ္ဗာန်လွယ်၊
အဲဒီ ၄ ဖြာ မင်္ဂလာမြတ်လို့...စိတ်၌စွဲမှတ် မြကြကွယ်။

X X X X X X

၁၁။ ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ၊ စိတ္တံ ယဿ နကမ္ပတိ၊
အသောကံ ဝိရဇံ ခေမံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။

၁၁။ လောကဓမ်တရားတို့ တွေ့ထိနှိပ်စက်ခံရလျှင် စိတ် မတုန်
လှုပ်ခြင်း၊ ဝမ်းမနဲခြင်း၊ မမက်မောခြင်း၊ ဘေးမရှိခြင်း၊
ဤ ၄ ပါးသည် ကောင်းမြတ်သောမင်္ဂလာတည်း။

[ဆောင်] လောကဓမ်စုံ ဖုံဖုံလှုပ်လည်း၊ မတုန်မလှုပ် ငြိမ်ငြိမ်နေ၊
မကောင်းကြိုသော် ဝမ်းမနဲနှင့်၊ အကောင်းကြိုလဲ မမက်စေ။
ဘေးတွေ ရန်တွေ ဝိုင်းလာ ကြလည်း၊ ရန်ကင်း ဘေးပ
အေးမြပေ၊
အဲဒီ ၄ ဖြာ မင်္ဂလာမြတ်လို့...စိတ်၌စွဲမှတ် မြကြစေ။

၁၂။ တောဒိသာနိ ကတွာန၊ သဗ္ဗတ္ထ မပ္ပရာဇိ တာ၊
သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိံ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံ တေသံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။

၁၂။ ဤမင်္ဂလာတို့ကို ပြုကြပါလျှင် ရန်သူအားလုံးတို့တွင် မည်
သည့်ရန်သူမျှ အနိုင်မရဘဲ (မိမိကသာ အောင်နိုင်၍) နေရာ
အားလုံးတို့၌ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကြရ၏။ ထို မင်္ဂလာရှိသူ
တို့၏ ၃၀ ဖြာ ထိုမင်္ဂလာသည် ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာ
တည်း။

အမှာ။ ။မင်္ဂလာ ၃၀ ပါးကိုရေတွက်ရာ၌ မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ
ဂါထာဝယ် အမိလုပ်ကျွေးခြင်း၊ အဘ လုပ်ကျွေးခြင်းဟု
၂ မျိုးခွဲ၍ ၄ မင်္ဂလာရအောင် ရေတွက်မှ ၃၀ ပါး
ပြည့်သည်။ အသေဝနာစ ဂါထာမှစ၍ ရေတွက်ကြည့်
ပါလေ။ ဆရာများ ကလည်း ကလေးနှင့် တန်ရုံ
အဓိပ္ပာယ်ကိုပြောပေးကြပါ။

[ဆောင်] သုံးဆဲ ရှစ်ဖြာ မင်္ဂလာမြတ်ဟု၊ လိုက်နာအပ်တဲ့ တရားဝယ်၊
လိုက်နာသူတွေ ရန်မာန်ဘေးကို၊ နေရာမရွေး အောင်ရမယ်။
ခုရော နောင်ခါ ဘဝပေါင်း၌၊ စ-လယ်အနှောင်း ကောင်း
ဘို့ကြွယ်၊
ယုံကြောင့်မင်္ဂလာ စုံစုံစေ့အောင်၊... ကြိုကြိုသရွေ့ပြုကြကွယ်။

မင်္ဂလာသုတ်ပါဠိနှင့်ကဗျာများပြီး၏။

ဗာလပဏ္ဍိတ တို့ခြားနားပုံ

လူဖျင်း၊ လူအ၊ လူန၊ လူထိုင်း၊ လူရိုင်း၊ လူမိုက်စုကို “ဗာလ” ဟု ခေါ်၏။ တတ်သိလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာဖြင့် အရာရာ၌ ပါးနပ်၍ ဖြောင့်မတ်သွက်လက်၊ ထက်မြက်သော ပညာရှိကို “ပဏ္ဍိတ” ဟု ခေါ်၏။ လောက၌ အိမ်တအိမ်မှာဖြစ်စေ ရွာတရွာမှာ ဖြစ်စေ မြို့တမြို့မှာ ဖြစ်စေ နိုင်ငံတနိုင်ငံလုံးမှာ ဖြစ်စေ စီကနဲ ပွက်ကနဲ ဒက်ကနဲ ဆူပူသံ ရန်ဖြစ်သံ တိုက်ခိုက်သံ လုယက်သံ ပုန်ကန်သံများ ကြားရလျှင် ဗာလကစ၍ဖြစ်၏၊ ဗာလပါဝင် နေပြီ ဟု မှတ်ပါ။ “ထိုဆိုးဝါးသော အသံများသည် ဘယ် အခါမဆို ပဏ္ဍိတကြောင့်မဖြစ်နိုင်” ဟု ဘုရားရှင် ဟောတော် မူသည်။

ဘိက္ခုတို့...လောက၌ ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်ရခြင်းခံစား၊ အိုးခြေ အိမ်ခြေ မတည်တံ့အောင် တိမ်းရှောင် ထွက်ပြေးကြရသော ဥပါဒ်၊ တိုက်ခိုက်လုယူဖျက်ဆီးသွားမဖြင့် ဟိုကပ် သည်ကပ် နှင့် ကပ်ယပ်နေရသော အန္တရာယ်တို့သည် လူ့ဗာလ လူဆိုး ကြောင့်သာ ဖြစ်ကြရ၏။ လူ့ကောင်း လူလိမ္မာကြောင့် ဖြစ်ကြ ရသည်မဟုတ်။ ဥပမာပြရသော် - ကြူထရံတဲ သက်ငယ်တဲကို မီးစွဲလောင်လျှင် ထိုတဲများမှမီးသည် အိမ်ကြီးအိမ်ကောင်းတို့ ကိုလည်း လောင်တော့သကဲ့သို့၊ ထိုအတူ တဲကုတ် တဲစုတ်နှင့် တူသော လူ့ဗာလတို့မှ ဘေးဥပါဒ်အန္တရာယ်တို့သည် အပြစ် ကင်းသော လူကောင်းများကို ကူးစက်လာကြ လေတော့၏။ ဤသို့လျှင် ဗာလသည် ဘေးဥပါဒ်အန္တရာယ်တို့၏ စ၍ဖြစ်ရာ ပေတည်း။ လူ့ကောင်းလူလိမ္မာကား ထိုဘေးဥပါဒ်အန္တရာယ်

တို့၏ စ၍ဖြစ်ရာမဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် ဗာလ
ဖြစ်ရကြောင်း မကောင်းသော ဒုစရိုက် ၁၀ ပါးအကျင့်များကို
ရှောင်ရှားလျက် ပဏ္ဍိတဖြစ်ရကြောင်း ကောင်းသော သုစရိုက်
၁၀ ပါး အကျင့်များကိုသာ ကျင့်ကြမည်ဟု စိတ်ကိုခိဋ္ဌာန်ကာ
ကျင့်ကြံကြိုးစားသင့်ပေသည်။

[တိကအင်္ဂုတ္တိ၊ ပဌမပံ၊ ဗာလဝဂ်၊ ပဌမသုတ်။]

ဗာလ၏လက္ခဏာ။ ။ဘိက္ခုတို့...ဗာလ၏လက္ခဏာ၊ ဗာလ၏
အမှတ်အသား၊ ဗာလဟု ထင်ရှားသော အမှုတို့သည် ၃ မျိုး
ရှိကုန်၏။ (အဘယ် ၃ မျိုးနည်း။) ဗာလသည် (၁) မကောင်း
သော အကြံကို ကြံလေ့ရှိ၏။ (၂) မကောင်းသော စကားကို
ပြောလေ့ရှိ၏။ (၃) မကောင်းသော အမှုကို ပြုလေ့ရှိ၏။

ပဏ္ဍိတ၏လက္ခဏာ။ ။ဘိက္ခုတို့...ပဏ္ဍိတ၏လက္ခဏာ၊ ပဏ္ဍိတ
၏ အမှတ်အသား၊ ပဏ္ဍိတ ဟု ထင်ရှားသော အမှုတို့လည်း
၃ မျိုးရှိကုန်၏။ (အဘယ် ၃ မျိုးနည်း။) (၁) ပဏ္ဍိတသည်
ကောင်းသော အကြံကို ကြံလေ့ရှိ၏။ (၂) ကောင်းသော စကား
ကို ပြောလေ့ရှိ၏။ (၃) ကောင်းသော အမှုကိုသာ ပြုလေ့ရှိ၏။
ထို့ကြောင့် ကြံစည်ပုံ ပြောဆိုပုံ လုပ်ကိုင်ပုံကို ကြည့်ရှု၍ “ဤ
သူဟာ ဗာလ၊ ဤသူဟာ ပဏ္ဍိတ” ဟု ခွဲခြား၍ သိနိုင်စရာ
ရှိပေသည်။

[အင်္ဂုတ္တိ၊ တိကနိပါတ်၊ ပဌမပဏ္ဍာသက၊ ဗာလဝဂ်၊ တတိယသုတ်။]

ရွံ့စရာဗာလ။ ။ ဗာလသည် သူနှင့်ပေါင်းသူကို မိမိကဲ့သို့ ဗာလ ဖြစ်စေလို၏။ မိမိက ပါဏာတိပါတမှုကိုပြုလျှင် မိမိအဖေကို လည်း မိမိကဲ့သို့ပြုစေလို၏။ ထိုသို့ပြုစေလို၍ ပြုရလျှင် မိမိလည်း ဗာလ ဖြစ်တော့၏။ ထိုသို့ မပြုရ သော်လည်း “ ဗာလနှင့် အပေါင်း အသင်းလုပ်သူ ” ဟု နာမည် ပျက်၍ မကောင်း သတင်းထွက်၏။ ထို့ကြောင့် ဗာလသည် မစင်တွင်း၌ကျသော မြွေနှင့်တူ၏။ ထိုမြွေသည် သူ့ကို ကိုင်သူကို ကိုက်သော်လည်း ကိုက်တတ်၏။ မကိုက်စေကာမူ မစင်လူးမည်မှာ သေချာသကဲ့ သို့တည်း။ ထို့ကြောင့် မြွေကို ကြောက်လည်း ကြောက်ရ၊ ရွံ့လည်း ရွံ့ရသကဲ့သို့၊ ဗာလဆိုသူကို ကြောက်လည်းကြောက်ရ၊ ရွံ့လည်း ရွံ့ရသည်။

[တိကအင်္ဂုတ္တိုရ်၊ ပဌမပံ၊ ပုဂ္ဂလဝဂ်။]

တိုက်တွန်းချက်။ ။ လူငယ် အချင်းချင်း ဖြစ်စေ ဆရာနှင့် တပည့် ဖြစ်စေ၊ မိဘနှင့် သားသမီး ဖြစ်စေ၊ သမီးခင်ပွန်းချင်း ဖြစ်စေ၊ သူ့ကြောင့် ဒုက္ခရောက်ရလျှင် ထိုသူ့ကို ဗာလဟုသာမှတ်ပါ။ ထိုသူနှင့်ခွဲ၍ နေနိုင်လျှင်နေပါ။ မနေနိုင်လျှင် ကိုယ်သာပေါင်း၍ စိတ်က မပေါင်းဘဲ “ ကိုယ်ပေါင်း စိတ်ခွါ ” နေနိုင်အောင် ကြိုးစားကြပါလေ။

[ဆောင်] မည်သူ့ကိုမျှ၊ မညှာကြနှင့်၊ မိဘဆရာ၊ ဖြစ်စေကာလည်း၊ သူဟာ ဗာလ၊ ပဏ္ဍိတဟု၊ ကျနခွဲလှစ်၊ တွေတိုင်းစစ်၊ စနစ် ကျစေကွဲ့။

၄။ မြဟ္မစိုရ်တရား ၄ ပါးပါး

မေတ္တာပို့။ ။သဗ္ဗေ သတ္တာ အဝေရာ ဟောန္တ၊ အဗျာပဇ္ဇာ
ဟောန္တ၊ အနိယာ ဟောန္တ၊ သုခိ အတ္တာနံ ပရိဟရန္တ။

ကရုဏာပို့။ ။သဗ္ဗေ သတ္တာ ဒုက္ခာ မုစ္ဆန္တ။

မုဒိတာပို့။ ။သဗ္ဗေ သတ္တာ ယထာလဒ္ဓ သမ္ပတ္တိတော မာဝိ
ဂစ္ဆန္တ။

ဥပေက္ခာပို့။ ။သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မဿကာ။

မြန်မာလို မေတ္တာပို့

- ၁။ သဗ္ဗေ သတ္တာ၊ ဝေနေယျာ၊ ချမ်းသာကိုယ်စိတ် မြေပါစေ။
- ၂။ မိဘနှစ်ဖြာ၊ မြတ်ဆရာ၊ ချမ်းသာ ကိုယ်စိတ် မြေပါစေ။
- ၃။ တို့အိမ်တွင်းမှာ၊ ဆွေများစွာ၊ ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြေပါစေ။
- ၄။ တို့အိမ်တွင်းမှာ၊ နတ်များစွာ၊ ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြေပါစေ။
- ၅။ တို့ရွာတွင်းမှာ၊ များသတ္တာ၊ ချမ်းသာကိုယ်စိတ် မြေပါစေ။
- ၆။ တို့မြို့တွင်းမှာ၊ များသတ္တာ၊ ချမ်းသာ ကိုယ်စိတ် မြေပါစေ။
- ၇။ တို့ပြည်တွင်းမှာ၊ များသတ္တာ၊ ချမ်းသာကိုယ်စိတ် မြေပါစေ။
- ၈။ နိုင်ငံတိုင်းမှာ၊ များသတ္တာ၊ ချမ်းသာ ကိုယ်စိတ်မြေပါစေ။

ကရုဏာပွဲ။ ။ဆင်းရဲ နေ ရှာ၊ များသတ္တာ၊ မြန်စွာ ဒုက္ခ
လွတ်ပါစေ။

မုဒိတာပွဲ။ ။ကြွယ်ဝချမ်းသာ၊ များသတ္တာ၊ ချမ်းသာကိုယ်စိတ်
မြဲပါစေ။

[ဥပေက္ခာကိုကား အထူးပိုနေဘွယ် မလိုဘော့ပါ။]

တိုက်တွန်းချက်။ ။မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာပွဲ သံပေါက်
များကို မိမိတို့အိမ်၌ အိပ်ရာဝင်အိပ်ရာထမှာ ကလေးများရွတ်ဆို
ကြဘို့ ဆရာနှင့်မိဘများက တိုက်တွန်းကြပါ။ ထိုသို့ရွတ်ဆိုသည့်
အိမ်မှာ ကြက်သရေတိုးပါလိမ့်မည်။ ကလေးများလည်း မသိမသာ
အလိမ္မာ တိုးနေပါလိမ့်မည်။ သံပေါက်များကိုလည်း ဆရာက
အသံမှန်မှန်နှင့် နားထောင်ကောင်းအောင် ချပေးပါ။

အမှာ။ ။စတုတ္ထတန်း သင်ပြီးသောအခါ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့
သိဘွယ်ရာ အခြေခံဖြစ်သော ကိုယ်ကျင့်တရားများကို
ကလေးများ သိကြရပါပြီ။ ဤ စတုတ္ထတန်း သင်ပြီး၍
ကျောင်းကထွက်ရစေကာမူ ကုသိုလ် အကုသိုလ်မှန်း
သိပြီး၊ ဒါန သီလအကြောင်းသိပြီး၊ မေတ္တာ စသော
ဗြဟ္မစိုရ်တရားအကြောင်း သိပြီး ဖြစ်၍ လူကောင်း
တယောက် ဖြစ်လိုလျှင် ဖြစ်နိုင်သော အရည်အချင်း
ပြည့်စုံပါပြီ။ သို့သော် သိပြီးအကြောင်းအရာများ၌
သာ၍ရှင်းလင်းစွာသိဘို့ရန်နှင့် အထက်တန်းသိဘွယ်
များကိုသိဘို့ရန် မိမိတို့ရပ်ရွာဝယ် ကိုးကွယ်ထားသော
ဘုန်းတော်ကြီးများအထံ ချဉ်းကပ်လျက် အားလပ်
သော အချိန်နှင့် ဥပုသ်နေ့ စသောရက်များ၌ တရား
ဆွေးနွေး မေးမြန်းမှုကို ပြုကြပါလေ။

ဘုန်းကြီးရှိရကျိုး။ ။ဘုန်းတော်ကြီးကောင်း ရှိသော ရပ်ရွာ
နယ်ပယ်၌ အကျိုးရပုံကို တိကအင်္ဂုတ္တိရ၊ ပဌမပဏ္ဏာသ၊
စူဠဝဂ်၊ ဆဋ္ဌသုတ်အဖြစ်ဖြင့် ဟောတော်မူပါသည်။ ဘုရားရှင်
ဟောတော်မူပုံမြန်မာပြန်မှာ—

ဘိက္ခုတို့... အကြင်ရပ်ရွာကိုဖြစ်စေ၊ အကြင်နိဂုံး (မြို့) ကိုဖြစ်စေ၊
သီလရှိသောရဟန်းတို့မှတစ်ဆင့်နေထိုင်ကြကုန်၏။ ရဟန်းကောင်း
တို့၏ နေထိုင်ရာ ထိုရွာ၌ (ထိုနိဂုံး ထိုမြို့၌) လူတို့သည်
(၁) ကိုယ်အနေအားဖြင့် ကုသိုလ်ကောင်းမှု များစွာ တိုးပွား
ကြကုန်၏။ (၂) နှုတ်အပြောအားဖြင့်လည်း ကုသိုလ်ကောင်းမှု
များစွာ တိုးပွား ကြကုန်၏။ (၃) စိတ်အကြံ အားဖြင့်လည်း
ကုသိုလ်ကောင်းမှု များစွာတိုးပွားကြလေသည်။

ရှေးခေတ်မြန်မာ။ ။ဤ တရားတော် နှင့် အညီ ရှေးခေတ်က
မြန်မာနိုင်ငံ၌ရပ်ရွာနယ်ပယ်တိုင်းဝယ် သီလသိက္ခာနှင့်ပြည့်စုံ
သောဘုန်းတော်ကြီးများရှိခဲ့ကြ၏။ ထိုဘုန်းတော်ကြီးများသည်
နေ့စဉ် ကလေးများကို ပညာသင်ပေးတော်မူကြ၍ ယဉ်ကျေး
လိမ္မာအောင်လည်း ဆုံးမတော်မူခဲ့ကြသည်။ ကျောင်းမှထွက်၍
လူရွယ် လူလတ်ပိုင်း ရောက်နေသူကိုပင် အသောက်အစား
ကစားမှုတို့ကြောင့် စာရိတ္တ ပျက်နေသည်ဟု ကြားလျှင် သူ၏
မိဘနှင့်အတူ ခေါ်ယူ ဆုံးမတော် မူနိုင်ကြသည်။ ထို့ကြောင့်
ရှေးရှေးမင်းများလက်ထက်၌ မြန်မာနိုင်ငံဝယ် စာရေးစာဖတ်
တတ်သူ ပေါများ၍ စာရိတ္တ ပျက်သူလည်း နည်းပါး ခဲ့
လေသည်။

ရာဇဝတ်မှုနည်းပါးခြင်း။ ။အင်္ဂလန်နှင့် ဝေလနိုင်ငံများ၌ အကျဉ်းထောင်များ၏ မင်းကြီး ဖြစ်သော မစ္စတာပက်တာဆင် သည် မြန်မာနိုင်ငံ၌ ရာဇဝတ်မှုနည်းပါးအောင် ရေးသားသော စာတမ်းဝယ် အောက်ပါ အကြောင်းအရာများကို ထည့်သွင်း၍ ရေးသားထားလေသည်။

၁။ ကြောက်မက်ဘွယ်ကောင်းလှသော ရာဇဝတ်ဘေးကြီးမှ မြန်မာလူမျိုးတို့အား ကာကွယ်စောင့်ရှောက်လျက်ရှိသော လက်နက်အင်အားသည် ဗုဒ္ဓဘာသာတရားတော်ကြီးပင် ဖြစ်၏။

၂။ ဗုဒ္ဓဘာသာတရားတော်သည် အမှားအမှန်ကို သေချာစွာ ဖော်ပြထားပေသည်။

၃။ မြန်မာလူမျိုးမှန်သမျှ ထိုတရားတော်ကြီးကို သေချာစွာ သင်ယူခဲ့ကြလေသည်။

၄။ မြန်မာလူလင်ပျိုကလေးများသည် ထိုတရားတော်ကြီးကို ငယ်ရွယ်စဉ်ကစ၍ သင်ယူခဲ့ကြ၏။

၅။ ရပ်သူရွာသားများသည် ဦးဆော်ခြင်း ပညတ်ခြင်းမရှိပါဘဲလျက် တရားတော်ကို ကျိုးနှံ့သေကြပေသည်။

၆။ အချို့ ရဟန်းတော်များသည် စည်းမဲ့ ကမ်းမဲ့ သွားလာ နေထိုင်ကြသဖြင့် ရဟန်းတော်များ၏အကျိုးစီးပွားသည် ရှေးက လောက် မစူးရှတော့ကြောင်းကို ကြားသိရ၏။

စတုတ္ထတန်းသင်နည်း

၇။ ထိုကဲ့သို့ ရဟန်းတော်များအား လူအချို့က အရိုအသေ ကင်းမဲ့ကြသဖြင့် “ဗုဒ္ဓတရားတော်သည်မှန်ကန်သောတရား ဟုတ်ပါ၏လော” ဟု ယုံမှားသံသယဖြစ်ကြသည်ရှိသော် မြန်မာလူမျိုးတို့အတွက် “အလွန်ဆိုးဝါးသောဘေးကြီး” ဟု ဆိုရပေလိမ့်မည်။

၈။ ဤကမ္ဘာလောက၌ ဘာသာတရားသည် အားအပေါင်း တို့တွင် အကြီးဆုံးသောအား ဖြစ်ပေသည်။

၉။ ယခုအချိန်အခါ၌ဘုန်းတော်ကြီးများကစည်းလုံးညီညွတ် စွာဖြင့် ရာဇဝတ်မှုကျူးလွန်ခြင်း၏ဘေးအန္တရာယ်များကို ဟောပြောတော်မူလျှင် ရာဇဝတ်မှုဖြစ်ပွားခြင်းသည် တနှစ် အတွင်း၌ ရပ်တန့်ပါလိမ့်မည်။

၁၀။ ဘာသာတရား၏တန်ခိုးသတ္တိသည် လူအမျိုးမျိုးအပေါ်၌ အထူးကြီးပါပေ၏။ ဤမြန်မာပြည်တွင်ကား သာ၍ကြီးပါ ပေသည်။

ဤကား နိုင်ငံခြားသားဖြစ်သော ထောင်မင်းကြီးတယောက်၏ မြန်မာနိုင်ငံအတွက် ကောင်းသော မှန်လည်းမှန်သောထင်မြင် ချက်တည်း။ ဤထင်မြင်ချက်နှင့်အညီ ယခုအခါ မြန်မာနိုင်ငံ၌ ပြန်၍ စာရိတ္တ ကောင်းအောင် ရပ်ရွာ နယ်ပယ် အပေါ်၌ မေတ္တာ ကရုဏာ ထားသော ဘုန်းတော်ကြီးများ၏ ကျောင်း တကျောင်းကား ရပ်ရွာတိုင်းမှာ အမှန်ရှိထိုက်ပါသည်။

အမှာ။ ။ဤမျှတိုင်အောင် သင်ပြီးရာ ပြောပြပြီးရာနေ၌ စတုတ္ထ
တန်းအကျဉ်းဝယ် ညွှန်ပြခဲ့သော အောက်ပါကဗျာကို
ညီညီညာညာနှင့် ကလေးများ သံပြိုင်ရွတ်ပါစေ။ ဆရာ
များကလည်း အသံအနေအထားကောင်းမွန်စွာ ချပေး
ကြပါ။

နိဂုံး။ ။မူလတန်းဝယ် သိဘွယ်ဆုံးလို့၊ နိဂုံး ဤ၌အုပ်တော့မယ်၊
သိရုံမျှနယ် တယ် မကောင်း၍၊ လူကောင်း ဖြစ်ဖို့
လိုကြတယ်။

လူကောင်း ဖြစ်အောင် ဆရာမြတ်သို့၊ မကြာ ကပ်လို့
မေးပေးကွယ်။

မေးသော် ဖြေရန် ဆရာကောင်းလဲ၊ တရွာ တကျောင်း
ရှိသင့်တယ်။

**စတုတ္ထတန်းသင်နည်း ညွှန်ပြချက်
ပြီးပြီ။**

X X X X X

အမှာ။ ။တရွာ တကျောင်း တည်ပုံကို သတ္တမတန်းအဆုံးကြမှ
ညွှန်ပြပါမည်။

ဤတွင် မူလတန်းပြီးပြီ။

